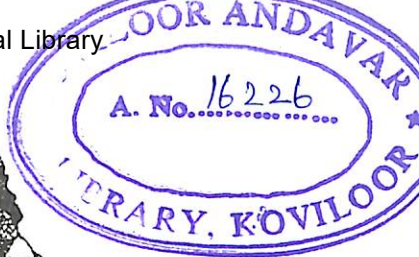

உ
சிவமயம்
ஸ்ரீ முருகன் துணை

42.11

சிறுவாபுரி
முருகன் அருள் மலர்

3-5

சிறுவாபுரி

மீருகன் பிஞ்சு மலர்

நான்காம் ஆண்டு மலர் - 2010

தொகுப்பு
முல்லை மு. பழநி

வெளியீடு

முல்லை மு. ராமன்

முல்லை மு. கருப்பையா

323/10, கதிரவன்காலனி,
அண்ணாநகர் மேற்கு, சென்னை-40.

போன்: 26163596, 9840358301.

e-mail: mullaipathipagam@yahoo.com

“முல்லை இல்லம்” மாயாண்டிச் செட்டியார் தெரு,
தேவகோட்டை - 630 302.

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகந்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்துஅடி போற்றுகின்றேன்

திருவாக்கும்; செய்கருமம் கைக்கூடும்; செஞ்செல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்; உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவார்தம் கை.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங்கலந்துனக்கு நான்தருவேன் கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றும் தா.

ஆடியபாதா நீடிய கருணை ஆனைமத்ததோனே
தேடிய போது ரகசியமுடனே சீக்கிரம்நீ வருவாய்
பாடிய நாவும் சூடிய தமிழும் பகரும் பெருமானே
நாடிய சூடிய நாவினு கந்தருள் நல்லவி நாயகனே

அற்புதக் கீர்த்தி வேண்டின் ஆனந்த வாழ்க்கை வேண்டின்
நற்பொருள் குவிதல் வேண்டின் நலமெல்லாம் பெருக வேண்டின்
கற்பகமூர்த்தி தெய்வக் களஞ்சியத் திருக்கை சென்று
பொற்பதம் பணிந்து பாரீர்! பொய்யில்லை கண்ட உண்மை.

சிவபுராணச் சிந்தனைகள் - 1

ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாச்சியப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகள்
கோவிலூர் ஆதீனகர்த்தர்

(திருச்சி வானொலிப் பேச்சு)

ஸைவ சமய நூல்கள் பன்னிரு திருமுறையாகும். அவை தமிழ் வேதங்களாகவும், இம்மை மறுமைக்கு வழிகாட்டும் ஞான நூல்களாகவும் விளங்குகின்றன. இந்த ஞான நூல்களிலுள்ள அனைத்துப் பாடல்களும் மந்திரங்களாகும். மந்திரம் என்ற சொல்லுக்கு நினைப்பவரைக் காப்பது என்பது பொருளாகும்.

இப்பன்னிரு திருமுறைகளில் எட்டாம் திருமுறையாக விளங்குவது திருவாசகமாகும். திருவாசகம் ஞானக் கருவூலமாக உள்ளது. மாணிக்கவாசகர் என்னும் மாணிக்க வாசகப் பெருமானால் அருளப்பெற்றது. 'திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்' என்ற பொருள் மொழியை நாம்எண்ணி மகிழ்ச்சியடைகிறோம். வள்ளல் பெருமான், "வான்கலந்த மாணிக்க வாசக நும் வாசகத்தை யான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே தேன் கலந்து பால் கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவை கலந்து ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே" என்று உணர்வினால் வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஜி.யு. போப் அவர்கள் மனதைக் கவர்ந்த நூல் திருவாசகம். போப் அவர்கள் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து எழுதியதையே சீரிய தொண்டாகக்

கருதினார்கள். மாணிக்கவாசகருக்கு இறைவன் தீக்கை செய்ததால் எழுதப்பெற்ற திருவாசகத்தில், “சிவபுராணம்” கலிவெண்பாவால் முதலில் அமைந்துள்ளது. தொண்ணூற்றைந்து அடிகள் கொண்ட இப்பாடலில் சிவத்தின் பெருமையும், நுட்பமும், செயலும் மிகவும் தெளிவாக, உய்த்துணரும் வண்ணம் உரைக்கப்படுகிறது.

சிவம் என்றால், ‘அன்பு’ என்பது பொருள். இதைத் திருமூலர்,

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருப் பார்ரே”

அன்பு என்பது தொடர்புடையார் இடத்தும் பிற உயிர்களிடத்தும் செலுத்தப்படும் ஓர் ஒப்பற்ற பண்பு. உண்மை அறிவு இல்லாதவர் அன்பு வேறு, சிவம் வேறு என்று பிரித்து இரண்டாகக் கூறுவர். அந்தோ! அன்புதான் சிவமாக விளங்குவது என்று உணர்கின்றார் இல்லை. இந்த உண்மையான அன்புதான் சிவமாகும் என்பதை அறிந்த பிறகு அன்பே சிவமாக இருப்பதை நுகர்ந்து இன்புற்று இருப்பார்.

சிவபெருமான் கருணை உருவமானவன். ஆதலால் அன்பு வடிவுடையன் என்பது பெறப்படுகின்றது. அன்பு சிவமாயிற்று. திண்ணாராம் கண்ணப்பர் அன்புப் பிறம்பானவர். அவர் சிவ வடிவினரே. தனக்கும் சிவனுக்கும் வேறுபாடு காணாத காரணத்தால் இறைவன் கண்ணில் தன் கண்ணை இடந்து அப்பினார். சிவபுராணம் என்றால் சிவனது அநாதி முறையான பழமை. பழமையில் காலந்தொட்ட பழமையும்,

காலங்கடந்த பழமையும் என இருவகை உண்டு. அவற்றுள் சிவனது பழமை காலங்கடந்த பழமையாகும் காலத்தோடு கற்பனை கடந்தது.

சிவனது பெருங்கருணையுள், வேதாகம, புராண, சாத்திர கத்தசைவ, அபேத, அந்துவித, சித்தாந்த சம்பிரதாயம் முழுதும் அடங்கும். ஆகவே சிவபுராணமென்று பெயராயிற்று. இறை வனுடைய உண்மை அறிவாந்தப் பழமையே சிவபுராணமாகும். சிவனது அருவநிலை கூறவாது என்பார் சிலர்

தேகனுமா விக்கமெனச் சிறந்த திருவாசகத்தில்
பேசுதிருச் சிவபுராணத் தகவர் பெருமைசொலில்
ஈசர்தமக் கியல்பான திருநாடு முதலெயையும்
மாசறவே வாழ்கவென வாழ்த்துகின்ற அருட்குறிப்பாம்
என்பது பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணம்.

ஈசனார் தமக்கு இயல்பான, “நமச்சிவாய” என்பது முதலாக, மற்ற உலக உயிர்கள் அனைத்தும் குற்றமற்று வாழ்க என்று வாழ்த்துகின்ற அருட்குறிப்பாக விளங்குகிறது.

ஈசனுடைய திருநாமத்தைச் சொல்வதற்கும் அவனைக் கைகூப்பி வணங்குவதற்கும் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் அன்பு வேண்டும். இந்த அன்பு களங்கமில்லாததாக, தூய்மையற்றதாக விளங்க வேண்டும். பிறரிடத்தும், விலங்கு, பறவை, மற்ற உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அவ்வாறு அன்பு செலுத்துபவர்களிடத்தில், ஈசன், அன்பு செலுத்தி வாழ வைக்கிறான். அவர்களை வாழ்த்துகிறான்.

மதம், சாதி, இனம், நாடு, மொழி என்ற வேறுபாடு அற்ற இடமாக விளங்குவது “சிவம்”.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி”

என்ற கருத்தும் இதுவே.

இச்சிவத்தை “நமச்சிவாய வாழ்க, நாதன் தாள் வாழ்க” என முதலில் வாழ்த்துகிறார் மணிவாசகர். சிவனை வாழ்த்துவது சிவனுக்காக அல்ல: நாம் வாழ்வதற்காக வாழ்த்துகிறோம். “வாழ்த்துவதும் தாம் வாழ்வான்” என்பர். வாழ்த்துவதற்கும் அன்பு வேண்டும். பசிய மரத்திலே ஈரம் ஊடுருவி இருப்பது போல எல்லோரிடமும் அன்பு, மனதில் இருக்க வேண்டும். அன்பு நிலைத்திருக்கும் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி நிறைவு பெற்றிருக்கும் பிறரிடத்திலும் மகிழ்ச்சியைத் தோற்றுவிக்கும் ஒளிவிளக்குப் போன்றதாகும்.

சிவபுராணத்தின் உட்பொருள் அன்பின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. இவ்வன்பு நிலைபெற்றிருக்குமாயின் உலக மக்கள் அனைவரும் இன்புற்று வாழ்வர்: வறுமையின்றி, பேதமின்றி ஒற்றுமையுடன் இன்புற்று வாழலாம் என்ற உயர்ந்த தத்துவக் கருத்தை விளக்குவதே சிவபுராணமாகும்.

அத்தகைய வழியை நாம் கடைப்பிடித்து பிறருக்கு உணர்த்தி வாழவேண்டுவதே அனைவருக்கும் கடமையாகும்

ஸ்ரீ சற்குருநாதன் துணை.

சிவபுராணச் சிந்தனைகள் - 2

ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாச்சியப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகள்
கோவிலூர் ஆதீனகர்த்தர்

(திருச்சி வானொலிப் பேச்சு)

சிவபுராணத்தின் தொடக்கமாக மாணிக்கவாசகப் பெருமான் “நமச்சிவாய வாழ்க” நாதன் தான் வாழ்க என்றார். நமச்சிவாய வாழ்க என்பது திருமந்திர வாழ்த்தாகும். திருவெந்தெழுத்தே, ‘நமச்சிவாய’ என நின்றது. இவ்வெந்து எழுத்துக்கும் தனித்தனியே பொருள் உணர்த்துவனவாகும்.

‘ந’ என்பது மும் மலங்களையும் தத்தம் தொழிலில் ஈடுபடுத்தி பரிபாகம் வருவித்தல் பொருட்டு மலங்களுடன் நின்று உயிரை மறைத்தலால் ‘திரோதன சக்தி’ என்று கூறப்படுவதாகிய சிவசக்தியையும், ‘ம’ என்பது உயிரைப்பற்றி நிற்கும் ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்ற மும்மலங்களையும், ‘சி’ என்பது சிவத்தையும், ‘வ’ என்பது சிவத்தோடு உடனாய் நிற்கும் திருவருளையும், ‘ய’ என்பது உயிரையும் உணர்த்தும் எழுத்துக்களாம். இவ்வெழுத்துக்கள் ‘வணக்கம் சிவனுக்கு’ என்னும் பொருளைத் தருவன.

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பதும்
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது
நாதம் நாமம் நமச்சிவாயவே”

என்று கூறும் தேவாரப் பாடலால் செயற்படுதலும் பயனும் விளங்குவதாகும்.

..... நாதன் தாள் வாழ்க:

இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க;
கோகழி யாண்ட குருமணி, தன் தாள் வாழ்க;
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க;
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

என்பதுவரை திருவடிவாழ்த்து ஐந்து

அனைத்திற்கும் மூலகாரணமான திருவடியை
வாழ்த்துகிறார்.

“தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது”

என்ற வள்ளுவ வாக்கும் உணரத்தக்கதாகும்.

உயிர்கள் அறியாமையினால் மாயையில் கட்டுண்டு
ஒன்றிலும் நிலைபெறாது ஓடிக்கொண்டு இருக்கிற, மன
வேகத்தைத் தொலைத்து ஆட்கொண்டவன்; பிறவியாகிய
மரத்தை அறுக்கும் இறைவன்.

திருவருள் நோக்கிற்குப் புறம்பானவர்களுக்குத்
தூரத்திலுள்ள சிவபெருமான்; கைகூப்பி வணங்குகின்ற
வர்களை உயர்வடையச் செய்யும் சிவன், அவனுடைய கழல்கள்
வெல்வனவாகுக என மணிவாசகர் வாழ்த்துகிறார். சேற்றில்
விழுந்த மணியை நீரால் கழுவி எடுத்து ஒளிரச்
செய்வதுபோல மலச்சேற்றுள் அழுந்திய என்னை அரு நூரால்
கழுவி பதிஞானம் உண்டாக்கிய திறத்தை மானிடமவாசகர்
உணர்த்துகிறார்.

பிறப்பை அறுத்தலாவது இன்றுவரை அருளிய
உடல்பற்றை நீக்கித், திருவடி ஞானத்தையே உடலாகக்
கொண்டு ‘ஆளுகை’ என்பது பெறப்படுகின்றது. அன்புடை

யார்க்கு மணியின் சோதிபோலவும், அருளுக்குப் புறம்பானவர் களுக்கு பாலில் படுநெய் போலவும் விளங்குபவன். இதைச் 'சார்ந்தவர்களுக்கு இன்னமுதம் ஆயினானை' என்றும் திருநாவுக்கரசர் வாக்காலும் உணரலாம்.

கரங்குவித்து வணங்குவார் உள்ளத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டு பூவினில் மனம் பொருந்தியவாறு போல சிவானந்தம் தோன்றும் என்றும் சிவபுராணத்தில் உணரலாம். இவ்வாறு கூறுவனயாவும் குருவின் துதி என்று பெரியோர் கூறுவர்.

“ஈசன்” ஈஸ்வரன் என்பதன் திரிபு. இது எப்பொருளையும் ஆள்வோன் எனப் பொருள்படும். அவனே தேசுடையவனாகவும் அன்பில் நின்ற அறிவு உருவனாயும் பிறப்பறுக்கும் மன்னாயும் நின்ற பரம்பொருள், அடியேனுக்கு எளியனாய் வந்து திருப்பெருந்துறை என்னும் தலத்தில் குருநாதனாக எழுந்தருளிய தேவன் கருணையைக் குறிப்பிடுகிறார். வற்றாத இன்பம் அருளும், மலையாகவும் விளங்குகிறார் என்பது மாணிக்கவாசகர் உய்த்துணர்ந்த கருத்தாகும்.

“சிவம்” என்பது சாந்தம், மங்கலம், இன்பம் எனப் பல பொருள்படுதலின், சிவன் என்பது அத்துணை குணங்களையும் ஒருசேர உடையவன் எனப் பொருள்படும். சிவனை வணங்குவதற்கு சிவனின் திருவருள் துணை வேண்டுவதாகும். இறைவன் அருள் உள்ளிருந்து உணர்த்த “சீவபோதம்” கெட்டு “சிவபோதம்” மேலிடும். இது அவன் அருள் தந்த கொடையாகும். அதானாலேயே “அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி” என்று அருளினார்.

அப்பர் சுவாமிகளும், “அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால், இப்படியன், இந்நிறத்தன் இவனிறைவன் என்னெழுதிக் காட்டொனாதோ” என்றதும் காண்க. சூரிய

கிரணத்தின் ஒளியைக் கொண்டு சூரியனைப் பார்ப்பது போல சிவனருளை வாயிலாகக் கொண்டு சிவனை வணங்க வேண்டும்.

சிவனின் தாளை வணங்குவார்க்குத் துன்பம் சிறிதும் தோன்றாமல், இன்பமே நிலவும் ஆதலின் 'சிந்தை மகிழ்' என்றார். அவர் புகழாகிய, 'சிவ புராணத்தை' உரைத்தால் வினைகள் அனைத்தும், தம் வலிமை குன்றித் தேய்ந்து மாய்ந்தே போகும் என்பார். 'முந்தைய வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன்' என்றார்.

திருவாய் சித்தியும் முத்தியும் சீர்மை
மருளாது அருளும் மயக்கறும் வாய்மைப்
பொருளாய வேதாந்த போதமும் நாதன்
உருவாய் அருளாவிடில் ஓர்ஒண்ணாதே
என்ற திருமூலர் திருவாக்கால் நன்கு உணரலாம்.

சிவ நாமத்தை மந்திரமாகத் தியானித்தலும் சிவனின் பாதங்களை வாழ்த்துதலும் அவனுடைய கழல்களை வெற்றி பெறுகவெனப் புகழ்தலும், சேவடிகளை வணங்குதலும் சிவத்தின் திருவருள் பெறுவதற்கேயாகும்.

ஆகவே யாவரும் மனமகிழ்வுடன் இருக்கவும் வினைப்பயன் நீங்கவும் சிவபுராணத்தை ஒதித் திருவருள் பேற்றை அடைவோமாக.

ஸ்ரீ சற்குருநாதன் துணை

சிவபுராணச் சிந்தனைகள் - 3

ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாச்சியப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகள்
கோவிலூர் ஆதீனகர்த்தர்

(திருச்சி வானொலிப் பேச்சு)

ஞான தேசிகளாகிய சிவபெருமான் அருளினால் மாணிக்க வாசகப் பெருமானுக்கு மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்திய திறத்தைச் சிவபுராணம் எங்கும் காணலாம்.

பக்தியால் இறைவனை எளிதில் அடையலாம். கடுமையான விரதம், உடலை வருத்துதல், வனத்தில் சென்று தவம் செய்தல் போன்றவைகளைக் காட்டிலும், இறைவனிடம் உண்மையான பக்தி செலுத்துவதால் திருவருள்பேறு அடையலாம். இறைவன் நாமத்தைச் சொல்லுதல், அடியார் கூட்டத்துள் இருந்தால், மனதில் அவனருளைச் சிந்தித்தல் இதுபோன்ற பக்தியினால் அடியார்க்கு எளியவாகி இறைவன் ஆட்கொள்பவன் என்பதைச் சிவபுராணத்தின் வழியாக அறியலாம்.

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்

பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடி -

என்ற அருணகிரி நாதரின் வாக்கும் நோக்குதற்குரியதே.

பக்தி செலுத்துவதற்குப் பல பிறவிகள் எடுத்துப் பிறவிப் பயனை அனுபவித்து வீடுபேறு அடைதல் என்பது படிப்படியான வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றது.

இதை மாணிக்கவாசகப் பெருமான்,

“புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய் பேயாய்க் கண்களாய்
வல்லகர ராசி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஇ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன்”

என்கிறார்.

இப்பகுதியில் உயிர்களின் தோற்றமுறை அறிவியலார்
கூறும் முறைக்கு முன்பின்னாக இருக்கின்றன. உயிர்கள்
புண்ணிய பாவ இயல்பிற்கு ஏற்றவாறு உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் மாறி
மாறிப் பிறத்தல் காரணமாகும் எனக் கருதலாம்.

எம்பெருமானே என அழைக்கும் மணிவாசகர், பெற்ற
திருவருள் பேற்றையும் இறைவன், தன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய்
நின்றதையும் மகிழ்ந்து உரைக்கிறார்.

இறைவனின் பல்வகைத் தன்மைகளையும் உளமுருகக்
கூறுகிற பாங்கு மனதை உருக்குவதாகும். வேதங்கள் ஐயா
எனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே, வெய்யாய், தணியாய்,
மெய்ச்சுடரே, இன்பப் பெருமானே, நல்லறிவே, ஆக்குவாய்,
காப்பாய், அழிப்பாய், அருள்தருவாய், புகுவிப்பாய், நின்
தொழும்பில், சேயாய், நனியானே’ என்று பலவாறு கனிவுடன்
கூறுகின்றார். கறந்தபால் கரும்பின் சாறு, தேன் மூன்றும் கலந்து
நாவிற்கு இனிப்பது போல அடியார் சிந்தனையும் சிறந்து
தேனூறி நின்று பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் என
விளக்குகிறார். பிறவியே துன்பம் நிறைந்ததாகும். ஆகவே
பிறப்பில்லாமல் இறைவன் திருவடி அடைதலையே சிலப்பேறு
எனக் கொள்கின்றோம். இப்பிறப்பை முழுவதுமாக அறுத்து
ஆட்கொள்பவன் சிவனே எனத் தெளிவுபடுத்தும் தன்மை
மிகவும் சிறப்புடையதாகும்.

ஒன்பது வாயில்களினால் கூடிய உடல், அறம், பாவம் என்னும் கயிற்றால் கட்டி, மெய், வாய், கண் மூக்கு செவி என ஐம்புலன்களையும் படைத்து அவற்றின் வழியான் கலங்க என்றார். புலன்கள் அனுபவிக்கும் இன்பமே, பெரிதென எண்ணி மயக்கமுற்றேன். பெருமான் குருமூர்த்தியாக 'நிலந்தன் மேல்' வந்தார். அருள்செய்தார். இது குருந்த மரத்தடியில் குருவாக இறைவன் எழுந்தருளக் கண்டதைக் காட்டியதாகும்.

தாய், சேயின் மீது வைத்துள்ள பாசத்தினால் மல, மூத்திரங்களையும் பொருட்படுத்தாது ஊட்டி வளர்த்து வருபவர். சேய், நெறியல்லா நெறியில் சென்றால் சீயென வெறுப்பாள். நலன்தான் இல்லாதவனாகயான் இருந்தும் இறைவன் அவற்றை பொருட்படுத்தாது ஆண்டு அருளினான் என்பதை, “தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே” என்று பெருமானைப் புகழ்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

இறைவனுடைய அருட்பண்புகளை உணர்ந்தவாறு விளக்கும் திறன் எண்ணி மகிழ்வதற்கு உரியதாகும். அவற்றில் சிறப்பான ஒன்றை எடுத்துக் கூறுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். தேன், பல பூக்களிலிருந்து வண்டால் திரட்டப்பட்ட இனிமையுடையது; ‘அமுது’ விண்ணர்களால் பாற்கடலைக் கடைந்து எடுக்கப்பட்டது. தேனின் சுவை நாம் அறிந்தது. ‘அமுது’ இலக்கிய உலகில் கேட்கப்படுவது. உயிரை வளர்த்து உடலை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இவ்விரண்டும் ஒப்புமை உடையதாகும். ஆதலால், ‘தேனார் அமுதே’ என்றார். அனுபூதி பெறுகிற அடியார்கள் உள்ளமே சிவபுரமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கிறான் என்பார். ‘சிவபுரனே’ என்றார்.

மேலும் இறைவன் பற்றறுத்துப் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றச் செய்து உயர்வடையச் செய்வதால்,

“பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே” என்றார். பாசமாகிய விருப்பம் போலத் திரியும் ஆடு மாடுகளைக் கட்டும்

பாசமாகிய கயிறு போல உயிர்களைக் கட்டி நிற்கும் ஆணவ மலம், மாயாமலம் இவ்விரண்டையும் உணர்த்தும். அப்பாசத்தை நீக்கி ஆட்கொள்பவன் என்பது புலனாகும். ஞானிகட்கு ஒளியாகவும் ஞானிகள் அல்லாதாருக்கு இருளாகவும் இருப்பதால், “சோதியனே துன்னிருனே” என்று நுட்பமாகக் கூறுகிறார்.

வயலில் மேயச் செல்லும் கன்றை வலிந்து இழுத்து அதற்கு இனிய உணவு உண்பிக்கின்ற மேய்ப்பானைப் போல பொறிவழியே புலன்களின் மேல் செல்கின்ற என்னை அருள் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டி ஆட்கொண்ட தன்மையை, “ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமான்” என்றார்.

சிவபிரான் திருமணக் கோலத்திலிருந்த நம்பியாருரைத் தடுத்து ஆட்கொண்ட பெருமை இங்கு நினைவு கூறத் தக்கதாகும்.

“எல்லா உலகிற்கும் அப்பாலாய் இப்பாலாய்
நல்லார் உள்ளத்து மிக்கருள் நல்கலால்
எல்லாரும் உய்யக்கொண்டு இங்கே அளித்தலால்
சொல்லார்ந்த நற்குரு சுத்தசிவமே”

என்று திருமூலர் கருத்தும் பொருந்துவதாகும்.

உரை அளவையால் சொல்லுதற்கு அரிய பரமசிவனை, ஏதோ ஒருவகையில் புகழ்ந்து பொருளை உணர்ந்து சொல்லும் ஞானச் செல்வர்கள் சிவனடிக் கீழ் உள்ளார் ஆவர். அவரைப் பல்லோரும் வணங்குவர் என்ற நிறைவு செய்கிறார் மணிவாசகர். எனவே இறைவனை வாழ்த்தி அவன் தன்மையுணர்ந்து அன்பு செலுத்தினால், அவனருளைப் பெறலாம் என்பது உண்மையாகும். அவனருளாலே அவன் தான் வணங்கி வாழ்வு பெறுவோமாக.

ஸ்ரீசற்குருநாதன் துணை.

உ

சிவமயம்

நூல் முகம்

தமிழில் கடவுளர்களை அருச்சிக்க, 'போற்றி' செய்து தரும்படி தமிழ்நாடு தெய்வீகப் பேரவையின் தலைவர், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் பணித்தார்கள். அவர்கள் விருப்பப்படி செய்து கொடுத்தேன். தெய்விகப் பேரவையின் சார்பாக அவைகள் தனித்தனியாக வெளிவந்தன.

1. விநாயக வணக்கம்; 2. முருக வணக்கம்; 3. சிவ வணக்கம்; 4. அம்பிகை வணக்கம்; 5. திருமால் வணக்கம்; 6. தாயார் வணக்கம்; 7. சேக்கிழார் வணக்கம் ஆகிய எழும் சேர்ந்தது இவ்வெளியீடு.

இவ் வணக்கங்களில் தேவார, திருவாசக, திவ்வியப் பிரபந்தத்திலுள்ள வரிகளும் கருத்துக்களும், பிற்காலச் சான்றோர்கள் அருளிய மொழிகளும் நிறைய எடுத்து ஆளப் பெற்றிருக்கின்றன.

அந்தந்தக் கடவுளுக்குரிய சிறப்பியல்பு அங்கங்கு மொழியப் பெற்றிருக்கின்றன. விநாயக வணக்கத்தில், விநாயகக் கடவுள் எளிமையாக எங்கும் அமர்ந்து, கண்டோர்க்குக் காட்சி தரும் இயல்பு பரக்கப் பேசப் பெற்றிருக்கின்றது. ஒவ்வொன்றிலும் 108 போற்றிகள் அமைந்திருக்கின்றன.

முருக வணக்கம் தாண்டக யாப்பில் எண்சீர் விருத்தமாக, பதினொரு பாடல்களால் அமைந்திருக்கின்றது. முறைப்படி முருகனுக்குரிய ஆறுபடை வீட்டைச் சொல்லித் தொடங்குகின்றது. அருணகிரி நாதரின் சொற்றொடர்கள் பல இடம் பெற்றிருக்கின்றன. சிவ வணக்கம் அகர வரிசையில் ஆக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. 'அம்பலத்து ஆடும் அரனே! போற்றி!'

என்று தொடங்கி, 'வையகம் வாழவே போற்றி! போற்றி என நிறைவு எய்துகின்றது. சிவனுக்குரிய முழு முதல் தன்மை பெரிதும் பேசப்பெற்றிருக்கின்றது.

அம்பிகை வணக்கம் பல்வேறு கோவில்களிலும் அருள் வடிவம் கொண்டிருக்கும் அம்பிகையின் திருப் பெயர்களை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. குமர குருபரர் போன்ற பெரியார்களில் சொல் தொடர்களைப் பெரிதும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறது.

திருமால் வணக்கம், சிவ வணக்கத்தைப் போலவே அகர வரிசையில் அமைந்திருக்கின்றது. 'அரங்கம் பள்ளிகொள் அரியே! போற்றி!' என்று தொடங்கி, 'வையகம் உண்டவா போற்றி! போற்றி!! என முடிவுறுகின்றது. திருமால் வணக்கத்தில் திருமாலுக்குரிய பன்னிரு திருப்பெயர்கள், பத்து அவதாரம், பன்னிரண்டு ஆழ்வார்கள், ஆச்சாரியர்களின் திருப்பெயர்கள். திருமாலைப் பற்றிய புராணச் செய்திகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

தாயார் வணக்கத்தில் திருமகளின் அருஞ் செயல்கள், திருமகளால் பெறும் உலகியல் வாழ்வு முதலியன பரக்கப் பேசப் பெற்றிருக்கின்றன. திருமங்கை மன்னனின் மடல்களைப் பின்பற்றி எல்லா அடிகளும் ஒரே எதுகையில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

சேக்கிழார் வணக்கம் பெரிய புராண வரலாற்றை முழுதும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவ்வணக்கத்தில் அறுப்பான் மும்மை நாயன்மார் திருப்பெயரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் திருத்தொர்ணடத் தொகை முறைப்படி வருகின்றது. இப் போற்றிமாலை நூலை ஒதி, மலரிட்டு, திருக்கோயில்களில் வழிபட்டு, அடியார்கள் பேராணந்தப் பெருவாழ்வு பெறுவார்களாக!

காரைக்குடி

11.6.73

தமிழ்க்கடல்

இராய. சொக்கலிங்கம்.

உ
சிவமயம்
விநாயக வணக்கம்
(108 போற்றி)

வேழ	முகத்து	விநாயக	போற்றி!
பேழை	வயிற்றுப்	பிள்ளாய்	போற்றி!
ஏழைக்கு	அருள்செய்	எம்மான்	போற்றி!
வாழ	வகுக்கும்	வள்ளால்	போற்றி!
சிவனார்	பெறுமுதல்	செல்வா	போற்றி!
சேயிழை	உமைதரு	சிறுவா	போற்றி!
திருமால்	தனக்கு	மருகா	போற்றி!
திருமகள்	மகிழுமாப்	பிள்ளாய்	போற்றி!
யானை	உரித்தவன்	மகனே	போற்றி!
யானையைக்	காத்தவன்	மருமான்	போற்றி!
யானையின்	கைபெறு	கோனே	போற்றி!
யானையால்	வள்ளியை	வென்றாய்	போற்றி!
யானை	மணாளனின்	அண்ணா	போற்றி!
யானை	முகத்தனை	அழித்தாய்	போற்றி!
பெருச்சாளி	ஏறும்	பெரியோய்	போற்றி!
பேணுவார்	பிழைகள்	பொறுப்பாய்	போற்றி!
வள்ளிதெய்	வானை	மைத்துன	போற்றி!
வல்லபை	மங்கை	மணாள	போற்றி!
கடிமணம்	விரும்பாக்	கணேச	போற்றி!
மடியினில்	மாதினை	வைத்தாய்	போற்றி!
சித்தி	புத்தியின்	தெய்வமே	போற்றி!
முத்தி	கொடுக்கும்	முதல்வ	போற்றி!
மூலை	முடுக்கெலாம்	முளைத்தாய்	போற்றி!
மூவிரு	முகத்தோன்	முன்னவ	போற்றி!

சிதறுகாய்	சிறுவருக்கு	ஈவாய்	போற்றி!
சிவன்தேர்	அச்சினைச்	சிதைத்தாய்	போற்றி!
கொம்புஎழுத்	தாணியாக்	கொண்டாய்	போற்றி!
எம்பிரான்	பிறையதில்	இணைத்தாய்	போற்றி!
மலையினில்	பாரதம்	வரைந்தாய்	போற்றி!
மலைமகள்	மகிழுமா	மணியே	போற்றி!
முன்வணக்	கங்கொள்	முனைவ	போற்றி!
பன்னிரு	தம்பிகண்	எண்ணினை	போற்றி!
பின்னவன்	முழுமிடப்	பிணங்கினை	போற்றி!
அன்னையின்	அணைப்பால்	ஆறினை	போற்றி!
எண்ணுவார்	இடரைக்	களைவாய்	போற்றி!
எண்ணார்	இடர்உற	இழைப்பாய்	போற்றி!
பரமன்	மடியுறை	பண்ணவ	போற்றி!
பார்வதி	ஈன்ற	பாலா	போற்றி!
அப்பம்	அவல்பொறி	கப்புவாய்	போற்றி!
இப்புவி	எல்லாம்	இருப்பாய்	போற்றி!
ஓங்கா	ரப்பொருள்	உணர்த்துவாய்	போற்றி!
தீங்கெலாம்	அகற்றும்	செம்மல்	போற்றி!
குட்டிக்	குனிப்புறக்	கொள்வாய்	போற்றி!
பட்டி	தொட்டிலலாம்	படர்வாய்	போற்றி!
குளக்கரை	தொறுங்குடி	கொண்டாய்	போற்றி!
அளப்பரும்	ஆற்றல்கொள்	அம்மான்	போற்றி!
அரசின்	நிழல் அமர்	அரசே	போற்றி!
பரசுவார்	பவப்பிணி	அறுப்பாய்	போற்றி!
அறுகினை	ஆசையோடு	அணிவாய்	போற்றி!
உறுபெரு	மோதகம்	உவப்பாய்	போற்றி!
உலகீன்ற	கன்னியின்	குலமுதல்	போற்றி!
நலனெலாம்	நம்பர்க்கு	அருள்வாய்	போற்றி!
மலைபோல்	வருதுயர்	மாய்ப்பாய்	போற்றி!
கலையெலாம்	கருத்துள்	வளர்ப்பாய்	போற்றி!

அலகிலா	வினையாட்டு	அயர்வாய்	போற்றி!
உலகெலாம்	அடக்கிய	உந்தியாய்	போற்றி!
மலைமகள்	மடிதவழ்	மைந்தா	போற்றி!
நலம்நுகர்	அவர்திறம்	நகைப்பாய்	போற்றி!
புலவர்க்கு	விருந்தாய்ப்	பொலிவாய்	போற்றி!
கலக	லெனச்சிறார்க்	கவர்வாய்	போற்றி!
பேரொளி	பரப்பும்	பெருமுடி	போற்றி!
பாரதம்	எழுதிய	ஒர்பிறை	போற்றி!
கூருறும்	மற்றைக்	கொம்பும்	போற்றி!
கார்என	அருள்பொழி	கண்இணை	போற்றி!
நான்மறை	பகர்ந்தருள்	நால்வாய்	போற்றி!
வான்குறை	கேட்டருள்	மாச்செவி	போற்றி!
மோதக	மணநுகர்	மூக்குப்	போற்றி!
போதகப்	புண்ணியப்	பொலிமுகம்	போற்றி!
மண்முழுது	அடக்கிய	வயிறு	போற்றி!
கண் அகல்	உந்திக்	கமலம்	போற்றி!
வாரி	வழங்கு,கை	ஐந்தும்	போற்றி!
சீரியோர்	முடிபடி	திருவடி	போற்றி!
சிவனார்	கோயிலில்	திகழ்வாய்	போற்றி!
தவமாச்	செல்வர்சொல்	தவமே	போற்றி!
அம்பிகை	கோயிலும்	அமர்வாய்	போற்றி!
நம்பினார்	துன்பெலாம்	நலிவாய்	போற்றி!
தம்பி	கோயிலும்	தங்குவாய்	போற்றி!
உம்பரும்	போற்றும்	ஒருவ	போற்றி!
காளி	கோயிலும்	காப்பாய்	போற்றி!
ஊழி	தோறும்	உலவாய்	போற்றி!
பெருமாள்	கோயிலும்	பிறங்குவாய்	போற்றி!
திருமால்	தங்கைநற்	செல்வா	போற்றி!
அடியார்	கோயிலும்	அமர்வாய்	போற்றி!
கடிசேர்	அறுகணி	கணபதி	போற்றி!

தனிப்பெருங்	கோயிலும்	சார்வாய்	போற்றி!
மனித்தரைக்	கவர்தரு	வள்ளால்	போற்றி!
எங்கும்	இருக்கும்	இறைவ	போற்றி!
மங்கலம்	தொடங்கமுன்	வருவாய்	போற்றி!
கங்கை	அணிந்தவன்	கனியே	போற்றி!
நங்கை	உமைதரு	புங்கவ	போற்றி!
எளிமையில்	அருள்புரி	இறைவ	போற்றி!
ஏழைகள்	பங்கில்	இருப்பவ	போற்றி!
தும்பிக்	கை,பெறு	தோன்றால்	போற்றி!
தம்பிக்கு	வள்ளியைத்	தந்தாய்	போற்றி!
அறிவு	மதம்பொழி	ஆனையே	போற்றி!
குறைவிலாப்	பெருங்குணக்	குன்றே	போற்றி!
கூத்துடை	யான்தரு	குமரா	போற்றி!
கூத்துகந்து	ஆடும்	குரிசில்	போற்றி!
சந்திதோறு	இருக்கும்	தத்துவ	போற்றி!
சிந்தையுட்	புகுந்த	தேவா	போற்றி!
கணநாத	போற்றி!	கயமுக	போற்றி!
விநாயக	போற்றி!	விக்கின	போற்றி!
எண்ணிய	ஈவாய்	போற்றி!	போற்றி!
புண்ணியப்	பிள்ளையார்	போற்றி!	போற்றி!

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முருக வணக்கம்**திருத்தாண்டகம் 11, போற்றி 108**

திருப்பரங்குன்று இனிதுறையும் செல்வா போற்றி!
 திருச்செந்தூர்ச் சீரலைவாய்த் தேவா போற்றி!
 திருப்பழநி மலையிருக்கும் தேனே போற்றி!
 திருவேர கச்சாமி நாதா போற்றி!
 திருத்தணிகை முதல்மலைகள் திகழ்வாய் போற்றி!
 தீம்பழங்கள் உதிர்ச்சோலை சோர்வாய் போற்றி!
 திருப்பொலிய உலகாளும் செம்மால் போற்றி!
 செந்தமிழர் தெய்வமே போற்றி! போற்றி!

1

சொக்கேசர் பெற்றஉயர் தோன்றால் போற்றி!
 தொல்உமையாள் ஈன்றெடுத்த சோதிபோற்றி!
 சக்கரம்கொள் மால்தங்கை தனையா போற்றி!
 தத்துவங்கள் கடந்ததனிப் பொருளே போற்றி!
 நக்கீரர் பழம்பாட்டை நயப்பாய் போற்றி!
 நாவலர்கள் கவிக்கினிய நம்பா போற்றி!
 விக்கின விநாயகனுக்கு இளையாய் போற்றி!
 வேடர்குல மாப்பிள்ளையாய்! போற்றி! போற்றி!

2

அருணகிரி நாவில்நடம் புரிவாய் போற்றி!

அனுபூதி அலங்காரப் புகழாய் போற்றி!

கருணைபொழி பன்னிரண்டு கண்ணா போற்றி!

கார்அனைய கைநராறு உடையாய் போற்றி!

அருள்கரக்கும் ஆறுமுகத்து அன் ால் போற்றி!

ஆலாலம் உண்டகண்டன் பாலா போற்றி!

வெருவுறச்சூர் தடிந்தவடி வேலா போற்றி!

மெய்ஞ்ஞானப் பிள்ளையே போற்றி! போற்றி!

3

வள்ளியெனும் குறக்கொடியை மணந்தாய் போற்றி!

மணப்பதற்கு மரம்போல நின்றாய் போற்றி!

கொள்ளைகொளும் எழில்அமைந்த குமரா போற்றி!

கும்பிடுவோர் இடர்களையும் குகனே போற்றி!

தெள்ளுதமிழ்ப் பெருங்கடலுள் திளைப்பாய் போற்றி!

தீந்தமிழால் வைதார்க்கும் அருள்வாய் போற்றி!

புள்ளிமயில் ஏறிவரும் புனிதா போற்றி!

புண்ணியம்செய் புண்ணியமே போற்றி! போற்றி!

4

தேவையா னையைமணஞ்செய் சிங்கம் போற்றி!

தேவசே னாபதியாத் திகழ்ந்தாய் போற்றி!

தேவயா னைக்கிளைய சிறுவா போற்றி!

தேவேந்த்ரன் மருமகனாம் செம்மல் போற்றி!

தேவர்சிறை மீட்டருள்செய் தீரா போற்றிபோற்றி!

தேவரெலாம் தொழச்சிறந்த தேவே போற்றி!

தேவாரம் பெருசிவனார் மைந்தா போற்றி!

தேவாதி தேவனே போற்றி! போற்றி!

5

கந்தா!கு கா!கடப்பந் தாராய் போற்றி!

காதலியர் இருவரையும் பிரியாய் போற்றி!

கொந்தாரும் குறிஞ்சிப்பூந் தொடையாய் போற்றி!

கோழிஎனும் கொடிகொண்ட குரிசில் போற்றி!

செந்தேறல் தினைமாவோடு உண்டாய் போற்றி!

தினைகாத்த சிறுமிமயல் சேர்ந்தாய் போற்றி!

எந்தாயே எம்அப்பா! இறைவா போற்றி!

எழுத்தழிக்கும் இணையடிகள் போற்றி! போற்றி! 6

சரவணத்தில் வந்துதித்த தவமே போற்றி!

சரவணப வா!கார்த்தி கேயா! போற்றி!

முருகனெனும் அழகுஇளமை முதலே போற்றி!

முனிவர்களும் வணங்குகின்ற மூர்த்தி போற்றி!

திருகுருணத்து அகராவிழ்ச் செற்றாய் போற்றி!

தேவர்மறைத் தீவளர்த்த சீரோய் போற்றி!

உருகுமனத்து அடியர்உளத்து உறைவாய் போற்றி!

உறுகிரிகள் உறைபவனே போற்றி! போற்றி! 7

மாம்பழத்துக்கு உலகைவலம் வந்தாய் போற்றி!

மயில்ஏறிக் கணப்பொழுதில் அடைந்தாய் போற்றி!

தீம்பழத்தை அண்ணன்உணக் கண்டாய் போற்றி!

தே,முதல்வன் செய்ஞ்சூழ்ச்சி அறிந்தாய் போற்றி!

தேம்பதுமப் பிரமன்அஞ்சச் செய்தாய் போற்றி!

சிறையிட்டுப் பொருள்கூறும் செவ்வாய் போற்றி!

காம்பறிதோள் கயற்கண்ணி கண்ணே போற்றி!

கட்டழகுக் கடவுளே போற்றி! போற்றி! 8

உலகீன்ற ஒருகன்னி மகனே போற்றி!

ஊழிமுதல் சிவன்தந்த ஒருவ போற்றி!

பலகலையும் உணர்அறிவுப் பழமே போற்றி!

பன்னிரண்டு கண்,கைகள் படைத்தாய் போற்றி!

மலர்ஆறு முகங்கொண்ட வள்ளல் போற்றி!

வள்ளிமலர் அடிவணங்கும் மணாளா போற்றி!

மலைபிளக்க வேல்எறிந்த மன்னா போற்றி!

மயில்ஏறும் பெருமானே போற்றி! போற்றி!

9

கடல்வற்ற வேல்விட்ட கடம்பா போற்றி!

கார்அவுணக் கடல்குடித்த காளாய் போற்றி!

குடல்சரியச் சூரன்உரம் குடைந்தாய் போற்றி!

குன்றமெலாம் குடிகொண்ட குழவி போற்றி!

மடவர்மார் வயிற்றில்தீ வைத்தாய் போற்றி!

மறைவகுத்த மகத்தீயை வளர்த்தாய் போற்றி!

படஅரவில் துயில்மாயோன் மருகா போற்றி!

பாம்பணிந்த பரன்மகனே போற்றி! போற்றி!

10

மருவினிய மலர்ப்பாதம் போற்றி! போற்றி!

மாவீரச் சிலம்புக்கால் போற்றி! போற்றி!

பொருவரிய பொன்னின்இடை போற்றி! போற்றி!

போர்வல்ல, வரைமார்பம் போற்றி! போற்றி!

தருகொடைக்கை பன்னிரண்டும் போற்றி! போற்றி!

தாயெனும்சீர் முகம்போற்றி! போற்றி! போற்றி!

அரன்மகிழ மறைபுகல்வாய் போற்றி! போற்றி!

அருட்கண் கள்போற்றியோ! போற்றி! போற்றி!

11

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவ வணக்கம்

(108 போற்றி)

அம்பலத்து	ஆடும்	அரனே!	போற்றி!
ஆனைமா	முகனை	அளித்தவ	போற்றி!
இளைய	முருகனை	ஈன்றாய்	போற்றி!
ஈறிலாப்	பெருவாழ்வு	ஈவாய்	போற்றி!
உமைக்கொரு	கூறளி	உத்தம	போற்றி!
ஊழி	முதல்வ !நின்	ஒண்கழல்	போற்றி!
எந்தையும்	யாயுமாய்	இயைந்தனை	போற்றி!
ஏழை	பங்க !நின்	இணையடி	போற்றி!
ஐயா!	அரசே!	அமுதே	போற்றி!
ஒழிவற	நிறைந்த	ஒருவ	போற்றி!
ஒசையாய்ப்	பொருளாய்	ஒன்றினை	போற்றி!
ஒளவிய	நெஞ்சினர்க்கு	அரியாய்	போற்றி!
அஃகம்	வளர	அருள்வாய்	போற்றி!
கல் ஆல்	அமாந்த,சொற்	கடந்தவ	போற்றி!
“நு”ப்போல்	வளைய	நவில்வாய்	போற்றி!
சடையாய்	விடையாய்	உடையாய்	போற்றி!
சூயமாய்	உரைதர	நயப்பாய்	போற்றி!
மடம்படு	வாழ்வை	மாய்ப்பாய்	போற்றி!
வணங்கத்	தலையை	வைத்தாய்	போற்றி!
தழுவக்	குழைந்த	தண்ணளி	போற்றி!
நச்சரவு	ஆட்டிய	நம்பி	போற்றி!

பந்தனை	விரலாள்	பங்க	போற்றி!
மண்டிய	தழல்நிற	வண்ணா	போற்றி!
மயல்கெடுத்து	ஆளும்	மணாள	போற்றி!
அரவம்	அணிந்த	அந்தண	போற்றி!
நிலம், தீ,	வான், கால்	நீரே	போற்றி!
வண்கவி	வள்ளல்கள்	வள்ளால்	போற்றி!
மழவிடை	ஏறும்	மன்னா	போற்றி!
அளவெலாம்	கடந்த	ஐயா	போற்றி!
பிறப்புஇறப்பு	இல்லாப்	பெரும	போற்றி!
மனமாக	அறுசிவ	மணியே	போற்றி!
கற்றவர்	உண்ணும்	கனியே	போற்றி!
காலனை	உதைத்தருள்	கழற்கால்	போற்றி!
கிழவா	இளையாய்	குழவி	போற்றி!
கீழ்மேல்	உலகெலாம்	கிளர்ந்தாய்	போற்றி!
குழவி	மதியணி	குழகா	போற்றி!
கூத்துகந்து	ஆடும்	கொற்றவ	போற்றி!
கெடுதல்	தவிர்த்துஆள்	கேடிலி	போற்றி!
கேதம்	கெடுத்த	கிளர்ஒளி	போற்றி!
கைலைசேர்	முழுமுதற்	கடவுளே	போற்றி!
கொல்புலித்	தோல்உடைக்	கோமான்	போற்றி!
கோதறு	நற்குணக்	குன்றே	போற்றி!
சந்தனச்	சாந்தின்	சுந்தர	போற்றி!
சாதிகள்	கடந்த	தத்துவ	போற்றி!
சிலையால்	எயில்எரி	சேவக	போற்றி!
சீருடைச்	சிவபுரத்து	அரசே	போற்றி!
சுந்தரன்	தனைத்தடுத்து	ஆண்டவ	போற்றி!
சூது, பொய்,	களவு	தொலைப்பாய்	போற்றி!
செந்தமிழ்	தந்த	செம்மலே	போற்றி!
சேக்கிழார்	தீந்தமிழ்	திளைப்பாய்	போற்றி!
சைவம்	தழைக்கநில்	தவமே	போற்றி!

சொல்லும்	பொருளுமாம்	தூமணி	போற்றி!
சோதியுள்	சோதியாய்த்	துலங்குவாய்	போற்றி!
ஞானசம்	பந்தனை	நயந்தாய்	போற்றி!
ஞிமிறுசேர்	கொன்றை	நீள்சடை	போற்றி!
ஞேயநல்	அடியார்	நினைவே	போற்றி!
தண்தமிழ்ச்	சங்கத்	தலைவா	போற்றி!
தாயே	தாதாய்	சங்கரா	போற்றி!
திருவா	சகம்பெறு	செல்வா	போற்றி!
தீஞ்சுவைக்	கவிஞர்பாத்	தேனே	போற்றி!
தூரியம்	கடந்த	தொல்லோய்	போற்றி!
தூக்கிய	திருவடிச்	சோதி	போற்றி!
தென்னாடு	உடைய	சிவனே	போற்றி!
தேவா	ரம்நுகர்	செவியாய்	போற்றி!
தையலைத்	தலைக்கொள்	சதாசிவ	போற்றி!
தொண்டர்	உளம்அமர்	தூயேயாய்	போற்றி!
தோலும்	துகிலும்	புனைவாய்	போற்றி!
நதிசேர்	செஞ்சடை	நம்பா	போற்றி!
நாற்றிசை	விளக்காம்	நாதா	போற்றி!
நினைப்பவர்	நெஞ்சில்	நின்றாய்	போற்றி!
நீறு,செம்,	பசுமை	நிறத்தாய்	போற்றி!
நுண்ணியாய்	அகன்றாய்	ஆழ்ந்தாய்	போற்றி!
நூபுரச்	சீரடி	தருவாய்	போற்றி!
நெற்றிமேல்	ஒற்றைக்	கண்ணாய்	போற்றி!
நேயத்	தேநில்	நிமல	போற்றி!
நைவளப்	பண்,பா	நாடினை	போற்றி!
நொந்தவர்த்	தாங்கும்	நோன்தாள்	போற்றி!
நோய்,பசி	தீர்க்கும்	தாய்அருள்	போற்றி!
பன்னிரு	திருமுறைப்	பாடலாய்	போற்றி!
பார்த்தனுக்கு	அருள்செய்	பாடலாய்	போற்றி!
“பித்தன்”	எனப்பெறு	வித்தக	போற்றி!

பீடெலாம்	கொண்ட	பெம்மான்	போற்றி!
புத்தேள்	போற்றும்	பொன்னடி	போற்றி!
பூவார்	சென்னிப்	புனிதா	போற்றி!
பெருநஞ்சு	உண்டருள்	பெரியோய்	போற்றி!
பேதைமை	அகற்றும்	பிஞ்சுக	போற்றி!
பைஅராப்	பூண்ட	பரமனே	போற்றி!
பொய்வளர்	நெஞ்சம்	புகாதாய்	போற்றி!
போக்கு	வரவிலாப்	பொருளே	போற்றி!
மதன்படத்	திறந்த	நுதல்விழி	போற்றி!
மாதவர்	மகுடமா	வயங்குவாய்	போற்றி!
மிண்டு	மனத்தரை	விடுவாய்	போற்றி!
மீறிய	புலவோர்	விருந்தே	போற்றி!
மும்மலம்	அறுக்கும்	முக்கணா	போற்றி!
மூவர்	தமிழ்க்கடல்	மூழ்குவாய்	போற்றி!
மெய்கண்	டர்னை ஆட்	கொண்டனை	போற்றி!
மேலவர்க்கு	எல்லாம்	மேலவ	போற்றி!
மையல்	கெடுத்தாள்	வரதனே	போற்றி!
மொழிஅரை	யன்கவி	முதலே	போற்றி!
மோகித்து	அணைவார்க்கு	ஏகனே	போற்றி!
யானை	உரிபோர்த்து	அருளினை	போற்றி!
வங்கக்	கடல்நஞ்சு	உண்டாய்	போற்றி!
வாதவூர்	வள்ளல்பா	மாந்தினை	போற்றி!
வினைகெடுத்து	ஆளும்	முனைவ	போற்றி!
வீட்டின்பு	அருள,வல்	விமலா	போற்றி!
வெண்ணீறு	ஆடிய	புண்ணிய	போற்றி!
வேதமும்	அங்கமும்	மேயாய்	போற்றி!
வையகம்	வாழ்வே	போற்றி!	போற்றி!

உ

சிவமயம்

அம்பிகை வணக்கம்

(108 போற்றி)

சிவனார்	மனமகிழ்	தேவி!	போற்றி!
செங்கண்மால்	பின்வரு	செல்வி	போற்றி!
இமவான்	பயந்த	இறைவி!	போற்றி!
இறைவன்	இடப்புறம்	இருந்தாய்	போற்றி!
உமையே	உண்ணா	முலையே!	போற்றி!
உலகெலாம்	ஈன்றருள்	ஒருத்தி!	போற்றி!
தந்தி	முகவனின்	தாயே!	போற்றி!
கந்தனைப்	பெற்றருள்	கன்னி!	போற்றி!
ஞானசம்	பந்தனை	நயப்பாய்	போற்றி!
ஞானப்	பால்கெடுத்து	அருளினை	போற்றி!
ஈசனார்	நெருப்புருத்	தவிர்ப்பாய்	போற்றி!
இடப்புறம்	குளிர்ச்சியை	இடுவாய்	போற்றி!
காலம்	கடந்த	கடவுள்!	போற்றி!
கற்பனை	தாண்டிய	கற்பகம்!	போற்றி!
எழுதாச்	சொல்லின்	எழிலே!	போற்றி!
இகழும்	பரமும்	ஈவாய்	போற்றி!
தோன்றாத்	துணைக்கோர்	துணையே!	போற்றி!
துவாத	சாந்தம்	கடந்தாய்	போற்றி!
மூலத்	தலத்து	முதலே	போற்றி!
முக்கட்	சுடர்க்கு	விருந்தே	போற்றி!
தண்ணார்	தமிழின்	சுவையே!	போற்றி!
கண்ணார்	அமுதக்	கடலே!	போற்றி!
பிறவிப்	பிணிக்கு	மருந்தே!	போற்றி!
பேசா	மறையின்	பொருளே!	போற்றி!

அமிழ்தினும்	இன்மொழி	அருள்வாய்	போற்றி!
தமிழ்க்கடல்	மாந்தும்	தலைவி!	போற்றி!
சிவனை	ஈன்றருள்	செந்திரு	போற்றி!
சிவனார்	தந்தநல்	தருவே!	போற்றி!
அன்றிவ்	உலகெலாம்	அளித்தாய்	போற்றி!
என்றும்	கன்னியாய்	இருப்பாய்	போற்றி!
ஒன்றிய	உணர்வோர்	உணர்வே!	போற்றி!
ஒன்னார்	நெஞ்சில்	உறையாய்	போற்றி!
தெவ்வர்	பகைஅடு	தேவே!	போற்றி!
பவ்வ	நெடுங்கடல்	படிவே!	போற்றி!
பண்ணார்	இன்தமிழ்ப்	பாவாய்	போற்றி!
எண்நான்கு	அறமும்	வளர்ப்பாய்	போற்றி!
கண்ணும்	கருத்தும்	நிறைந்தாய்	போற்றி!
விண்ணோர்	மிளிர்முடி	விளக்கே	போற்றி!
புலவர்	நாவில்	பொருந்துவாய்	போற்றி!
புண்ணிய	யோகப்	பொலிவே	போற்றி!
அகந்தைக்	கிழங்கை	அகழ்வாய்	போற்றி!
அற்புதன்	ஆகம்	ஆண்டாய்	போற்றி!
மகிட	முகத்தனை	மாய்த்தாய்	போற்றி!
சகடவாழ்வு	அடு,தையல்	நாயகி	போற்றி!
வினைஎலாம்	கெடுக்கும்	விமலி	போற்றி!
நனைமலர்ச்	சேவடி	நல்குவாய்	போற்றி!
வேத	முடிமேல்	விளங்குவாய்	போற்றி!
நாதப்	பொருளா	நண்ணுவாய்	போற்றி!
கற்றவர்	சுவைக்கும்	கரும்பே!	போற்றி!
அற்றவர்க்கு	அருளும்	அரசி!	போற்றி!
பார்த்தனுக்கு	அருள்செயப்	பணித்தனை	போற்றி!
தீர்த்தன்பின்	வேட்டுருத்	தெரிந்தனை	போற்றி!
பன்றிபின்	பதியொடு	வந்தனை	போற்றி!
குன்றெரி	குழுவியை	ஏந்தினை	போற்றி!

செழியர்	பிரான்திரு	மகளே!	போற்றி!
வழுதிநாடு	ஆண்டபெண்	மணியே!	போற்றி!
உலகினை	வெற்றிகொள்	ஒண்தொடி!	போற்றி!
கலைபல	கற்றுணர்	காரிகை	போற்றி!
சொக்கற்கு	மாலை	சூட்டினாய்	போற்றி!
சொக்கற்கு	மகுடமும்	சூட்டினாய்	போற்றி!
தழைபொருள்	தலைவர்க்குத்	தந்தனை	போற்றி!
தமிழ்அவைத்	தலைமையும்	தந்தாய்	போற்றி!
முழுமுதல்	தொட்டநின்	மொய்கழல்	போற்றி!
விழுமியோர்	முடிதவழ்	மெல்லடி	போற்றி!
கருங்குழல்	செவ்வாய்க்	கார்மயில்	போற்றி!
ஒருங்கிய	சாயல்	சுருங்கிடை	போற்றி!
குவளைக்	கண்ணி	குரைகழல்	போற்றி!
தவள	வெண்ணகைத்	தண்ணளி	போற்றி!
கரும்பமர்	நறுமலர்ச்	சுரிசுழல்	போற்றி!
துரியம்	கடந்தநல்	சுடர்முகம்	போற்றி!
குழவித்	திங்கள்சேர்	எழில்நுதல்	போற்றி!
முழுதுலகு	அருள்தரு	விழிக்கயல்	போற்றி!
பண்ணமர்	மொழிபகர்	பவளவாய்	போற்றி!
புண்ணியப்	பேறளி	புன்னகை	போற்றி!
துன்னுபொன்	ஆடைத்	தொடித்தோள்	போற்றி!
மின்னிகர்	பொன்கொடி	நுண்ணிடை	போற்றி!
வரதமும்	அபயமும்	வழங்குகை	போற்றி!
சரதம்	வீட்டுள்	தாளினை	போற்றி!
சிங்கம்	ஏறும்	சேவகி!	போற்றி!
வங்கநஞ்சு	உண்டவன்	மணாட்டி	போற்றி!
மரகதக்	கொடிப்பெரு	மாட்டி	போற்றி!
மாணிக்க	வல்லி!	மாதா!	போற்றி!
அபிடேக	அபிரம	வல்லி!	போற்றி!
அங்கயற்	கண்ணுடை	அம்மை!	போற்றி!

அல்லியங்	கோதை	அலங்கலாய்!	போற்றி!
அபிரா	மித்தாய்	அணங்கே!	போற்றி!
ஆவுடை	நாயகி!	அன்னே!	போற்றி!
ஆளுடை	அம்பிகை	அம்மா!	போற்றி!
ஞானப்பூங்	கோதை	நங்காய்!	போற்றி!
தேனக்க	கொன்றைத்	தெரியலாய்!	போற்றி!
பார்வதி!	பராபரை!	பைரவி!	போற்றி!
நாரணி!	பெரிய	நாயகி!	போற்றி!
அன்ன	பூரணி!	அம்பிகை!	போற்றி!
மன்னுமீ	னாட்சி	மடப்பிடி!	போற்றி!
விகவனா	தன்மகிழ்	விசாலாட்சி!	போற்றி!
பகபதி	பங்குறு	பரமேட்டி!	போற்றி!
சக்தி!	கரும்புவில்	தாங்குவாய்!	போற்றி!
பக்தி	வலையில்	படுபவள்!	போற்றி!
வாமனி!	நீலி!	வராகினி!	போற்றி!
கோமள	வல்லி!	கோமதி!	போற்றி!
மயிலே!	அமுதே!	மானே!	போற்றி!
குயிலே!	தேனே	கொழுந்தே!	போற்றி!
கந்தரி!	சங்கரி!	சூலி!	போற்றி!
அந்தரி!	சாமளை!	அமுலை!	போற்றி!
காமாட்சி!	காந்தி	மதித்தாய்!	போற்றி!
கவுரி!சிவ	காமி!முக	கண்ணி!	போற்றி!
அன்பெலாம்	ஒருரு	ஆனாய்!	போற்றி!
அவனியின்	அன்னையே!	போற்றி!	போற்றி!

ஸ்ரீராமஜெயம்
திருமால் வணக்கம்
 (108 போற்றி)

அரங்கம்	பள்ளிகொள்	அரியே!	போற்றி!
ஆழ்வார்	அமுதம்	அருந்தினை	போற்றி!
இளையவர்	ஏத்தும்	இராம!	போற்றி!
ஈரடி	மாருதிக்கு	ஈந்தனை	போற்றி!
உடையவர்	போற்றிய	ஒருவ!	போற்றி!
ஊழி	முதல்வ!நின்	ஒண்கழல்	போற்றி!
எட்டெழுத்	தாக	இலங்குவாய்	போற்றி!
ஏனமாய்ப்	பாரை	இடந்தாய்	போற்றி!
ஐந்தலைப்	பாம்பினில்	ஆடினாய்	போற்றி!
ஒருசிறு	குறளாய்	உதித்தாய்	போற்றி!
ஒங்கி	உலகம்	அளந்தாய்	போற்றி!
ஒளடதம்	அகப்பிணிக்கு	ஆவாய்	போற்றி!
அஃகி	அகன்ற	அறிவே!	போற்றி!
கல்லுக்கு	உயிர்கொடு	காகுத்த!	போற்றி!
“ங”ப்போல்	அவனியை	நயப்போய்	போற்றி!
சட்டெனக்	கல்மழை	தடுத்தாய்	போற்றி!
ஞயம்சேர்	மொழியருள்	நம்ப!	போற்றி!
மடம்செறி	கஞ்சனை	மாய்த்தாய்	போற்றி!
வணங்கான்	முடிவிழ	வகுத்தாய்	போற்றி!
தடவரை	மார்பனைத்	தடிந்தாய்	போற்றி!
நரனொடு	சிங்கமாய்	நண்ணினை	போற்றி!
பரசி	ராமனாம்	பண்ணவ!	போற்றி!
மழிசைப்	பிரான்தமிழ்	மாந்தினை	போற்றி!
உயர்வற	உயர்நலம்	உடையவ!	போற்றி!
அரவர	சில்துயில்	அப்பா!	போற்றி!

பலரா	மப்பெயர்	படைத்தாய்	போற்றி!
வருபரி	யாகும்	மாதவ	போற்றி!
மழவிடை	அடர்த்த	மைந்தா	போற்றி!
ஆளவந்	தார்க்கருள்	அமர	போற்றி!
பிறவிவேர்	அறுக்கும்	பெருமான்	போற்றி!
மீனமாய்	வந்த	விண்ணவ	போற்றி!
கமடமாய்த்	தாங்கிய	கார்வண	போற்றி!
கான்கடல்	கடந்த	கருணையே	போற்றி!
கிராதனைத்	தோழனாக்	கிளத்தினை	போற்றி!
கீதை	புகன்றருள்	கிருட்டின	போற்றி!
குலசே	கரப்பிரான்	குழைதமிழ்	போற்றி!
கூடார்	தமைவெலும்	கோவிந்தா	போற்றி!
கெழுதகை	நிலமகள்	கேள்வா	போற்றி!
கேசவ!	இருடி	கேசா!	போற்றி!
கைதவர்	காணாக்	கார்முகில்	போற்றி!
கொண்டல்	நிறத்துக்	குரிசில்	போற்றி!
சங்கு	சக்கரம்	தாங்கினாய்	போற்றி!
சார்ங்கம்	கதைவாள்	தரித்தாய்	போற்றி!
சிவனை	வலத்தினில்	சேர்த்தாய்	போற்றி!
சீதையை	மணந்த	சீதர	போற்றி!
சுக்கிரீ	வற்கருள்	தோன்றால்	போற்றி!
சூடிக்	கொடுத்தவள்	துணைவா	போற்றி!
செந்தமிழ்ப்	பாக்கடல்	திளைப்பாய்	போற்றி!
சேய்,பிர	கலாதன்	செய்தவ	போற்றி!
சையமால்	வரையில்நில்	தலைவா	போற்றி!
சொற்பதம்	கடந்த	தூமணி	போற்றி!
சோர்விலாத்	தொல்பதம்	தருவாய்	போற்றி!
ஞாலம்	போற்றும்	நல்லடி	போற்றி!
ஞிமிறுழு	துளவணி	நெடுமால்!	போற்றி!
ஞேயர்தம்	நெஞ்சில்	நின்றாய்	போற்றி!

தயரதன்	செய்தமா	தவமே!	போற்றி!
தாமோ	தரஃமது	சூதன!	போற்றி!
திருவாழ்	மாஃபறு	செல்வா!	போற்றி!
தீவினை	செறு,திரி	விக்ரம!	போற்றி!
துரோபதை	சோர்வு	துடைத்தாய்	போற்றி!
தூது	நடந்தருள்	தொல்லடி	போற்றி!
தெரிவை	தேவகி	சிறுவா!	போற்றி!
தேசிகர்	கவிநுகர்	செவியாய்!	போற்றி!
தையல்	யசோதை	தனையா!	போற்றி!
தொண்டர்	அடித்திருத்	தொங்கலாய்!	போற்றி!
தோகை	உருக்மிணி	தோழா!	போற்றி!
நம்மாழ்	வார்மொழி	நயந்தனை	போற்றி!
நாரா	யண!நின்	நல்பதம்	போற்றி!
நின்றாய்	இருந்தாய்	கிடந்தாய்	போற்றி!
நீரிடைத்	துயில்கொள்	நெடியோய்	போற்றி!
நுண்இடைப்	பாமைதோள்	நோக்கினாய்	போற்றி!
நூற்றுவர்	ஆற்றலை	மாற்றினாய்	போற்றி!
நென்னலாய்	இன்றாய்	நாளையாய்	போற்றி!
நேயர்தம்	நெஞ்சம்	நிறைந்தாய்	போற்றி!
நையார்	மனத்தையும்	நையப்பாய்	போற்றி!
நொடியும்	மறக்கிலா	நோன்தாள்	போற்றி!
நோய்இல்	வாழ்வுஅருள்	நுண்ணியாய்	போற்றி!
பத்மநா	பா!பரந்	தாழா!	போற்றி!
பாணாழ்	வாரைஆட்	படுத்தினை	போற்றி!
பிரமனை	உந்தியில்	பெற்றாய்	போற்றி!
பீதக	ஆடைப்	பெம்மான்	போற்றி!
புள்ளரக	ஊரும்	புண்ணிய	போற்றி!
பூதத்	தார்பாப்	போற்றினை	போற்றி!
பெரியாழ்	வார்தமிழ்	பேணினை	போற்றி!
பேயார்	பாகரப்	பேழையே	போற்றி!

பைந்தமிழ்ப்	பின்செல்	பரமனே	போற்றி!
பொய்கையார்	போற்றிய	புனிதா	போற்றி!
போதம்	கடந்தநற்	பொருளே	போற்றி!
மங்கைமன்	னன்பா	மகிழ்ந்தனை	போற்றி!
மாயவ!	வைகுந்த!	வாமன!	போற்றி!
மின்னிகர்	பின்னையை	வேட்டாய்	போற்றி!
மீனக்	கொடியனை	ஈன்றாய்	போற்றி!
முனிமண	வாளர்சொல்	முதல்வா	போற்றி!
மூஉலகு	ஆளும்	முன்னோய்	போற்றி!
மெல்லியல்	இராதையை	மேவினாய்	போற்றி!
மேல்மது	ரக்கவி	விழைவாய்	போற்றி!
மையே!	மழைமுகில்	வடிவே!	போற்றி!
மொழிதமிழ்க்	கடலுள்	மூழ்கினாய்	போற்றி!
மோகனப்	பாற்கடல்	முகிழ்த்தாய்	போற்றி!
யானைக்கு	அருளிய	வானவ!	போற்றி!
வள்ளல்	தமக்கெல்லாம்	வள்ளால்!	போற்றி!
வாலிக்கு	வீடு	வழங்கினை	போற்றி!
விட்டுணு	எனப்பேர்	விளங்கினை	போற்றி!
வீடணற்கு	அடைக்கலம்	விளம்பினை	போற்றி!
வெண்ணெய்	உண்டசெவ்	வாயனே	போற்றி!
வேயங்குழல்	இசைத்த	வித்தக	போற்றி!
வையகம்	உண்டவா!	போற்றி!	போற்றி!

ஸ்ரீராம ஜெயம்

தாயார் வணக்கம்

(108 போற்றி)

திருவெலாம்	சுரந்தருள்	திருவே	போற்றி!
திருமால்	நெஞ்சமர்	திருமகள்	போற்றி!
கருமால்	மாற்பகம்	கலந்தாய்	போற்றி!
பெருமாள்	பிரியாப்	பெருமகள்	போற்றி!
கருமா	மணியின்	கண்ணே	போற்றி!
ஒருமால்	உளமகிழ்	ஒருத்தி	போற்றி!
திருமா	மகள்நின்	செவ்வி	போற்றி!
ஒருமா	மணியா	ஒளிர்வாய்	போற்றி!
பெருமாள்	பேண்பெரு	மாட்டி	போற்றி!
பிரியாது	அவனுளம்	பேணுவாய்	போற்றி!
வருமாக	அகற்றுசெம்	மணியே	போற்றி!
மருவாது	இடரெலாம்	மாற்றுவாய்	போற்றி!
அருமா	வினையெலாம்	அழிப்பாய்	போற்றி!
வருமாத்	துயர்களை	மாதா	போற்றி!
இருமாப்	பிறவிவேர்	இறுப்பாய்	போற்றி!
குருமா	மணிநிறக்	கொழுந்தே	போற்றி!
திரைஎறி	பாற்கடல்	செந்திரு	போற்றி!
விரிகடல்	உலகெலாம்	விளங்குவாய்	போற்றி!
பெருமையில்	ஈடிலாப்	பெண்கொடி	போற்றி!
அருந்திறல்	அறிஞரை	ஆண்டாய்	போற்றி!
சரண்உறா	தவர்க்கிடர்	தருவாய்	போற்றி!
மருந்தெனப்	பிணிகொல்	வல்லாய்	போற்றி!
பொருந்திய	புலவர்நாப்	புகழோய்	போற்றி!

கரும்பெனக்	கவிஞர்கட்கு	இனியாய்	போற்றி!
நிரம்பிய	புலமையோர்	நினைவே	போற்றி!
தருபேர்	உலகின்	தாயார்	போற்றி!
அருமையில்	அருமையா	அமைவாய்	போற்றி!
பெருமையில்	நிகரிலாப்	பிடியே	போற்றி!
வருபொருள்	யாவும்	ஶ்ஞங்குவாய்	போற்றி!
பெருகிய	அழகுக்கு	ஒருமகள்	போற்றி!
தரித்திரம்	அகற்றும்	தையலே	போற்றி!
முரசதிர்	வாழ்வினை	முழுக்குவாய்	போற்றி!
கரையிலாத்	துயர்க்கடல்	கடந்துவாய்	போற்றி!
உரம்கொள	உலகை	உவப்பாய்	போற்றி!
எருதூர்	சிவனார்க்கு	இளையாய்	போற்றி!
வரை,வில்	வள்ளலின்	தங்காய்	போற்றி!
வரைமகள்	மகிழ்மணி	நாத்தி	போற்றி!
கரிமுகன்	அத்தை,உன்	கழல்இணை	போற்றி!
முருகவேள்	மாமி,நின்	மொய்கழல்	போற்றி!
செருவார்	இராமன்	தேவி	போற்றி!
வருசீர்த்	தயரதன்	மருகி	போற்றி!
தருபுகழ்க்	கோசலை	தனமே	போற்றி!
திருவுறும்	அயோத்திச்	செல்வமே	போற்றி!
அருளுறு	மிதிலை	அணங்கே	போற்றி!
பெருகொளிச்	சனகன்	பெண்ணே	போற்றி!
அருநந்த	கோபன்	மருமகள்	போற்றி!
வருவசு	தேவன்	மகன்துணை	போற்றி!
திருவார்	யசோதையின்	சீர்மகள்	போற்றி!
கருவார்	தேவகி	கருத்தே	போற்றி!
மருள் அறு	செல்வ	மகளே	போற்றி!
பொருளகத்து	அறம்சொனான்	பூவையே	போற்றி!
வருகணன்	மகிழ்உருக்	மிணியே	போற்றி!
தருவை,மண்	கொணர்சத்ய	பாமா	போற்றி!

மருவுசீர்	இராதை	மங்காய்	போற்றி!
பெரும்புகழ்ப்	பின்னைப்	பிராட்டி	போற்றி!
உருகுசீர்	அடியார்	உணர்வே	போற்றி!
பொருகடல்	துயில்வோன்	பொருளே	போற்றி!
உருளழில்	வேளின்	ஒருதாய்	போற்றி!
மருகியா	இரதியை	வாய்த்தாய்	போற்றி!
பிரமனைப்	பெற்றவன்	பெண்மயில்	போற்றி!
மருமகள்	வாணியை	மகிழ்ந்தாய்	போற்றி!
மருவிய	ஆண்டாள்	மாற்றவ	போற்றி!
தருமனின்	மைத்துனன்	தாரமே	போற்றி!
அருச்சுனன்	வலவனை	அணைந்தவள்	போற்றி!
தரும,மா	ருதிக்கு,நாள்	தந்தவள்	போற்றி!
திரைமீன்	வடிவினன்	திகழ்பெண்	போற்றி!
பருங்கம	டப்பிரான்	பத்தினி	போற்றி!
மருப்புறு	வராகனார்	மகிழ்பெண்	போற்றி!
நரசிங்	கப்பிரான்	நாயகி	போற்றி!
ஒருகுறள்	ஆனவன்	உத்தமி	போற்றி!
பரசுறும்	இராமனின்	பாவாய்	போற்றி!
நிரம்பிய	இராமனின்	நிழலே	போற்றி!
பெரும்பல	இராமனின்	பெண்மகள்	போற்றி!
பரம்பொருள்	கண்ணனின்	பாரி	போற்றி!
வரு,மா	வடிவினன்	மாதே	போற்றி!
பொருளெலாம்	பூத்திடு	பொன்னே	போற்றி!
வருதொழில்	வளர	வளர்ப்பாய்	போற்றி!
தரைசெழிக்	கப்புரி	தாயே	போற்றி!
அரதனக்	குவியலில்	அண்ணுவாய்	போற்றி!
விரவிய	பொன்மலை	மேலுவாய்	போற்றி!
பெருகிய	வெள்ளியில்	பிறங்குவாய்	போற்றி!
கருகிய	இரும்பிலும்	கலப்பாய்	போற்றி!
வரும்ஏர்	உழவர்கை	வாழ்வாய்	போற்றி!

பெரும்தொழில்	வலவரைப்	பிரியாய்	போற்றி!
தரைமகள்	வளமெலாம்	தாங்குவாய்	போற்றி!
வரைப்பெரு	வளம்நனி	நிரைப்பாய்	போற்றி!
மருங்கெலாம்	செல்வம்	நிரப்புவாய்	போற்றி!
அரசனோடு	ஆண்டியை	அட்வாய்	போற்றி!
பொருளார்	அவனி	பூப்பாய்	போற்றி!
மருவார்	வாழ்வை	மாய்ப்பாய்	போற்றி!
பெருவாழ்வு	உலகுக்கு	அருள்வாய்	போற்றி!
அருள்பொழி	கடைக்கண்	அம்மா	போற்றி!
வரம்பில்பேர்	அழகின்	மாமகள்	போற்றி!
வரம்தரு	பெரும்பொருள்	மகிழ்வாய்	போற்றி!
கருணையார்	கடலின்	கருமணி!	போற்றி!
பெருமையின்	உறையுளாப்	பெருகுவாய்	போற்றி!
அரசொடு	பெருவாழ்வு	அளிப்பாய்	போற்றி!
வரையிலாச்	செல்வம்	வளர்ப்பாய்	போற்றி!
திருச்செங்	கமலத்	தெய்வமே!	போற்றி!
திருவே	போற்றி!	செல்வி!	போற்றி!
அருள்வாய்	போற்றி!	அழகே!	போற்றி!
வருவாய்	போற்றி!	வாழ்வே	போற்றி!
கருணைக்	கண்மலர்	போற்றி!	போற்றி!

உ

சிவமயம்

சேக்கிழார் வணக்கம்

(108 போற்றி)

உலகெ	லாம்உணர்ந்து	ஓதினை	போற்றி!
நிலவு	நீர்முடி	நேடினை	போற்றி!
அலகில்	ஆடலில்	அளைந்தனை	போற்றி!
மலர்சி	லம்படி	வணங்கினை	போற்றி!
தொண்டர்ச்சீர்	பரவும்	தூயோய்	போற்றி!
தொண்டைநல்	நாடளி	சுடரே	போற்றி!
குன்றத்	தூர்வரு	குரிசில்	போற்றி!
குன்றாப்	புகழுடைக்	கோமான்	போற்றி!
பாலாற்	றில்தவழ்	பாலா	போற்றி!
நூலாறு	நீந்திய	நுண்ணியோய்	போற்றி!
ஆளுர்ச்	சிறப்பெலாம்	அருளினை	போற்றி!
தேருர்	மகன்முறை	செப்பினை	போற்றி!
சுந்தரன்	புகழ்விரி	தூவாய்	போற்றி!
வந்த	பிறப்பை	வணங்குவாய்	போற்றி!
அநபா	யன்அவை	அமைச்ச	போற்றி!
மநுவாம்	வழிமுதல்	வழுத்தினை	போற்றி!
தொண்டத்	தொகைவிரி	தூமணி	போற்றி!
அண்டர்நா	யகன்அருள்	ஆண்டனை	போற்றி!
அறுபான்	மூவர்ச்சீர்	அளித்தனை	போற்றி!
இறைமணம்	கமழ்பா	இயற்றினை	போற்றி!
திருநீல	கண்டனைத்	தெளிந்தவ	போற்றி!
வரும்இயற்	பகைகதை	வகுத்தனை	போற்றி!

இளையான்	குடிநலம்	ஏத்தினை	போற்றி!
கோவல்மெய்ப்	பொருட்குணம்	கூறினை	போற்றி!
மலைவிறல்	மிண்டர்சீர்	மடுத்தனை	போற்றி!
அமர்நீதி	துலைபுகல்	அறைகுவாய்	போற்றி!
கருவூர்ப்	பக்தன்	கதைசொல்வாய்	போற்றி!
ஏனாதி	புராணம்	இயம்பினை	போற்றி!
கண்ணப்	பன்புகழ்க்	காதலாய்	போற்றி!
கலையனார்	காதை	காட்டினாய்	போற்றி!
மானக்கஞ்	சாறர்சீர்	வடித்தனை	போற்றி!
அரிவாட்	டாயர்சீர்	ஆய்ந்தனை	போற்றி!
ஆனா	யர்குழல்	அருந்தினை	போற்றி!
மூர்த்தியார்	மொய்புகழ்	மூழ்கினை	போற்றி!
முருகர்	புகலூர்	மொழிந்தனை	போற்றி!
உருத்திர	பகபதி	உவப்பாய்	போற்றி!
நந்தனார்	தந்திரம்	நயப்பாய்	போற்றி!
குறிப்புத்	தொண்டர்சீர்	கூறுவாய்	போற்றி!
சண்டே	சுரர்இசை	சாற்றுவாய்	போற்றி!
நாவுக்	கரையன்பா	நயந்தனை	போற்றி!
குலச்சிறை	அமைச்சர்சீர்	கூறினாய்	போற்றி!
மிழலைக்	குறும்பரை	விளக்கினை	போற்றி!
காரைக்கால்	அம்மையைக்	காட்டினை	போற்றி!
அப்பூதி	கதைஅமுது	ஆர்ந்தனை	போற்றி!
நீலநக்	கர்க்கதை	நேர்ந்தனை	போற்றி!
நமிநந்தி	காதை	நல்கினை	போற்றி!
ஞானசம்	பந்தனை	நாடுவாய்	போற்றி!
ஏயர்கோன்	புகழ்க்கதை	ஈன்றனை	போற்றி!
மந்திர	மூலர்சீர்	மாந்தினை	போற்றி!
தண்டி	யடிநலம்	விண்டனை -	போற்றி!
மூர்க்கர்	பெரும்புகழ்	முழக்கினை	போற்றி!
சோமாசி	மாறர்சீர்	சொற்றனை	போற்றி!

சாக்கியர்	கல்லெறி	சாற்றினை	போற்றி!
சிறப்புலி	சீர்த்தி	நிரப்பினை	போற்றி!
சிறுத்தொண்	டர்புகழ்	விரித்தவ	போற்றி!
கழறிற்று	அறிவார்	கதைநனி	போற்றி!
கணநா	தன்புகழ்	கழறினை	போற்றி!
கூற்றுவர்	புராணம்	கொடுத்தனை	போற்றி!
புகழ்ச்சோ	மூர்புகழ்	போற்றினை	போற்றி!
நரசிங்க	முனையரை	நாடினை	போற்றி!
அதிபத்தர்	காதை	அறைந்தனை	போற்றி!
கலிக்கம்பர்	காதை	கருதினை	போற்றி!
கலிய	நாயனார்	கதைசொனாய்	போற்றி!
சத்தியைப்	பாடிய	மெய்த்தவ	போற்றி!
காடவர்	கோன்கவி	கருதுவாய்	போற்றி!
கணம்புல்	லர்கதை	காட்டுவாய்	போற்றி!
காரி	நாயனார்	கதைசெய்தாய்	போற்றி!
நின்றசீர்	மாறனை	நிறுத்தினை	போற்றி!
வாயிலார்	மயிலையை	வாழ்த்தினை	போற்றி!
முனையடு	வார்திறம்	மொழிந்தாய்	போற்றி!
கழற்சிங்	கர்செயல்	கண்டவ	போற்றி!
இடங்கழி	பெருமை	இசைத்தனை	போற்றி!
செருத்துணை	சீர்க்கதை	செய்தாய்	போற்றி!
புகழ்த்துணை	பாதம்	பொருந்தினை	போற்றி!
கோட்புலி	அருஞ்செயல்	கொண்டனை	போற்றி!
பூசலார்	உள்ளம்	புகுந்தாய்	போற்றி!
மங்கையர்க்கு	அரசியை	வணங்கினாய்	போற்றி!
நேசர்கோ	வணக்கொடை	நிகழ்த்தினாய்	போற்றி!
செங்கட்	சோழர்சீர்	தேர்ந்தனை	போற்றி!
யாழப்பா	ணன்இசை	வாழ்த்துவாய்	போற்றி!
சடையனார்	இசைசொல்	சான்றோய்	போற்றி!
இசைஞானி	அன்னைசீர்	ஏற்றனை	போற்றி!

நாவலூர்	மன் அடி	மேவுவாய்	போற்றி!
பாவலர்	மணிமுடிப்	பாவல	போற்றி!
சைவம்	தழைக்கநில்	தவமே	போற்றி!
தெய்வச்	செழுந்தமிழ்	செய்தனை	போற்றி!
பத்திக்	கடல்குடி	பண்ணவ	போற்றி!
சித்தம்	சிவனுக்கு	ஈந்தனை	போற்றி!
திலக	வதிஅருள்	செப்புவாய்	போற்றி!
உலகியல்	கடந்த	ஒருவ	போற்றி!
சாதிச்	சிறுநெறி	தாண்டினை	போற்றி!
போதத்து	உச்சிசேர்	புலவ	போற்றி!
அரவை,சங்	கிலிபுகழ்	பாடுவாய்	போற்றி!
அரனடி	அன்றி	அறியாய்	போற்றி!
மூவர்	தபிழ்க்கடல்	மூழ்குவாய்	போற்றி!
தேவரும்	நுகர்தமிழ்	செய்தவ	போற்றி!
ஞானப்	பிள்ளையை	நண்ணினை	போற்றி!
ஞானக்	கவிபொழி	நாவல	போற்றி!
நாவரை	யன்திறம்	நாட்டினை	போற்றி!
நாவரை	யன்னும்	நல்தவ	போற்றி!
திருவா	ரூர்ப்புகழ்	தேர்ந்தவ	போற்றி!
கருவா	ராநெறி	கண்டனை	போற்றி!
என்றும்	இன்பம்	பெருக்குவாய்	போற்றி!
மன்றுளா	டும்அடி	ஒன்றினாய்	போற்றி!
பவப்பிணி	அறுக்கும்நின்	பாத்திறம்	போற்றி!
சிவநெறி	உலகெலாம்	சேர்த்தனை	போற்றி!
தூக்கிய	திருவடி	துலங்குவாய்	போற்றி!
சேக்கிழார்	திருவடி	போற்றி	போற்றி!

உ
நமச்சிவாய வாழ்க
பஞ்சபுராணத் திரட்டு

ஞாயிற்றுக்கிழமை - குருவருள்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தேவாரம்

தோடு உடைய செவியன் விடை ஏறி,
ஓர் தூவெண்மதி சூடி
காடு உடைய கடலைப் பொடிபூசி
என்உள்ளம் கவர் கள்வன்
ஏடு உடைய மலரான் முனைநாள்
பணிந்து ஏத்த, அருள்செய்த
பீடு உடைய பிராமபுரம் மேவிய
பெம்மான் இவன் அன்றே.

- சம்பந்தர்

கூற்று ஆயினவாறு விலக்ககிலீர்; கொடுமைபல
செய்தன நான் அறியேன்
ஏற்றாய்; அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாது என் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன், அடியேன்; அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.

- அப்பர்

பித்தா பிறைசூடி பெருமானே அருளாளா
 எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துஉன்னை
 வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருள் துறையுள்
 அத்தா, உனக்கு ஆள்ஆய் இனிஅல்லேன் எனல் ஆமே
 - சுந்தரர்

2. திருவாசகம்

மெய்தான் அரும்பி, விதிர் விதிர்ந்து
 உன் விரையார் கழற்கு, என்
 கைதான் தலை வைத்துக் கண்ணீர்
 ததும்பி, வெதும்பி உள்ளம்
 பொய்தான் தவிர்த்து உன்னைப் போற்றி
 சயசய போற்றி என்னும்
 கைதான் நெகிழ விடேன்; உடையாய்
 என்னைக் கண்டு கொள்ளே. - மணிவாசகர்

3. திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே, உலப்புஇலா ஒன்றே
 உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக்கனியே
 அம்பலம் ஆடு அரங்காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூத்து உகந்தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே
 - திருமாளிகைத்தேவர்

4. திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை; வளர்க நம்பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போய் அகலப்
பொன்னின்செய் மண்டபத்து உள்ளேபுகுந்து, புவனி
எல்லாம் விளங்க
அன்னநடைமடவாள் உமைகோன் அடியோழுக்கு
அருள்புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த பித்தர்க்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே. – சேந்தனார்

5. பெரிய புராணம்

உலகு எலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
நிலவு உலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகுஇல் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர்சிலம்பு அடி வாழ்த்தி வணங்குவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திங்கட்கிழமை - அஞ்செழுத்து உண்மை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தேவாரம்

காதல் ஆகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே. – சம்பந்தர்

சொல்துணை, வேதியன், சோதி, வானவன்
பொன்துணைத் திருந்து அடிபொருந்தக் கைதொழ
கல்துணைப் பூட்டி ஓர்கடலில் பாய்ச்சினும்
நல்துணை ஆவது நமச்சிவாயமே. – அப்பர்

மற்றுப்பற்று, எனக்கு இன்றி நின் திருப்பாதமே
மனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப் பிறவாத் தன்மை
வந்து எய்தினேன்
கற்றவர் தொழுது ஏத்தும் சீர்க்கறையூரில்
பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவா, உன்னைநான் மறக்கினும், சொல்லும் நா
நமச்சிவாயவே. – சுந்தரர்

2. திருவாசகம்

நானேயோ தவம் செய்தேன்? 'சிவாயநம' எனப் பெற்றேன்
தேனாய், இன் அமுதமும் ஆய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந்து எனது உள்ளம் புகுந்து அடியேற்கு அருள் செய்தான்
ஊன் ஆரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்து, அன்றே வெறுத்திடவே
– மணிவாசகர்

3. திருவிசைப்பா

அற்புதத் தெய்வம் இதனின் மற்று உண்டே?
 அன்பொடு தன்னை அஞ்செழுத்தின்
 சொற்பதத்துள் வைத்து, உள்ளும் அள்ளுறும்
 தொண்டருக்கு எண்திசைக் கனகம்.
 பற்பதக் குவையும், பைம்பொன் மாளிகையும்
 பவள வாய் அவர் பனை முலையும்
 கற்பகப் பொழிலும், முழுதும் ஆம், கங்கை
 கொண்ட சோ. னேச் சரத்தானே. – கருவூர்த் தேவர்

4. திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்; மெய்அடியார்கள்
 விரைந்து வம்மின்;
 கொண்டும் கொடுத்தும் குடிகடி ஈசற்று
 ஆட்செய்மின் குழாம் புகுந்து
 அண்டம்கடந்த பொருள், அளவு இல்லதோர்
 ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருள் என்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே. – சேந்தனார்

5. பெரியபுராணம்

இருவினைப் பாசம் முமலக்கல் ஆர்த்தலின்
 வருபவக் கடலில் வீழ்மாக்கள் ஏறிட
 அருளும் மெய்அஞ்செழுத்து அரசை, இக்கடல்
 ஒரு கல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ?
 – சேக்கிழார்

செவ்வாய்க்கிழமை - கோயில் திறம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தேவாரம்

அம்மாணை, அருந்தவம் ஆகிநின்ற

அமரர்பெருமான், பதி ஆன உன்னி

கொய்ம்மா மலர்ச்சோலை குலாவு கொச்சைக்கு

இறைவன் - சிவஞானசம்பந்தன் - சொன்ன
இம்மாலை ஈர் - ஐந்தும் இரு நிலத்தில், இரவும்

பகலும் நினைந்து ஏத்தி நின்று

விம்மா, வெருவா விரும்பும் அடியார், விதியார்

பிரியார் சிவனடிக்கே.

- சம்பந்தர்

புலிவலம்புத்தூர், புகலூர், புன்கூர், புறம்பயம்

பூவணம், பொய்கை நல்லூர்

வலிவலம், மாற்பேறு, வாய்மூர், வைகல்

வலஞ்சுழி, வாஞ்சியம், மருகல், வன்னி
நிலம்மலி நெய்த்தானத்தோடு எத்தானத்தும்

நிலவு பெருங்கோயில் பலகண்டால், தொண்டர்

கலிவலி மிக்கோனைக் கால்விரலாற் செற்ற

கயிலாய நாதனையே காணலாமே.

- அப்பர்

துருத்திச் சுடரே, தெய்த்தானத்தாய், சொல்லாய், கல்லாலா

பருத்தி நியமித்து உறைவாய் வெயிலாய்ப் பலவாய்க் காற்றானாய்

திருத்தித் திருத்திவந்து என்சிந்தை இடங்கொள் கயிலாய

அருத்தித்து உன்னை அடைந்தார் வினைகள் அகல் அருளாயே

- சுந்தரர்

2. திருவாசகம்

தந்தது உன்தன்னைக் கொண்டது என்தன்னைச்
 சங்கரா, ஆர்கொலோ சதுரர்?
 அந்தம் ஒன்றுஇல்லா; ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாதுநீ பெற்றது ஒன்று என்பால்?
 சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
 எந்தையே, ஈசா, உடல்திடம் கொண்டாய்
 யான்இதற்கு இலன் ஓர் கைமாறே. - மணிவாசகர்

3. திருவிசைப்பா

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டு எமை ஆளும்
 சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையும் ஆட்கொண்டு அருளி
 அம்புஉந்து கண்ணாளும் தானும் அணி தில்லை
 செம்பொன் செய் அம்பலமே; சேர்ந்து இருக்கை ஆயிற்றே
 - பூந்துருத்தி நம்பிகாடநம்பி

4. திருப்பல்லாண்டு

சொல் ஆண்ட கருதிப்பொருள் சோதித்த
 தூய்மனத் தொண்டர்உள்ளீர்
 சில்ஆண்டில் சிதையும் சில தேவர்,
 சிறுநெறி சேராமே
 வில்ஆண்ட கனகத்திரள் மேருவிடங்கன்,
 விடைப்பாகன்
 பல்ஆண்டு என்னும் பதம் கடந்தானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

-சேந்தனார்

5. பெரியபுராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி, கருணையே உருவம் ஆகி
அற்புத கோல நீடி, அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமம் ஆகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி!
- சேக்கிழார்

புதன்கிழமை - சிவன் உருவம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தேவாரம்

பாசம்ஆன களைவார்

பரிவார்க்கு அமுதம் அனையார்;

ஆசைதீரக் கொடுப்பார்

அலங்கல் விடைமேல் வருவார்

காசை மலர்போல் மிடற்றார்

கடலூர் மயானம் அமர்ந்தார்

பேச வருவார் ஒருவர்

அவர் எம்பெருமான் அடிகளே.

- சம்பந்தர்

ஆர்ஒருவர் உள்குவார் உள்ளத்து உள்ளே

அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்

வார்உருவப் பூண்முலை நல்மங்கை தன்னை

மகிழ்ந்து ஒருபால் வைத்து உகந்த வடிவம் தோன்றும்

நீர்உருவக் கடல் இலங்கை அரக்கர்கோனை

நெறுநெறு என அடர்த்திட்ட நிலையும் தோன்றும்

போர் உருவக் கூற்று உதைத்த பொற்புத் தோன்றும்

பொழில் திகழும் பூவணத்து எம் புனிதனார்க்கே. - அப்பர்

வேழம் உரிப்பர், மழுவாளர்; வேள்வி
 அழிப்பர்; சிரம் அறுப்பர்;
 ஆழி அளிப்பர் அரிதனக்கு ஆன் அஞ்சு
 உகம்பர் அறம் உரைப்பர்
 ஏழை தலைவர் கடவுள் இறைவர்
 சிறு மான்கறிக் கையர்
 பேழைச் சடையர் மயானத்துப்
 பெரிய பெருமான் அடிகளே.

— சுந்தரர்

2. திருவாசகம்

தோலும் துகிலும் குழையும் சுருள்தோடும்
 பால்வெள்ளை நீறும், பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
 சூலமும் தொக்கவளையும் உடைத்தொன்மைக்
 கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்து ஊதாய், கோத்தும்பீ

— மணிவாசகர்

3. திருவிசைப்பா

நீலமே கண்டம், பவளமே திருவாய்
 நித்திலம் நிரைத்து இலங்கினவே
 போலுமே முறுவல், நிறைய ஆனந்தம்
 பொழியுமே திருமுகம் ஒருவர்
 கோலமே அச்சோ! அழகு இதே என்று
 குழைவரே கண்டவர் உண்டது
 ஆலமே ஆகில் அவர் இடம் களந்தை
 அணி திகழ் ஆதித்தேச்சரமே.

— கருவூர்த்தேவர்

4. திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடி கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றது ஆர் பெறுவார்
உலகில்?

ஊரும் உலகும் சுழற் றுழறி, உமை உணவாளனுக்கு ஆள்
பாரும் விகம்பும் அறியும் பரிசு நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
—சேந்தனார்

5. பெரிய புராணம்

தூய வெண்ணீறு துதைந்த பொன் மேனியும், தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவரும் சிந்தையும் நைந்து உருகிப்
பாய்வது போல், அன்புநீர் பொழிகண்ணும் பதிகஞ் செஞ்சொல்
மேய செவ்வாயும் உடையார், புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

— சேக்கிழார்

வியாழக்கிழமை - திருவடிகள்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தேவாரம்

பொடி உடை மார்பினர், போர்விடை

ஏறி பூதகணம் புடைசூழ

கொடி உடை ஊர் திரிந்து

ஐயம் கொண்டு பலபல கூறி

வடிவு உடை வாள்நெடுங்கண் உமைபாகம்

ஆயவன், வாழ்கொளி புத்தூர்

கடிகமழ் மாமலர் இட்டு, கறை

மிடற்றான் அடி காண்போம்.

— சம்பந்தர்

அணியனவும் சேயனவும் அல்லா அடி
 அடியார்கட்கு ஆர்அமுதம் ஆயஅடி
 பணிபவர்க்குப் பாங்குஆக வல்ல அடி
 பற்று அற்றார் பற்றும் பவள அடி
 மணிஅடி பொன்அடி மாண்பு ஆம்அடி
 மருந்து ஆய்ப் பிணி தீர்க்க வல்ல அடி
 தணிபு ஆடு தண்கெடில நாடன்ஆடி
 தகைசார் வீரட்டத் தலைவன் அடி. - அப்பர்

அந்தணாளன் உன் அடைக்கலம் புகுத
 அவனைக் காப்பது காரணம் ஆக
 வந்த காலன்தன் ஆர்உயிர் அதனை
 வல்வினாய்க்கு உன்தன் வண்மைகண்டு அடியேன்
 எந்தைநீ எனை நமன்தமர் நலியின்
 'இவன் மற்று என்அடியான்' என விலக்கும்
 சிந்தையால் வந்து, உன்திருவடி அடைந்தேன்
 செழும் பொழில் திருபுன்கூர் உளானே - சுந்தரர்

2. திருவாசகம்

ஆம்ஆறு உன் திருவடிக்கே அகம்குழையேன்
 அன்பு உருகேன்
 பூமாலைப் புனைந்து ஏத்தேன் புகழ்ந்து
 உரையேன் புத்தேளிர்
 கோமான் நின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன்
 கூத்து ஆடேன்
 சாம்ஆறே விரைகின்றேன், சதுராலே சார்வானே.
 - மணிவாசகர்

3. திருவிசைப்பா

தில்லை அம்பலத்து எங்கள் தேவ தேவைத்
 தேறிய அந்தணர் சிந்தை செய்யும்
 எல்லைஅது ஆகிய எழில்கொள் சோதி
 என்உயிர் காவல் கொண்டு அருந்த எந்தாய்
 பல்லையார் பசுந்தலை ஓடு இடநீய்
 பாத மெல் மலர்அடி கோல, நீபோய்
 அல்லினில் அருநடம் ஆடில் எங்கள்
 ஆர்உயிர் காவல் இங்கு அரிதுதானே.

— புருடோத்தம நம்பி

4. திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று, அருள்
 செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றம்பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

— சேந்தனார்

5. பெரியபுராணம்

சொல்லுவது அறியேன் வாழி, தோற்றிய தோற்ற போற்றி
 வல்லை வந்து அருளி என்னை வழித்தொண்டு

கொண்டாய போற்றி

எல்லை இல் இன்பவெள்ளம் எனக்கு அருள்செய்தாய் போற்றி
 தில்லை அம்பலத்து உள் ஆடும் சேவடி போற்றி போற்றி

— சேக்கிழார்

வெள்ளிக்கிழமை - அருச்சுனை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தேவாரம்

பந்துசேர் விரலாள், பவழத்துவர் வாயினாள்
 பனிமாமதி போல் முகத்து
 அந்தம்இல் புகழாள், மலைமாதொடும்
 ஆதிப்பிரான்
 வந்துசேர்வு இடம் வானவர் எத்திசையும்
 நிறைந்து வலம்செய்து மாமலர்
 புந்தி செய்து இறைஞ்சிப் பொழி - பூந்தராய்ப்
 போற்றுதுமே. - சம்பந்தர்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
 மீளாமே ஆள்என்னைக் கொண்டாய் போற்றி
 ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
 ஓவாத சத்தத்து ஒலியே போற்றி
 ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
 ஆறுஅங்கம் நால்வேதம் ஆனாய் போற்றி
 காற்றாகி எங்கும் கலந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி - அப்பர்

அந்தம் இல்லா அடியார் தம் மனத்தே உற
 வந்து, நாளும் வணங்கி மாலோடு நான்முகன்
 சிந்தை செய்த மலர்கள் நித்தலும் சேரவே
 சந்தம் நாளும் புறுவில் தண் கழுக்குன்றமே.
- சுந்தரர்

2. திருவாசகம்

நீண்ட மாலும் அயலும் வெருவ
 நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
 ஆண்டுகொண்ட என் ஆரமுதை
 அள்ளுறு உள்ளத்து அடியார்முன்
 வேண்டுந் தனையும் வாய்விட்டு அலறி
 விரையார் மலர் தூவிப்
 பூண்டு கிடப்பது என்கொல்லோ, என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே.

— மணிவாசகர்

3. திருவிசைப்பா

நையாத மனத்தின்னை நைவிப்பான் இத்தெருவே
 ஐயா நீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
 கையாரத்தொழுது அருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
 செய்யாயோ அருள்? கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே.

— கருவூர்த்தேவர்

4. திருப்பல்லாண்டு

குழல்ஒலி, யாழ்ஒலி, கூத்துஒலி, ஏத்துஒலி
 எங்கும் குழாம் பெருகி
 விழவுஒலி விண்அளவும் சென்று விம்மி
 மிகு திருவாருரின்
 மழ விடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்
 மணம் செய்குடிப் பிறந்த
 பழ அடியாரொடும் கூடி, எம்மானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

— சேந்தனார்

5. பெரியபுராணம்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி, அளவுஇலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா வேகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி

—சேக்கிழார்

சனிக்கிழமை - அடிமை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தேவாரம்

வேய்உறு தோளி பங்கன் விடம் உண்ட

கண்டன் மிகநல்ல வீணைதடவி

மாகஅறு திங்கள் கங்கை முடிமேல்

அணிந்து என்உளமே புகுந்தஅதனால்

ஞாயிறு, திங்கள் செவ்வாய், புதன் வியாழன்

வெள்ளி சனி பாம்பு இரண்டும் உடனே

ஆகஅறும் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

— சம்பந்தர்

பண்ணிய சாத்திரப் பேய்கள் பறிதலைக் குண்டரை விட்டு

எண்ணில்புகழ் ஈசன்தன் அருள் பெற்றேற்கும் உண்டுகொலோ

திண்ணிய மாமதில் ஆரூர்த் திருமூலட்டானன் எங்கள்

புண்ணியன் தன்அடித்தொண்டர்க்குத் தொண்டர் ஆம்

புண்ணயமே?

— அப்பர்

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
 திருஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
 அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.

— சுந்தரர்

2. திருவாசகம்

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பக்தர்கள் சூழப்போகீர்;
 ஒண்திறள் யோகிகளே, பேர்அணி உந்தீர்கள்
 திண்திறள் சித்தர்களே, கடைக்கூழை செல்மின்கள்
 அண்டர்நாடு ஆள்வோம்நாம், அல்லல்படை வாராமே

— மணிவாசகர்

3. திருவிசைப்பா

இடர்கெடுத்து என்னை ஆட்கொண்டு என்உள்
 இருள்பிழம்பு அறஎறிந்து எழுந்த
 கடர்மணி விளக்கின் உள்ஒளி விளங்கும்
 தூய நல்சோதியுள் சோதி
 அடல் விடைப்பாகா, அம்பலக் கூத்தா
 அயனொடு மால் அறியாமைப்
 படர்ஒளி பரப்பிப் பரந்து நின்றாயைத்
 தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

— திருமாளிகைத் தேவர்

4. திருப்பல்லாண்டு

எந்தைஎந்தாய் சுற்றம்முற்றம் எமக்கு
 அமுதாம் எம்பிரான் என்றுஎன்று
 சிந்தைசெய்யும் சிவன்சீர் அடியார்
 அடிநாய் செப்புஉரை
 அந்தம்இல் ஆனந்தச்சேந்தன் எனைப்புகுந்து
 ஆண்டுகொண்டு ஆவிஉயிர்மேல்
 பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே
 என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

— சேந்தனார்

5. பெரியபுராணம்

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
 ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஒங்கிட
 மன்றுளர் அடியார் அவர் வான்புகழ்
 நின்றது எங்கும் நிலவி உலகு எலாம்

— சேக்கிழார்

“ஞான மெய்ந்நெறி தான் யார்க்கும்
 நமச்சிவாயச் சொல்லாம்”

— பெரிய புராணம்

இல்லங்களில் இனிய வேல் பூசை

முருகப் பெருமானை வணங்குபவர்கள் ஒழுக்க சீலர்களாகவும், தூய்மை காப்பவர்களாகவும் இருப்பர். அவர்கள் முருகப்பெருமானை எழுந்தருளி வைத்து வழிபடும் இடங்களையும் தூய்மை உடையதாக வைத்திருப்பர். அங்கு தீட்டுப்படாமல் புனிதம் காப்பர். மேலும் மிகுந்த நியமங்களைக் கடைபிடிப்பர்.

முருகப் பெருமானை உபாசிக்க வேண்டும் என்ற அன்புடையவர்கள் போதுமான நியமங்களைக் கடைபிடிக்க இயலாதபொழுது, முருகப்பெருமானின் திருவுருவத்திற்குப் பதிலாக முருகப்பெருமானின் வேலாயுதத்தை வைத்துப் போற்றி வணங்குவது மரபாக வந்துள்ளது. முருகனை வழிபடுவதும் அவனது வேலை வழிபடுவதும் ஒன்றேயாகும்.

செம்பு, வெள்ளி, பொன் ஆகிய உலோகங்களில் ஏதாவது ஒன்றால் (ஆறு அங்குலத்திற்கும் குறைவான அளவுள்ள) வேலாயுதத்தைச் செய்து, அதனைப் பீடத்தில் நிறுத்தி, திருவாசியிட்டுப் பூசைக்கு ஏற்க வேண்டும். இந்த வேலுக்கு இயன்றவரை தினமும் அல்லது (செவ்வாய்க்கிழமை, கிருத்திகை, சஷ்டி முதலிய) சிறப்பு நாட்களில் அபிஷேக அலங்காரம் செய்து வழிபட வேண்டும்.

சிலர் வேலின் மையத்தில் (முருகன் அதிதேவதையாக விளங்கும் செவ்வாய் கிரகத்திற்கு உரிய கல்லான) சிவப்புக் கல்கலைப் பதித்து வழிபடுகின்றனர். சஷ்டி விரதத்தை மேற்கொள்பவர்கள் வேலாயுதத்தை முறையாக வணங்கி வந்தால் சகல நன்மைகளும் கிடைக்கும்.

வேலாயுதத்திற்குப் பால், தயிர் முதலியவற்றால் அபிஷேகம் செய்து சிவந்த ஆடை மலர்கள் சூட்டி அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும். பின்னர் வேலின் புகழைக் கூறும் வேல் வகுப்பு. வேல்வாங்குவகுப்பு, வேல் அலங்காரம், வேலாயுதசதகம் ஆகிவற்றை இயன்ற வரை பாராயணம் செய்யலாம்.

தூப தீபம் காட்டி, கல்கண்டு, சர்க்கரை உலர்ந்த பழங்கள் ஆகியவற்றைப் படைத்து தண்டனிட்டு வணங்க வேண்டும். வேலாயுதத்தை வணங்கி வருபவர்களுக்கு அகப்புறக் பகைகள் நீங்கி இனிமையான வாழ்வுகிட்டும் என்பது அசைக்க முடியாத உண்மையாகும். வேலாயுதத்தினை தீமைகள் எதுவும் அண்டாது. அதற்குத் தீட்டுப்படுதல் என்பதும் இல்லை. அன்பர்களின் குற்றங்களைப் பொறுத்து குணங்களை மட்டும் ஏற்று அருள்பாலிப்பது. எனவே முருகனடியார்கள் வேல் பூசையை விரும்பி ஏற்றுக் கொள்கின்றனர்.

முருகனடியார்களில் பலர் வேலாயுதத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு அருள்வாக்கு சொல்லி அன்பர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பது வழக்கமாகும். அந்தக் கைவேலுக்கு சிறப்பு நாட்களில் அபிஷேக ஆராதனை செய்து வழிபடுவர்.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் வேல் பூசையை சிறப்புடன் செய்துவந்த அருளாளர். வேலை வழிபடுவதால் ஞானம் உண்டாகும், செல்வம் பெருகும். திருமகள் அருள் கிட்டும். பகைவர்கள் அஞ்சி ஓடுவர். பில்லி சூன்யம் முதலியன விலகும். நினைத்ததை நடத்தி வைக்கும். கவலைகளை ஒழித்து மனத்தை இன்பத்தில் நிலைநிறுத்தும். வீண்பழிகள் அணுகாது என்று சுவாமிகள் உறுதிபட வேல் அலங்காரம், வேற்பதிகம் முதலான நூல்களில் குறித்துள்ளார். “முருகன்கை வேற்படை ஒன்றை மட்டும் நடட்டார்கள் உய்ந்தகதை கோடியுண்டு இந்த நானிலத்தே” என்று அவர் பாடியிருப்பது வேல்வழிபாட்டின் மேன்மையை விளக்குவதாக உள்ளது.

வினை தீர்க்கும் வேலாயுதத்தைப் போற்றும் பாடல்கள்

வெற்றியை நல்கும் முருகப்பெருமானின் வேலாயுதத்தைப் போற்றி பல முருகன் அடியார்கள் தெய்வீகப் பாக்களைப் புனைந்துள்ளனர். இப்பதிகங்களை ஒதி வந்தால் நமது தீவினைகள் நீங்குவதுடன் எதிர்வரும் பகைகளையும் வென்று வாழலாம் என்பது ஆன்றோர்களின் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையாகும்.

சந்தப்பாடல்கள் பாடி முருகன் அருள் பரப்பிய அருணகிரி நாத சுவாமிகள் அருளிச் செய்த வேல்வகுப்பு, வேல்வாங்கு வகுப்பு, வேல் விருத்தம் ஆகியன வேலைப் போற்றும் துதிப்பாடல்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிறந்த பாடல்களாகும்.

சந்தத் தமிழ் கொஞ்சம் வேல் வகுப்பில் வேலின் வடிவழகும் வீரதீர பராக்கிரமச் செயல்களும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

வேல்வாங்கு வகுப்பில் முருகப் பெருமானின் வேலாயுதம் விரைந்து செலுத்தப்பட்ட பொழுது நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் தொகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. (வாங்குதல் என்பதற்குச் செலுத்துதல் என்று பொருள்.)

சத்துருக்களை நாசம் செய்வதும், பயங்களை அகற்று வதும் வேலின் குணமாதலின் அதற்குச் சத்ரு சங்காரவேல் என்பது சிறப்புப் பெயராயிற்று. அப்பெயரால் ஒரு பதிகம் “சத்ருசங்கார வேல்பதிகம்” என்று வழங்கி வருகிறது. இது மந்திரசக்தி கொண்டதாகும்.

வேலுக்குக் குந்தம் என்பது ஒரு பெயராகும். பகைவர்களின் ரத்தத்தில் குளித்துச் சிவந்ததும், செம்மைசேர் குணங்களை உடையதுமான பெருமையை உடையது குந்தம். ஆதலால் அது செங்குந்தம் எனப்பட்டது. இத்தகைய குந்தமாகிய வேலாயுதத்தை ஏந்திப் போர்க்களங்களில் வீரம் படைத்ததால் கைக்கோளர் சமுதாயத்து பெருமக்கள் செங்குந்தர் என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டனர்.

முருகப் பெருமானின் தம்பியர்களான செங்குந்தர் களுக்கு உரியதாக இந்த வேலாயுதம் கொள்ளப்பட்டதால் இதற்குச் செங்குந்த வேல், செங்குந்த வேல்படை என்பது பெயராயிற்று. இத்தகைய செங்குந்த வேலைச் சிறப்பித்துப் பாடியதே செங்குந்தவேல் பதிகம் ஆகும்.

பாம்பன் சுவாமிகள் வேலாயுதத்தை ஏந்திக் குழந்தையாக விளங்கும் முருகப் பெருமானை சிறப்பித்துப் பாடியது வேற்குழவி வேட்கையாகும். மேலும் பாம்பன் சுவாமிகள் தமது “சண்முக கவசத்தில்” உடலின் உறுப்புகளைக் காக்க முருகப் பெருமானையும் நமது புறத்தில் தோன்றும் பகைகளை வென்றழிக்க வேலாயுதத்தையும் வேண்டிப் பாடியுள்ளார்.

அறுபடை வீடுகளில் உள்ள முருகப் பெருமானின் திருவேலுக்கு வணக்கம் கூறிப் பாடப்பட்ட நூல் வேல் வணக்கம் ஆகும். இதனை இயற்றியவர் வரகவி கப்பிரமணிய பாரதியார் ஆவார். இதில் திருப்பரங்குன்றம் திருச்சீரலைவாய், திரு.ஆவினன்குடி, திரு. ஏரகம், குன்றுதோர் ஆடல், பழமுதிர்ச்சோலை பழநி, கதிர்காமம், திருப்போரூர், திருத்தணிகை, சென்னிமலை, குமரகோட்டம் ஆகிய 12 திருத்தலங்களுக்குரிய பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவருடைய வழியில் பின்னாளில் சேக்கிழார்தாசன் சிறுவாபுரி முருகனின் வேலைப் புகழ்ந்து வேல் வணக்கம் பாடியுள்ளார்.

மகாகவி பாரதியார் வேலைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். “ஆறு துணை” எனும் தலைப்பில் அவர் பாடிய பாடலில் வெற்றி வடிவேலன் அவனுடைய வீரத்தினைப் புகழ்ந்திடுவோம். சுற்றி நில்லாதே போ பகையே துள்ளி வருகுது வேல் ஓம்சக்தி! ஓம்! என்று பாடுகின்றார்.

தலபுராணங்களின் தொடக்கத்தில் விநாயகர், பரமசிவம், அம்பிகை அடியவர்கள் முதலானவர்களுக்கே வணக்கம் கூறுவது வழக்கம். அபூர்வமாக, செவ்வந்திப் புராணம் திருத்தணிகைப் புராணம், திருச்செந்தூர்ப் புராணம், செந்நிற்கலம்பகம் முதலியவற்றின் காப்புப் பகுதியில் மயில், சேவல் ஆகியவற்றுடன் வேலுக்கும் வணக்கம் கூறும் பாடல்கள் உள்ளன.

வேலாயுதத்தைப் பெரிய அளவில் பூசை செய்து உலகிற்கு நன்மை புரிந்தவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆவர். அவர் வேலைத் துதிக்கும் வகையில் வேல்பந்து, வேல் அலங்காரம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

மேலும் எண்ணில்லாதவர்கள் வேலாயுதத்தைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளதை அந்தந்த வடார இலக்கியங்களாலும், பல தனிப்பாக்களாலும் அறிய முடிகிறது. இந்நூலில் வேல் பூசைக்கு உதவும் வகையில் சில பாடல்கள் தொகுத்து அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

“வேலை வணங்குவதே வேலை”

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவகுப்புகள்

திருமுருகப் பெருமானின் அருள்பெற்று எண்திசை மதிக்கவரு சந்தப் புலவராக வீற்றிருந்தருளியவர் ஸ்ரீமத் அருணகிரிநாத சுவாமிகள். அவர் கிளிவடிவில் திருத்தணிகை முருகன் கையில் வீற்றிருந்து பாடிய நெடும் பாடல்களின் தொகுப்பு “திருவகுப்பு” என்பர். இந்நாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ள நூல்களில் 25 திருப்பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றில் பதினெட்டையே அவர் பாடினார் என்றும் கூறுவர். இவற்றுள் வேலைப் போற்றும் வகையில் “வேல் வகுப்பு” “வேல் வாங்கு வகுப்பு” எனும் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றைத் தொடர்ந்து காணலாம்.

வேல் வகுப்பு

(இது வேலின் பெருமையையும் ஆற்றலையும் அருள் விளையாடல்களையும் விரித்துக் கூறுவதுடன் வேல் அடியவர்களை அணுகி நின்று காத்தருள்வது. பேயும் பூதகணங்களும் விரும்பித் தொழ போர்க்களத்தில் வெற்றியைத் தந்து அவைகளுக்கு உணவூட்டுவது முதலான செய்திகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. மந்திரசக்தி வாய்ந்ததான இப்பாடலை 64 அடிகளாக மண்டலித்து வரும்படி விரித்து “பாராயணம்”

செய்கின்றனர். இது “வேல் மாறல்” எனப்படும். இப்பாடலைத் தொடர்ந்து பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு எல்லாவிதமான ஆபத்துக்களும் நீங்கும். அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் வேல் துணையிருக்கும் என்பது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும்.)

சந்தம்

தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன

தனத்ததன தனத்ததன தனத்ததன – தனத்த தன தான

1. பருத்தமுலை சிறுத்த இடை வெளுத்தநகை
கருத்த குழல் சிவந்த இதழ் மறச்சிறுமி
– விழிக்கு நிகராகும்
2. பனைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள
கசக்கடவுள் பதத்திடு நிகளத்து முளை
– தெறிக்க வரமாகும்
3. பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகை இருக்கும்ஒரு
கவிப்புலவன் இசைக்குருகி வரைக்குகையை
– இடித்துவழி காணும்
4. பசித்தலகை முசித்தமுது முறைப்படுதல்
ஒழித்தவுணர் உரத்துதிர நிணத்தசைகள் புசிக்க
– அருள் நேரும்
5. சுரார்க்கும் முனிவார்க்கும் மகபதிக்கும் விதி
தனக்கும் அரிதனக்கும் நார்தமக்கும்உறும்
– இடுக்கண் வினை சாடும்
6. சுடர்ப்பரிதி ஒளிப்புநில வொழுக்கு மதி
ஒளிப்ப அலையடக்கு தழல் ஒளிப்ப ஒளிர்
– ஒளிப்பிரபை வீசும்
7. துதிக்கும் அடியவார்க்கு ஒருவர் கெடுக்க இடர்
நினைக்கின் அவர் குலத்தை முதல் அறக்களையும்
– எனக்கொர் துணையாகும்

8. சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவன்
யடுத்த பகையறுத்தெறிய உருக்கியெழும்
- அறந்தை நிலைகாணும்
9. தருக்கி நமன் முருக்கவரின் எருக்குமதி
தரித்தமுடி படைத்தவிறல் படைத்த இறை
- கழற்கு நிகராகும்
10. தலத்திலுள்ள கணத்தொகுதி களிப்பின் உண
வழைப்பதென மலர்க்கமல கரத்தினை முனை
- விதிர்க்க வளைவாகும்
11. தனித்துவழி நடக்கும் எனதிடத்தும் ஒரு
வலத்தும் இரு புறத்தும் அருகடுத்திரவு
- பகல் துணையதாகும்
12. சலத்துவரும் அரக்கருடல் கொழுத்துவளர்
பெருத்தகுடர் சிவத்ததொடை யெனச் சிகையில்
- விருப்பமொடு சூடும்
13. திரைக்கடலை யுடைத்து நிறைபுனர் கடிது
குடித்துடையும் உடைப்படைய அடைத்துதிர
- நிறைந்து விளையாடும்
14. திசைக்கிரியை முதற்குலிசன் அறுத்த சிறை
முளைத்த தென் முகட்டினிடை பறக்கவற
- விசைத் ததிர ஓடும்
15. சினத்தவுணர் எதிர்த்தரண களத்தில் வெகு
குறைத்தலைகள் சிரித்தெயிறு கடித்து விழி
- விழித்தலற மோதும்
16. திருத்தணியில் உதித்தருளும் ஒருத்தன் மலை
விருத்தன் எனதுளத்தில் உறை கருத்தன் மயில்
- நடந்து குகன் வேலே.

வேல்வாங்கு வகுப்பு

முந்திய கட்டுரைகளில் வேல் வாங்குதல் என்பது அன்னை பராசக்தியிடம் முருகன் பகைவர்களை வெல்ல வேலாயுதத்தை வாங்கியதைக் குறிப்பிட்டு. இங்கு “வாங்குதல்” என்ற சொல்லுக்குப் பகைவர் மீது செலுத்துதல் என்ற பொருள். முருகப் பெருமான் தன் வேலாயுதத்தை வீசியதால் என்னென்ன நடந்தன என்பதை விரிவாகக் கூறும் பாடலே “வேல்வாங்கு வகுப்பாகும்”. திடவிய நெஞ்சுடை அடியவர் இடும்பை கெடும்படி என்று தொடங்கும் இவ்வகுப்பில் பார்வதி, திருமால், தேவர்கள் முதலிய அனைவரின் சிறப்பும் வேலாயுதம் புரிந்த வீரதீரங்களும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதனைப் பாராயணம் செய்வதால் போர், பூகம்பம், வெள்ளம், தீ முதலிய பெரிய ஆபத்துக்களிலிருந்து நம்மைக் காத்துக் கொள்ளலாம்.

தன தன தந்தன தனதன தந்தன தந்தன
தானாந்தன தானாந்தன

1. திடவிய நெஞ்சுடை அடியர் அடும்பை கெடும்படி
தீயாங்குறை போயாழ்ந்தது
2. செய் செய் என்றிசை பரவிய எங்கள் கொடுங் ஸ்ரீ
தேசாந்தர மேசாய்ந்தது
3. செயலுரை நஞ்சுறழ் மயலுறு நெஞ்சின
தீமாங்கதர் தாமேங்கினர்
4. சிகரத ரங்கித மகர நெருங்கு நெருங்கடல்
தீமூண்டுதன் வாய்மாண்டது

5. தெரியலர் சென்றடை திசைகளில் எண் சிம்பெழ
மாறாங்கிரி நூறாந் தொனை
6. சிகர நெடுங்கிரி குகைகள்தி றந்துதி கந்தமும்
லோகாந்தமும் நீர்தேங்கின
7. சிறையுள் அழுந்திய குறைகள் ஒழிந்து
செயங்கொடு தேவேந்திரர் சேணாண்டனர்
8. திரிபுவனங்களும் ஒருபயம் இன்றி வளங்கெழு
சீர்பூண்டற நேர்புண்டன.
9. விடவசனஞ்சில பறையும் விரிஞ்சன் விலங்கது
கால்பூண்டுதன் மேல் தீர்ந்தனன்.
10. விகசித சுந்தர விதரண ஐந்தரு வெந்தெழில்
வீவான் பொழில் பூவாய்ந்தது.
11. விழைவு தரும் பத சசிதன் விளங்கி யமங்கல
நூல் வாங்குகிலாள் வாழ்ந்தனள்.
12. வெருவி ஒதுங்கி இமையவர் எவரும் சிறைவென்றித
மேலாம்படியே மீண்டனர்.
13. விழியொர் இரண்டொருபது சத நின்றெரி கண்டகன்
மேல் வாங்கிளை கால் சாய்ந்தது.
14. வெளி முழுதுந் திசை முழுதும் விழுங்கி யெழுங்கன
சூர் மாண்டற வேர்மாய்ந்தது.
15. விபுதர் பயங்கெட நிருதர் தளங்கெட விண்கெடு
மேடாம்படி பாடோங்கின.
16. மிடை குறள் வெங்கொடி கழுகு, பருந்து
விருந்தென ஊனார்ந்தகல் வானார்ந்தன.

17. அடவிபடுஞ்சடை மவுலியில் வெம்பணி யம்பணி யாமாங்கதர் வாமாங்கனை.
18. அநுபவை அம்பிகை அநுதிதை அம்பை த்ரியம்பகி ஆசாம்பரை பாசாங்குசை
19. அநகை அசஞ்சலை அதிகு... சுந்தரி அந்தரி காலாந்தகி மேலாந்திரு.
20. அமலை அலங்க்ருதை அபிநய பங்குரை சங்கினி மானா ங்கணி ஞானாங்குரை
21. அணிமுக பந்திகள் சிறுபொறி சிந்த விளைந்தழல் வாய்கான்றிடு நாகாங்கதை.
22. அபய வரம்புரி உபயகரந் திகழ் அந்தணி யாமாங்கறி தாய் மாண்பினள்.
23. அதுலை தருந்திரு மதலையிடங் கொள் பயங்கொடு பாய்மாண்கலை வாய் மாண்புன.
24. அணிகுற மின்புணர் தணிகையில் அந்தணன் இந்திர ராசாங்கம் தாராய்ந்தவன்.
25. வடவையிடும்படி மணிமுடி பஞ்செழு விஞ்சிய மாடாம் புடை நாடாண்டகை.
26. வசை கருதுங் குருபதியொடு தம்பியரும் பட வே பாண்டவர் தேருர்ந்தவன்.
27. வளவில் வளர்ந்திடை மகளிர் குவிந்து தடங்குடை வார் பூந்துகில் வார் பூம்புயல்
28. வரை நிரை கன்றின முழுது மயங்கிய பண்கெழு வேயேந்திய வாயான் கழல்

29. மருதிடை சென்றுயர் சகடுத டந்தடர் வெம்புனை
வாய்கீண்டொரு பேய் காய்ந்தவன்
30. மதசயிலம் பொரவரவிடு நெஞ்சினில் வஞ்சக
மாமான்பகை கோமான்திரு
31. மருகன் நிரம்பிய மதிமுக மஞ்சரி குஞ்சரி
வாகாம்பரை தோய் காங்கெயன்
32. மகபதி தன்பதி பகைகிழியும்படி அன்றல்
வாளோங்கிய வேல் வாங்கவே

வேல் விருத்தம்

இந்நூல் அருணகிரிநாதரால் பாடப்பட்டதென்று கூறுவர். ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் இப்பாடல் அருணகிரிநாதரால் பாடப் பட்டதன்று என்று கூறினாலும், அவர் பாடியதாகவே அன்பர் போற்றுகின்றனர். இந்நூலில் இரண்டாவதாகவும் ஐந்தாவதாகவும் அமைந்த பாடல்களைக் காணலாம். இப்பாடலைப் பாடி செவ்வாய்க்கிழமைகளில் வேலாயுதத்தை வழிபட பில்லி, ஏவல், சூனியம் முதலான எல்லாப் பகைகளும் விட்டு விலகும். சகல சுகங்களும் உண்டாகும்.

வெங்காள கண்டர் கைச்சூலமும் திருமாயன்

வெற்றிபெறு சுடர் ஆழியும்

விபுதர்பதி குலிசமும் சூரன் குலங்கல்லி

வெல்லா எனக்கருதியே

சங்கராம நீசயித்தருள் எனத்தேவரும்

சதுர்முகனும் நின்றிரப்பச்

சயிலமொடு சூரன்உடல் ஒரு நொடியில் உருவியே

தனியாண்மை கொண்டு நெடுவேல்

கங்காளி சாமுண்டி வாராகி இந்திராணி
 கௌமாரி கமலாசனக்
 கன்னி நாராணி குமரி திரிபுரை பயிரவி அமலை
 கௌரி காமாட்சி சைவ
 சிங்காரி யாமளை பவானி கார்த்திகை கொற்றி
 திரியம்பகி அளித்த செல்வச்
 சிறுவன் அறுமுகன் முருகன் நிருதர்கள் குலாந்தகன்
 செம்பொன் திருக்கை வேலே.

ஆலமாய் அவுணருக்கு, அமரருக்கு அமுதாய்
 ஆதவனின் வெம்மை ஒளி மீது
 அரியதவ முனிவருக்கு இந்துவில் அம்தண்ணென்று
 அமைந்த அன்பருக்கு முற்றா
 மூலமாம் வினையறுத்தவர்கள் வெம்பகையினை
 முடித்து இந்திரார்க்கும் எட்டா
 முடிவில் ஆநந்த நல்கும் பதமளித்தெந்த
 மூதண்டமும் புகழும்வேல்
 ஏலமா யானையின் கோடதிற் சொரிமுத்து
 மின்பணைகள் உமிழும் முத்தும்
 இனிவாடை மான்மதம் அகிலோடு சந்தனம்
 இலவங்க நறவமாருந்
 தாலமா மரமுதற் பொருள் படைத்திடும் எயினர்
 தருவனிதை மகிழ்நன் ஐயன்
 தனிநடம் புரிசமர முருகன் அறுமுகன் குகன்
 சரவணக் குமரன் வேலே.

இலங்கையிலுள்ள வேற்படைக் கோயில்கள்

இலங்கை (ஸ்ரீலங்கா)யிலுள்ள அனேக மருகன் ஆலயங்களில் கருவறையில் வேலாயுதமே நிலைப்படுத்தி வணங்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, கிழக்கிலங்கையில் உள்ள, வெருக்கல், சித்தாண்டி, கோவில் போராதீவு, மண்டுர், திருக்கோயில், உகந்தை ஆறு ஊர்களில் வேலாயுதம் நிலைப்படுத்தி ஸ்ரீ சித்ரவேலாயுத சுவாமி எனும் பெயரில் வணங்கப்பட்டு வருகின்றது. இவை திருப்படைக் கோயில்கள், தேசக் கோயில்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

இக்கோயிலின் பூசை முறைகள் யாவும் திருப்படைப் பத்ததி எனும் நூலில் உள்ளபடி நடத்தப்படுகின்றது. இக்கோயில்கள் ஆரம்பத்தில் திறந்த வெளிக் கோயில்களாக இயற்கைச் சூழலில் அமைந்திருந்தன. இப்போது ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வேல்வழிபாடு இலங்கையில் ஆடிமாதம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இது “ஆடிவேல் விழா” என்று அழைக்கப்படுகிறது. சிலதலங்களில் வேடர் வழிபாட்டு முறையும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

— செய்தி மூலம் சிவஸ்ரீ. கோபால்சர்மா, அடையாறு.

நகரத்தாரின் வேல் வழிபாடு

அனேக சிவத் திருத்தலங்களில் திருப்பணிகளைச் செய்து மேன்மை பெற்ற நகரத்தார் எனப்படும் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார்கள் முருக வழிபாட்டில் அளவற்ற ஈடுபாடு கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களில் பலர் கூட்டமாக ஆண்டு தோறும் பழனிக்குப் பாதயாத்திரை மேற்கொள்கின்றனர். குன்றக்குடியில் அனைவரும் கூடி அறுமுகனை வணங்கியபின் மலையடிவாரத்திலுள்ள வேல்கோயிலில் வழிபாடு செய்து பழநி யாத்திரையைத் தொடங்குவது வழக்கமாகும். இங்கு வேலுக்கென அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆலயம் நகரத்தார்களால் சிறப்புடன் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இங்குள்ள கருவறையில் மூலவராக விளங்கும் வேலுக்கு முன்புறம் ஊஞ்சலில் வெள்ளிக் கவசமிடப்பட்ட முருகப்பெருமானின் திரு வருவத்தை வைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் மேற்கொள்ளும் பாதயாத்திரைக்கு முன்பாக எடுத்துச் செல்லப்படும் வேல், சுக்குமாந்தடிகள், மழுக்கள் முதலியன இக்கோயிலின் மண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

துணைவரும் வேல்

தனித்து வழி நடக்கும் அன்பர்களுக்கு வேல் துணையாக வருவதுடன் விலகாது நின்று காக்கிறது. அருணகிரிநாதர், தனித்து வழி நடக்கும்போது இரவு பகல் எந்நேரமும் வேல் துணைவருகிறது என்று வேல் வகுப்பிலும், பயந்ததனி வழிக்குத் துணை வேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே என்று கந்தர் அலங்காரத்திலும் போற்றுகின்றார். அவர் குருடிமலைக் காட்டின் வழியே சென்றபோது காட்டில் திசை தெரியாது திகைத்தார். அவ்வேளையில் அவருடன் துணைவந்த வேல் வெளிப்பட்டு வழிகாட்டி மறைந்ததென்று வரலாறு கூறுகின்றது. அனேக அடியவர்கள் தமக்கு வழித்துணையாக வேல் வந்து காட்சி யளித்ததென்று குறித்துள்ளதை வரலாறுகளில் காணலாம்.

சுவர்ண ஆகர்ஷண பைரவர்

பைரவர் திகம்பரராகத் திகழ்ந்த போதிலும் அன்பர் களுக்குப் பொன்னையும் பொருளையும் அள்ளித் தருபவர். பண்டை நாட்களில் அரசர்கள் பொக்கிஷ சாலைகளில் பைரவரை நிறுவிச் சிறப்புப் பூசைகள் செய்து வழிபட்டனர். அதனால் நிதிச் சாலையில் பொன் குவிந்து கொண்டேயிருக்கும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

அவர் பொன்னை இழுத்துத் தருபவர் என்னும் பொருள்பட “சுவர்ண ஆகர்ஷண பைரவர்” என்று அழைக்கப்படுகின்றார்.

மூர்த்தத்துவநிதி என்னும் நூலில் சுவர்ணாகர்ஷண பைரவரைப் பற்றிய விளக்கம் உள்ளது இதன்படி:-

இவர் (பொன்) மஞ்சள் நிறம் கொண்டவர். மஞ்சள் நிறப் பீதாம்பர ஆடைகளை அணிந்தவர். மூன்று கண்களும் நான்கு கரங்களும் கொண்டவர். மாணிக்க மணிகள் இழைத்த பொன்னாலான அட்சய பாத்திரம் ஏந்தியவர். இரும்பு, ஏர், சூலம், சாமரம், தோமரம் (ஈட்டி) ஆகியவற்றைத் தரித்தவர். அனைத்து தேவர்களாலும் வணங்கப்படுபவர். எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியில் திளைப்பவர். சகல சித்திகளையும் அருள்பவர் ஆவார்.

மூரீ மகாலட்சுமி மந்திரகோசம் என்ற நூலில் சுவர்ணாகர்ஷண பைரவருக்கான மந்திரம் யந்திரம் முதலியன விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் சுவர்ணாகர்ஷண பைரவர் தேவியைத் தனது மடியிது அமர்த்திக் கொண்டுள்ளார். பொன் நிறமாகப் பிரகாசிக்கும் அவள் ஸ்வர்ணா என்றும் சுவர்ணபைரவி என்றும் அழைக்கப்படுகிறாள்.

இவள் சகல அணிமணிகளைப் பூண்டவளாகவும் பொன் கொட்டும் குடம், தாமரை, அபயமுத்திரை தரித்தவர்களாகவும் பைரவரைத் தழுவிக்கொண்டு இடது பாகத்தில் வீற்றிருப்பவளாகவும் தியானிக்கப்படுகிறாள்.

சுவர்ணாகர்ஷண பைரவர் - பைரவிக்குரிய யந்திரம் “ச்ரேச்வரி” என்றழைக்கப்படுகிறது.

திருப்புத்தூர் யோக பைரவர்

பாண்டிய நாட்டுப் பழம்பதியான திருப்புத்தூர் தேவாரப் பாடல் பெற்றதலமாகும். திருஞானசம்பந்தரும், அப்பரடிகளும் இத்தலத்தைச் சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளனர். ஸ்ரீதேவியான மகாலட்சுமியால் பூசிக்கப்பட்டதாதலின் இவ்வூர் திருப்புத்தூர் என்றும், கோயில் ஸ்ரீதளி என்றும், இறைவர் ஸ்ரீதளி நாதர் என்றும் சிறப்புப்பெயர் பெறுகின்றனர். இறைவன் லட்சுமி தேவிக்கும் அம்பிகைக்கும் தனது ஆடற்கோலத்தைக் காட்டிய நடராசத்தலமாதலின் அம்பிகை “சிவகாமசுந்தரி” என்று அழைக்கப் பெறுகின்றாள்.

மதுரையிலிருந்து - காரைக்குடி செல்லும் சாலையில் அமைந்துள்ளது. இந்நாளில் திருப்பத்தூர் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்குள்ள ஆலயம் கோட்டை போன்ற அமைப்பை உடையதாகும். இங்கு சிவலிங்க மூர்த்தியாகச் சீதளிநாதர் எழுந்தருளியிருந்தாலும் இங்குள்ள வைரவர் பெயரால் இது வைரவன் கோயில் என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

இக்கோயிலின் இரண்டாவது பிரகாரத்தில் (வடக்கில் மேற்கு நோக்கியவாறு பைரவருக்கான தனி ஆலயம் உள்ளது. கருவறை மீது அழகிய தங்கக் காலசம் கொண்ட விமானமும் ஆலயத்திற்கு முன்புறம் அழகிய மகா மண்டபமும் உள்ளன.

அதற்கும் மேற்கில் சுதந்திரப் போராட்டச் சிங்கங்களான சிவகங்கைச் சீமை மருது பாண்டிய சகோதரர்களால் கட்டப்பட்ட மண்டபம் உள்ளது. இதில் அவர்களுடைய திருவுருவங்கள் பைரவமூர்த்தியை எப்போதும் வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் உள்ளன. அவர்கள் அளித்த பச்சைக்கல் பதக்கம் இக்கோயிலில் உள்ளது.

இங்குள்ள கருவறையில் பைரவர் யோகமூர்த்தியாக எழுந்தருளியுள்ளார். இவர் வடிவம் வழக்கமாகப் பிற தலங்களிலுள்ள பைரவ மூர்த்தியைப் போன்றதன்று. இதில் குழந்தை வடிவத்திலுள்ளார். தனது இரண்டு பாதங்களையும் பிணைத்து முழந்தாளை ஒடுக்கித் திருவடிகள் நிலத்தில் பதியாது உடம்புக்குள் அடங்க வைத்துள்ளார். கடைவாயின் ஓரங்களில் கோரைப் பற்கள் உள்ளன. கழுத்தில் முத்து மாலையும் மாப்பில் பூணூலும் உள்ளன. வலது கரத்தில் பழத்தை ஏந்தி இடது கரத்தைத் தொடை மீது வைத்துள்ளார். உலோகத்தால் செய்த சூலம் வலது தோளில் சார்த்தப்பட்டுள்ளது.

இங்குள்ள நான்கு கால பூஜைகள் நடைபெறுகின்றன. அர்த்த சாமத்தின்போது சிறப்பு வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. இந்த வழிபாட்டில் அன்பர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. பூசை செய்யும் சிவாசாரியார், பரிசாரகன், நைவேத்தியம் கொண்டு செல்வோர் வைராவிச் சேவகர் ஆகிய நால்வர் மட்டுமே இருக்கின்றனர்.

அர்த்தசாமப் பூசை முடிந்தபிறகு யாரும் இந்த சந்நிதிக்குச் செல்வதில்லை. மீண்டும் அடுத்த நாள் காலையில் தான் செல்ல வேண்டும். கருவறையில் பைரவர் யோக மூர்த்தியாக வீற்றிருந்தாலும் உலாதிருமேனி வடுக கோலத்தில் அமைந்துள்ளது. இவர் நீண்ட சட்டையுடன் மணிமாலையை

அணிந்து வலது கரத்தினைத் தண்டத்தின் மீது ஊன்றியுள்ளார். அதில் பாம்பு சுற்றியுள்ளது. இடது கரத்தில் பானபாத்திரம் (கபாலம்) உள்ளது. இத்தலம் புராணச் சிறப்பு மிக்கதாகும். அதன்படி பைரவர் இங்கு அமர்ந்த வரலாற்றைக் காணலாம்.

ஒரு காலத்தில் உலகில் அசுரர்கள் பெருகினர். அவர்களுடைய தீய செயல்களால் உலகம் ஒளியிழந்தது. அசுரர்கள் தமது மாயையால் இருளை உண்டாக்கி உலகத்தைத் திகைக்க வைத்தனர். பிரகதாரணர் என்ற முனிவர் அசுரர்களை வென்று உலகினைக் காக்க எண்ணினார். தேவர்களையும் முனிவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு காசிமாநகரம் சென்றார். அங்கு கங்கைக் கரையில் உருத்திரரைக் குறித்துப் பெரிய வேள்வி ஒன்றைச் செய்தார்.

அவர்களுடைய பூசைக்கு மனமிரங்கிய சிவபெருமான் தனது சக்தியில் ஒரு பகுதியை அங்கு வேள்வியில் இட்டார். அது வேள்வித் தீயிலிருந்து பைரவ மூர்த்தியாக வெளிப்பட்டது. அழகிய குழந்தை வடிவில் நின்ற அந்த மூர்த்தியைக் கண்டு அனைவரும் அதிசயத்து வணங்கினர்.

பிறகு அவரைப் போற்றிப் பணிந்து வணங்கி தங்களை அசுரர்களிடமிருந்து காத்து அருளுமாறு வேண்டினர்.

பைரவர் ஒரு நொடியில் அசுரர்களின் மாயை விலக்கி சூரிய, சந்திரர்களை முன்போலவே பிரகாசிக்கச் செய்தார். அதை அறிந்த அசுரர்கள் அவர் மீது போர் தொடுத்தனர். பைரவர் தம்மிடமிருந்து அட்ட பைரவர்களையும் பூத வேதாளங்களையும் தோற்றுவித்து அசுரர்கள் மீது ஏவினார். அவர்கள் அசுரர்களை வென்று வாகை சூடினர். முனிவர்களும், தேவர்களும் மகிழ்ந்து பைரவரைப் போற்றினர்.

பைரவர் அசுரர்களைத் தொலைத்த பாவம் நீங்க, பல தலங்களில் சிவபூசை செய்து இறுதியில் கொன்றை வனமாகிய திருப்புத்தூருக்கு வந்து யோகத்தில் வீற்றிருந்தார்.

அவருடைய யோக சாதனையால் மகிழ்ந்த சிவ பெருமான் அவருக்கு முன்பாகத் தோன்றினார். அவருக்குப் பல வரங்களைத் தந்து இத்தலத்திலேயே வீற்றிருந்து சிறப்புப் பூசனைகளைப் பெற அருள் புரிந்தார். அதன்படியே பைரவர் திருப்புத்தூரில் வீற்றிருந்து அன்பர்களுக்கு அருள்பாலித்து வருகின்றார்.

மேலும் இவருடைய அருள்பெற்று இவருடைய சந்நிதியில் வீற்றிருக்கும் ஜெயந்தனைக் காண்கிறோம்.

இந்த ஜெயந்தன் தேவேந்திரனின் புதல்வன். இவன் ஒருமுறை பூவுலகம் வந்தபோது ஒரு பெண்ணின் இசையால் கவரப்பட்டு அவளிருப்பிடம் சென்றான். அங்கு அவளைத் தழுவ முயன்றான். அவள், “ஏ இந்திரகுமாரனே! நான் ஒரு முனிவனின் மனைவி, உடனே இவ்விடம் விட்டு அகன்று செல்” என்றான்.

மோகம் தலைக்கேறிய ஜெயந்தன், “அழகிய பெண்ணே, முனிவனால் உனக்கு என்ன பயன்? உனது அழகு வீணாகும், நாம் கலந்திருப்போம் வா” என்று கூறித் தாவி அணைக்க முயன்றான். அவள் தப்பி ஓடினாள்.

அந்த வேளையில் அப்பெண்ணின் கணவனான முனிவர் அங்கு வந்தார். ஜெயந்தனின் அடாத செயலினைக் கண்டு மிகவும் கோபித்தார். அவனை ஒரு பூதமாகும்படி சபித்தார். மேலும், கோபம் அடங்காதவராக ஒரு மலையைத் தூக்கி அவன் தலைமீது வைத்து அதனைச் சுமந்து திரியும்படி செய்துவிட்டார்.

அதனால் வருந்திய அவன் “முனிவரே! நான் எனது தவற்றை உணர்ந்து விட்டேன் என்னை மன்னித்தருள்க” என்று பலவாறு வேண்டினான்.

அவர் மனமிரங்கி, “ஜெயந்தா, நீ இந்தத் துன்பத்தைக் கொஞ்சநாள் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். நீ தானாகவே யோகபைரவர் இருக்கும் கொன்றை வனமாகிய திருப்புத்தூர் செல்வாய். அப்போது அவர் அருளால் இந்தத் துன்பம் நீங்கும்” என்றார். அதன்படியே ஜெயந்தன் பூதவுருவத்துடன் தலையில் மலையைச் சுமந்தவாறே பலதலங்களில் திரிந்தான். இறுதியில் கொன்றை வனமாகிய திருப்புத்தூரை அடைந்தான். அவன் மனதில் இனம் புரியாத மகிழ்ச்சி உண்டாயிற்று.

தன்னையறியாமலேயே பைரவர் முன் சென்றான். அவன் கையிலிருந்து இடி ஆயுதம் அவனிடமிருந்து விடுபட்டு பைரவரின் கரத்தில் பழத்தின் வடிவில் அமர்ந்தது. தலையிலிருந்த மலையும் விடுபட்டுத் தொலைவில் விழுந்தது. அவனுடைய பூதவடிவம் நீங்கியது. அவன் பைரவரைத் தொழுது வணங்கினான்.

அவன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற நாள் சித்திரை மாதத்து முதல் வெள்ளியாகும். அது தொடர்ந்து ஜெயந்தன் விழா என்ற பெயரில் கொண்டாடப்படுகிறது. அந்நாளில் மூலவருக்குத் தங்கக் கவசம் அணிவித்து அஷ்ட பைரவ, அஷ்ட விதார்ச்சனையும், அஷ்டவித நிவேதனமும் ஆரத்தியும் செய்யப்படுகின்றன. அஷ்டவித சமித்துக்களால் வேள்வியும் செய்யப்படுகின்றது.

மாலையில் பைரவர் குதிரை வாகனத்தில் பவனி வருகின்றார். அவர் இரவு 12 மணிக்குள் ஆலயத்திற்குத் திரும்பிவிட வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

இந்த விழாவுக்கு இணையாகக் கார்த்திகை மாதம் சஷ்டி விழா கொண்டாடப்படுகிறது. இதையொட்டி ஆறு நாட்கள் அஷ்டபைரவ அர்ச்சனை ஹோமம் முதலியன நடைபெறுகின்றன. இது சம்பாசஷ்டி என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இது சிறந்த பிரார்த்தனைத் தலமாகும். குழந்தைப் பேறு வேண்டுதல், குழந்தைக்கு மொட்டை அடித்து காது குத்துதல், திருமணத் தடைகள் வெல்ல; பகைவரின் துன்பம் நீங்க என்று பலவிதமான பிரார்த்தனைகள் நேர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன.

இங்குள்ள பெருமான் எட்டு வடிவம் தாங்கி அருள்பாலித்தார் என்று கூறப்படுகின்றது. இதில் முதன்மை பைரவ வடிவம் இங்கே இருக்க மற்ற ஏழு மூர்த்தங்கள் 1. வைரவன் பட்டி, 2. அழகாபுரி, 3. பெரிச்சிக் கோயில், 4. திருமெஞ்ஞானபரத்தை அடுத்த வைரவன் பட்டி, 5. காரையூர், 6. இலுப்பைக்குடி, 7. ஏழு நெடுமரம் ஆகிய ஊர்களில் உள்ளன.

பைரவரை யோகபீடத்தில் அமர்த்திப் பூசிக்க வேண்டுமென்று பூசாபத்தி நூல்கள் கூறுகின்றன. அதனையொட்டி பைரவருக்கு நேர் எதிரில் மூன்றாம் பிரகாரத்தில் ஒரு பலிபீடம் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இதில் பைரவயந்திரம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பிறதலங்களில் பைரவமூர்த்திக்கு வடைமாலை சாற்றுவதுபோலவே இங்கும் வடைமாலை சாத்தப்படுகிறது. ஆனால் அவை பக்தர்களுக்கு அளிக்கப்படுவதில்லை. அவற்றை யாரும் உண்பதில்லை. காக்கைக்குப் போட்டுவிடுவர்.

இந்த பைரவருக்கு எருமைக்கடா பலி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததென்று கூறுகின்றனர்.

நகரத்தார்களும் பைரவரும்

தமிழகத்திலும் அண்டை நாடுகளிலும் மாபெரும் சைவப் பணிபுரிந்த செம்மல்கள் நகரத்தார்கள் எனப்படும் நாட்டுக் கோட்டை செட்டியார்கள் ஆவர். இவர்கள் கடல் கடந்து சென்று பெருவாணிகம் புரிந்து பெரும் பொருள் ஈட்டினர். அப்படி ஈட்டியதைக் கொண்டு பல்லாயிரம் அறப்பணிகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

அவர்கள் தாங்கள் மேற்கொண்ட கடற்பயணங்களில் இயற்கையின் சீற்றங்களான புயல், மழை, கடல் கொந்தளிப்பு முதலியவை ஏற்படாமல் இருக்கவும், அப்படி ஏற்பட்டாலும் அவற்றின் தொல்லையினின்று காக்கவும், தீர்த்தராஜனும், தீர்த்த பாலகனுமான பைரவரை மிகவும் சிறப்புடன் வழிபட்டனர். அவர் கடற்பயணத்தில் தமக்குத் துணையாக இருப்பதுடன், தீ, தண்ணீர் முதலியவற்றிலிருந்தும் கடற்கொள்ளையர் முதலான பகைவர்களிடமிருந்து காப்பவராகவும், பணத்திற்கு காவல் தருபவராகவும் நம்பினர். அவரைக் குலதெய்வமாகவும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

தமது நாட்டில் வைரவன்பட்டி என்னுமிடத்தில் பெரிய கோயில் அமைத்து சிறப்பு வழிபாடுகளும் நடத்தி வருகின்றனர். மேலும், தாங்கள் திருப்பணி செய்த அனைத்து ஆலயங்களிலும் பைரவருக்குச் சிறப்பான சந்நிதிகளைக் கட்டினர். தமது மக்களுக்கு வைரவன் என்ற பெயரைச் சூட்டி மகிழ்கின்றனர்.

செட்டி நாடு என்று சொல்லப்படும் நகரத்தார் சீமையில் அஷ்டபைரவர்களுக்கான எட்டு தலங்கள் உள்ளன.

இப்பகுதியில் உள்ள திருப்புத்தூர் கோட பைரவரவரின் சிரஸ்தானமாகவும், வைரவன் பட்டி, இதய ஸ்தானமாகவும் இலுப்பைக்குடி பாதஸ்தானமாகவும் கூறப்படுகிறது.

வைரவன்பட்டி கோயிலைச் சார்ந்த நகரத்தார்கள் எழுத்தத் தொடங்கும்போது வைரவசாமி சஹாயம் என்று எழுதிய பின்னரே விஷயத்தை தொடர்ந்து எழும் வழக்கம் கொண்டுள்ளனர்.

வைரவன் பட்டி மகாபைரவர்

மகா பைரவர் சிவகுமாரனாகத் தனிச்சிறப்புடன் வீற்றிருக்கும் திருத்தலம் வைரவன் பட்டியாகும். நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார்களால் சீரும் சிறப்புடன் போற்றப்படும், இத்தலம் பைரவ வழிபாட்டில் பல சிறப்புக்களைப் பெற்றுள்ளது. அதனை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

காரைக்குடியிலிருந்து - மதுரை செல்லும் வழியில் பிள்ளையார்பட்டியை அடுத்திருப்பது வைரவன் பட்டியாகும். இங்கு பெரிய இயற்கையான சூழ்நிலையில் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. கிழக்கிலும் தெற்கிலும் பெரிய குளங்கள் உள்ளன.

இங்கு பெருமான் ஜோதிவடிவாகப் பிரம்ம விஷ்ணுக் களுக்குக் காட்சியளித்ததால் வளரொளி நாதர் என்று பெயர்பெற்றார். அம்பிகையின் பெயர் வடிவுடை நாயகியாகும். சுவாமிசந்நிதிக்கு முன்பாக பெரிய அலங்காரத் தூண்களைக் கொண்ட மகா மண்டபம் உள்ளது. இதன் வடக்கில் தெற்கு நோக்கியவாறு அம்பிகை சந்நிதியுள்ளது. அதற்கு இணையாகத் தெற்கு நோக்கியவாறு பைரவர் சந்நிதியும் உள்ளது. சுவாமி சந்நிதிக்கும் அம்பிகை சந்நிதிக்கும் நடுவில் பைரவர் இருப்பது

இத்தலத்தில் மட்டுமேயாகும். (பொதுவாக பைரவரை சிவாலயங்களில் வடகிழக்கு முனையில் மட்டுமே அமைப்பர்).

இதனுள் பைரவர் பத்ம பீடத்தில் நிற்கின்றார். வலது முன்கையில் நீண்ட சூலமும், இடது கரத்தில், கபாலமும் உள்ளன. பின் கரங்களில் டமரு , நாகமும் உள்ளன. தலையில் கேசம் ஊர்த்துவ முகமாக உள்ளது. வெள்ளிப் பிரபையும் பீடமும் உள்ளன. முன்னே பைரவ பீடம் இருக்க அதன் மீது பாதுகைகள் உள்ளன. பின்னணியில் நாய் நிற்கின்றது.

இந்தச் சந்நிதியில் தெற்கு நோக்கியவாறு வள்ளியம்மை என்ற பெண்ணின் திருவுருவமும் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இப்பெருமானுக்கு உயர்ந்த கற்கள் இழைத்த தங்கக் கவசம் அணிவிக்கின்றனர். அது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகத் திகழ்கிறது.

இந்தச் சந்நிதியில் தினமும் நான்கு கால பூசை சிறப்புடன் நிகழ்கிறது. பலபக்தர்கள் பிரார்த்தனை செலுத்துகின்றனர். வெள்ளிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில், சிறப்பு வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன.

இங்குச் சிவபெருமானை வைரவ கோலங்கொண்டு அருள் பாலிப்பதைத் தலபுராணம் தனிச்சிறப்புடன் குறிப்பிடுகிறது. அதன்படி:-

ஒரு காலத்தில் காசிப முனிவனுக்கும் மாயை என்பவனுக்கும் சூரபத்மன், சிங்கமுகன், தாரகா என்ற மூன்று அகர குமாரர்கள் உதித்தனர். அவர்கள் சிவபெருமானைக் குறித்து பெருந்தவம் செய்தனர். உத்தவத்தால் மகிழ்ந்த சிவபெருமான் அவர்களுக்கு அனேக வரங்களைத் தந்தனர்.

அவர்கள் தமது அசுரபுத்தியால் தேவர்களுக்கு அனேக துன்பங்களைச் செய்தனர். அவர்களுக்கு அஞ்சிய தேவர்கள் பல இடங்களில் மறைந்து வாழ்ந்தனர். அப்படியொரு நாள் அழிஞல் வனமாகிய இத்தலத்தில் மறைந்திருந்தபோது அசுரர்கள் கண்டுபிடித்துவிட்டனர். அவர்கள் மீது படை தொடுத்தனர். அதைக் கண்டு அஞ்சிய தேவர்கள் இந்தத் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் வளரொளி நாதரையும், வடிவுடை அம்பிகையையும் சரண்புகுந்து துதித்தனர்.

அவர்களுக்கு அபயமளித்தச் சிவபெருமான் தன்னிலிருந்து ஒரு குமாரனை உற்பவித்தார். அவர் சிவனாகவே நின்றார். பைரவ கோலத்துடன் நின்ற அவரை அனைவரும் அஞ்சித் துதித்தனர். அவரிடமிருந்து அனேக பூதப் படைகள் தோன்றின. அவர் நந்தியம் பெருமானையும், கணபதியையும் அழைத்துத் தமது படைக்குத் தலைமை தாங்கும்படிச் செய்தார்.

விநாயகரும், நந்தியும் அசுரர்கள் மீது படையெடுத்து வென்றனர். இறுதியில் சூரனின் முதன்மை தளபதியான மகாதமிஷ்டிரனும் அவனது துணைத் தலைவர்களான மணி, மல்லர் என்பவர்களும் போர் தொடுத்து வந்தனர். பைரவர் அவர்கள்மீது தமதுகைச் சூலத்தை ஏவினார். அது அவர்களைக் கோர்த்துக் கொண்டு அங்கே வந்தது. பைரவர் சூலத்திடம் அவர்களை தெற்கிலிட்டு மலைகளாக்குக என்றார். அது அவ்வாறே செய்ய அவர்கள் வீழ்ந்து மலைகளாயினர். பின்னர் சூலும் சிவதீர்த்தத்தில் மூழ்கி பைரவர் கரத்தினை அடைந்தது.

தேவர்கள் பைரவரைத் துதித்துப் போற்றினர். பைரவர் தேவர்களே! அஞ்சற்க, சிவனிடமிருந்து ஆறுமுகன் தோன்றி அசுரர்கள் அழிப்பான். அதுவரை நீங்கள் இளையாற்றங்குடியில்

தங்கியிருங்கள் என்று கூறி விடை கொடுத்தார். பின்பு அழிஞ்சல் வனத்தில் வளரொளி நாதர் கோயிலில் அம்பிகைக்கும் சுவாமிக்கும் நடுவில் கோயில் கொண்டார். அன்று முதல் இத்தலம் வைரவன்பட்டி, வைரவன் கோயில், வடுகநாதபுரம், படுகநாதபுரி என்று பலவாறு அழைக்கப் படுகிறது.

பைரவர் அசுரர்களை அழித்தநாள் கார்த்திகை சஷ்டியாகும். அதையொட்டி கார்த்திகை மாதம் இங்கு சஷ்டி விழா கொண்டாடப்படுகிறது. இதனை சம்ஹார சஷ்டி என்று அழைக்கின்றனர். அன்று பஞ்ச மூர்த்திகளுடன் பைரவர், நந்திதேவர், தூர்க்கை ஆகியோரும் எழுந்தருள்கின்றனர்.

இந்த ஐதீக விழாவில் முதலில் விநாயகரும் தொடர்ந்து நந்தியும், தூர்க்கையும் இறுதியாக பைரவரும் போருக்கு எழுந்தருள்கின்றனர். பைரவர் அம்பிகையிடம் சூலம் பெறுதல் அசுரனை அழித்தல் முதலியன சிறப்பாகக் கொண்டாடப் படுகின்றன. இதற்காக மரத்தாலான பெரிய சூரன் உருவமும் உள்ளது.

இங்கு பைரவர் சந்நிதிக்கு எதிரில் சூலதீர்த்தம் உள்ளது. இதனைச் சிவதீர்த்தம் என்றும் அழைக்கின்றனர். இதிலுள்ள தீர்த்தம் மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. இது மலட்டுத் தன்மையை நீக்கி குழந்தைச் செல்வத்தை அருள்வதுடன், வறுமை, பயம் முதலிய துன்பங் ளை நீக்குவதாகும்.

நன்றி : சிவமஞ்சரி ஆசிரியர் ஆட்சி, லிங்கம்

வள்ளிமலை வள்ளி நாயகி பதிகம்

காப்பு

வாக்கும் வாழ்வும் மன்னிய சீர்த்தியும்
தேக்கும் முத்தியும் சித்தியும் தந்தருள்
பூக்கும் ஐங்கரப் பொன்னை உலகெலாம்
காக்கும் ஞானக் களிறறைக்கை கூப்புவாம்.

நூல்

வெள்ளிமலை விடையவனார் நால்வர்க்கு நவின்ற
வித்தகத்தை முத்தமிழ்தேர் அருணகிரி நாதர்க்கு
அள்ளியருள் அம்பிகையே ஆரணியே! தெய்வ
அருமருந்தே அருள்விருந்தே! அற்புதத்தீந் தேனே
தெள்ளமுதே! சிவமுனிவன் திருமகளே! ஞானத்
திருவிளக்கே! தினைகாத்த வினையகற்றுந் தேவீ
வள்ளிபடர் வேங்கையுடன் வேங்கைநிறை கின்ற
வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே.

வேதாந்த மிசைவிளங்கும் வித்தகநல் வாழ்வே
வேடர்குல மணிவிளக்கே! தேடரிய திருவே!
நாதாந்த மிசைநடிக்கு நாயகனார் நல்கும்
நாயகனை நாயகனாத் தழுவியநா யகியே
காதார்ந்த கண்மணியே! கற்பகத்தீங் கனியே
கரியகளப் பெரியபிரான் அரியமரு மகளே!
வாதார்ந்த மறவர்குல மாதவத்தின் மணியே!
வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

பாராண்ட பார்த்திபரின் பதவியுநான் வேண்டேன்
 பங்கயன்மால் இந்திரனார் பதவிகளும் வேண்டேன்
 சீராண்ட செல்வமுநன் னிலபுலமும் வேண்டேன்
 சித்தாந்த வித்தகிநின் திருவடியை வேண்டும்
 பேராண்ட அடியவர்தம் அடியவராய்ப் பிறக்கும்
 பெருமையினார் திருவடித்தூள் வேண்டுமிளம் பிடியே
 வாராண்ட தனமடவார் கற்புநெறி வளரும்
 வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

பச்சைமலைக் கொழுந்தனைய பவளஇதழ்ப் பாவாய்
 பரண்மீதில் ஆலோலம் கல்லுருகப் பாடும்
 இச்சையெனுஞ் சத்திநினை எந்நாளும் மறவேன்
 இன்னுமோர் அன்னைகரு எய்தாமல் ஆள்வாய்
 செச்சைமலர் புனைமுருகன் புயமலைவாழ் தேவீ
 தேனமுதே! வானமுதே திருமகளின் மகளே!
 வச்சிரவேல் குமரனடி பலகாலும் தோய்ந்த
 வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

சிறையிழந்த பறவையெனத் திகைக்கின்றேன் உன்றன்
 திருவடியில் முறையிட்டேன் வேறுகதி இல்லேன்
 பொறைமிகுந்த சிவமுனிவன் புதல்வியென வந்த
 பூரணியே! ஆரணியே புனிதமட மானே!
 கறைபுரளும் கண்டனுறை திருவல்லம் வடபால்
 கரைபுரளும் புனல்நீவா நதியருகின் மேற்பால்
 மறையவர்கள் குறையகற்றி வாழுமலர் வாவி
 வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

மாதவன்றன் திருமகளே! ஈசன்மரு மகளே!

மறவர்குல மணிவிளக்கே மரகதமா மணியே!

ஆதவன்றன் வெயிற்கிரங்கும் என்பிலாப் புழுப்போல்

அலைந்துழன்றேன் மலைந்தமன மருளினைமாற் றிடுவாய்

போதவன்றன் திருத்தங்காய் புனங்காத்த குயிலே

புத்தமுதே! சித்தரெலாம் போற்றுபுரா தனியே!

மாதர்குல மாதனமே! வள்ளிபடர் சாரல்

வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

அன்னியமாம் பொருளையெலாம் அவாவிமிக அலைந்தேன்

அலையாழித் துரும்பாக அலைந்துநிலை குலைந்தேன்

தன்னியலை உணர்கின்ற தத்துவர்கள் தம்மைச்

சார்ந்தறியேன் சகசநிலை சேர்ந்தறியேன் தாயே!

முன்னியமுன் வினைப்பயனோ! மூடனறி யேனே

முத்தியறுஞ் சித்திதனை இத்ததிதந் தருளே!

மன்னியசீர் சித்தர்கள்வாழ் மகிமைமிகுந் தோங்கும்

வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

வினைகாத்த உடல்காத்தேன் விதிகாத்த விகிர்தன்

விண்காத்து மண்காத்த விமலன்மனை வாழ்வே

எனைகாத்தி என்றிரக்கும் இளங்குமரன் தன்னை

இயல்காத்து மயல்காத்த இன்பரச வல்லி!

தினைகாத்துக் கிளிகாத்த தெய்வமட மானே!

சிலைகாத்த வேடர்குல தினைகாத்த திருவே

மனைகாத்த மடமாதர் திடமாகப் போற்றும்

வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

செண்டாரும் திருக்கரத்தின் தெய்வசிகா மணியே!

தினைப்புனத்தில் தீந்தமிழால் சிலையுருகப் பாடும்
விண்டாரும் உரைக்கரிய வித்தகியே! ஞான

வெற்பிலுறை கற்புநெறி விரதஅர தனமே!

கண்டாரும் காணாரும் களிக்கும்அருட் கரும்பே

கந்தனையு கந்தனைசு கந்தனையீந் தருள்வாய்
வண்டாரும் குழல்மடவார் கொண்டாடிப் போற்றும்

வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

ஆராத காதலுடன் சிலைவேட னாகி

அருவேங்கை மரமாகிப் பெருமுதிய னாகித்

தீராத நோய்தீர்க்குஞ் சேந்தன்உனை வேண்ட

செவ்வேளை அவ்வேளை சேர்ந்தசெழுந் தேனே!

தூராத சாண்வயிற்றுக்கு இரைதேடி மக்கள்

சோர்கின்றார் அன்னைநினை ஓர்கின்றார் இல்லை

வாராத செல்வமெலாம் வருவிக்கு மகிமை

வள்ளிமலை மயிலிறைவன் மகிழுமனோன் மணியே!

நேரிசை வெண்பா

வள்ளிமலை சென்று வணங்குவார் மாநிலத்தில்

வெள்ளிமலை போல மிகவோங்கி - உள்ளியன

எல்லாம் பெறுவர் இனியராய் இன்புறுவர்

பல்லாண்டு வாழ்வார் பரிந்து.

வாழ்த்து

வாழி வள்ளி வராசலம் வாழியே

வாழி மங்கல மாதவர் வாழியே

வாழி பூதி வகுத்தவன் வாழியே

வாழி மாமழை வையகம் வாழியே.

வள்ளிமலை முருகன் சுப்ரபாதம்

எழுசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இகபரம் வழங்கும் எந்தையே! கந்தா!
 இமாசலன் குமரியாய் வந்த
 சுகமகேஸ் வரியைக் காமனை எரித்த
 தூயவன் நேயமாய் மணந்தே
 ககனர்கள் வேண்ட கனன்விழி யதனால்
 கருணைகூர் ஜோதியாய்ப் பயந்த
 புகழ்தரு வள்ளி மலைவள்ளி மகிண!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

இனியநா ரதர்செய் வேள்வியில் உதித்த
 எழில்தகர் ஏறிய இறைவா!
 கனிவுடன் கரரைக் கண்டித்துக் காத்த
 கவின்தேவ சேனைநா யகனே!
 பனிதரு மலரோன் தனைச்சிறை செய்து
 பரமனுக் கொருமொழி பகர்ந்தாய்
 புனிதமார் வள்ளி மலைவள்ளி பங்க!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

உருவிலான் நாணும் ஒப்பிலா அழகே!
 ஒருரை அகத்தியர்க்கு உரைத்தாய்
 திருவளர் அமுத வல்லிகந் தரிமான்
 செய்தவத் தினுக்கருள் செய்தாய்
 அரியவேல் பெற்றே தாரகந் செற்றாய்
 ஆறுமா முனிசிறார்க்கு அருள்செய்
 பொருவிலா வள்ளி மலைவள்ளி நாத!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

வீரம கேந்த்ர புரிதனில் தூது
 வீரவா கினைத்தனி உய்த்தாய்
 ஆரவா ரஞ்செய் கதிர்ப்பகை வனையுன்
 அநுஜனால் அழிவுறச் செய்தாய்
 சூரனை வதைத்தாய் சேவல்மா மயிலாய்த்
 தோன்றிடத் திருவருள் செய்தாய்
 போரறு வள்ளி மலைவள்ளிக் கணவ!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

தேவரைச் சிறைமீட்டு ஆவலாய்ச் செந்தில்
 திருநகர் மேவினாய் தேவ
 தேவனைப் பஞ்ச லிங்கபூ சனைமுன்
 செய்தனை வைவடி வேலா!
 தாவரு மயிலில் பரங்குன்றம் எய்தித்
 தருவளர் திருவினை மணந்தாய்
 பூவளர் வள்ளி மலைவள்ளி நாத!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

நுண்ணிய வள்ளி மலைசிவ முனிகண்
 நோக்கிய மான்வயிற்று தித்த
 தண்ணளி வள்ளி தனைமிக விரும்பித்
 தயாவுடன் நாரதற்கு அருளி
 திண்ணிய வேங்கை மரமென முதிய
 திருவுரு எய்தியே மணந்தாய்
 புண்ணிய வள்ளி மலைவள்ளிக் கொழுந!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

நாதயாழ் முனிவன் நல்கிய கணிக்காய்
 நவையறும் உலகெலாம் நொடியில்
 ஆதர வாக மயில்மிசை வலஞ்செய்து
 ஆனளப் பொருளிலும் சிவத்தை
 நீதமாய்க் கண்டே தண்டினை ஊன்றி
 நிழல்தரும் பழநியில் நின்றாய்
 போதமார் வள்ளி மலைவள்ளிக் கணவ!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

கவிவல கீரன் பாடலுக்கு இரங்கிக்
 கற்கிமா முகிதனை வதைத்தாய்
 அவியறு புலத்தன் அகத்தியற்கு அருளி
 ஓளவைபால் ஆடலை அயர்ந்தாய்
 கவியறு முட்டை நாமமென்று ஒதி
 தண்டமிழ்ப் புலவனை ஆண்டாய்
 புவிபுகழ் வள்ளி மலைவள்ளி ஈச!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

பன்மலர் சூட்டும் சிதம்பர முனிவர்
 பாடலுக்கு இனிதருள் செய்தாய்
 சொன்மலர் குமர குருபரன் போற்ற
 புனிதமார் பூங்கழல் ஈந்தாய்
 வன்மனம் இலாத இராமலிங் கருக்கு
 மலர்ப்பதம் வழங்கிய வரத!
 பொன்மலர் வள்ளி மலைவள்ளி நாத!
 போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்.

ஏங்கணும் நிறைந்த திங்கள்நேர் வதன!

இசைபரங் குன்றஞ்சீர் அலைவாய்
துங்கமார் பழநி ஏரகம் குன்று

தொறும்பழ முதிர்சோலைப் பதியாய்
பங்கமில் அருணை முனிவரர் தமக்கும்
பாம்பனார் தமக்குமெய் பகர்ந்தாய்
புங்கமால் வள்ளி மலைவள்ளி பங்க!
போற்றிநின் சீர்க்ப்ர பாதம்!

வாழ்த்து

பகர்தரும் வள்ளி மலைசுப்ர பாதம்
அகமகிழ்ந்து ஓதும் அன்பர்கள் யாரும்
இகபரம் எய்தி இன்புடன் வாழ்வார்
குகன்பதம் ஆணை குருபரன் ஆணை.

திருப்புகழில் வள்ளி நாயகி

அல்லிவிழி யாலும் முல்லைநகை யாலும்

அல்லல்பட ஆசைக்

கடலீயும்

அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலும்

உள்ளவினை யாரத்

தனமாரும்

இல்லும்இனை யோரும் மெல்லஅய லாக

வல்லெருமை மாயச்

சமனாரும்

எள்ளிஎன தாவி கொள்ளைகொளு நாளில்

உய்யவொரு நீபொற்

கழல்தாராய்

தொல்லைமறை தேடி இல்லையெனு நாதர்

சொல்லும்உப தேசக்

துள்ளிவினை யாடு புள்ளியுழை நாண

வெள்ளிவன மீதுற்

வல்லசுரர் மாள நல்லசுரர் வாழ

வல்லைவடி வேலைத்

வள்ளிபடர் சாலை வள்ளிமலை மேவு

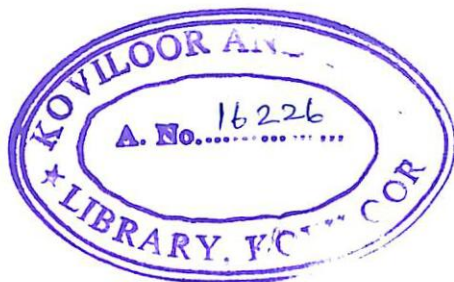
வள்ளிமண வாள்பு

குருநாதா

றுறைவோனே

தொடுவோனே

பெருமானே.

கந்தரலங்காரத்தில் வள்ளி நாயகி!

நீலச் சிகண்டியில் ஏறும்
 பிரான், எந்த நேரத்திலும்
 கோலக் குறத்தி யுடன்வரு
 வான்குரு நாதன் சொன்ன
 சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி
 வார்சிவ யோகிகளே
 காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப்
 பார்வெறும் கர்மிகளே.

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு
 வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
 வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித்
 தோனை விளங்குவள்ளி
 காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக்
 கார்மயில் வாகனனைச்
 சாந்துணைப் போதும் மறவா
 தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

காட்டில் குறத்தி பிரான்பத்த்
 தேகருத் தைப்புகட்டின்
 வீட்டில் புகுதல் மிகளளி
 தேவிழி நாசிவைத்து
 மூட்டிக் கபாலமூ லாதார
 நேரண்ட மூச்சைஉள்ளே
 ஓட்டிப் பிடித்தெங்கும் ஓடாமல்
 சாதிக்கும் யோகிகளே.

கொள்ளித் தலையில் எறும்பது
 போலக் குலையும் என்றன்
 உள்ளத் துயரை ஒழித்தரு
 ளாய்ஒரு கோடிமுத்தம்
 தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடற்செந்தில்
 மேவிய சேவகனே
 வள்ளிக்கு வாய்த்தவ னேமயில்
 ஏறிய மாணிக்கமே:

கந்தரநுபூதியில் வள்ளி நாயகி!

திணியான மனோ சிலைமீது உனதாள்
 அணியார் அரவிந்தம் அரும்பு மதோ
 பணியா என வள்ளிபதம் பணியும்
 தணியா அதிமோக தயாபரனே.

காளைக் குமரேசன் எனக்கருதித்
 தாளைப் பணியத் தவமெய்தியவா
 பாளைக்குழல் வள்ளி பதம்பணியும்
 வேளைச் சுரபூபதி மேருவையே.

திருத்தணிகைச் சந்நிதி முறையில் வள்ளி நாயகி!

முன்செய் தீவினையோ பின்செய் தீவினையோ
மூண்டது நல்குரவு அதனுக்கு
என்செய்கேன் அடியேன் துயர்களைந்து உயர்வீடு
எனக்கு அருள்செய்யும் நாள்உளதோ
மின்செய்நூல் இடையாள் வேடர்தம் சிறுமி
விரும்பிவாழ் தினைப்புன் அதனில்
அன்புசேர் கணியாய் நின்றிடும் தணிகை
ஆறுமா முகதாய நிதியே.

வள்ளியம்மையார் திருமணம்

வள்ளியம்மையார் திருமணம் வேத வேதாந்த தத்துவ
வித்தகமானது கலையறிவினாலே எட்ட முடியாத அருள்
மயமானது.

இச்சா சக்தி வள்ளி நாயகி
கிரியா சக்தி தெய்வ நாயகி
ஞான சக்தி வேலாயுதம்

— இந்த மூன்று சக்திகளுக்கும் தலைவனாக முருகன்
விளங்குகிறான்.

வள்ளி தினைப்புனம் காத்தது

உள்ளமாகிய வயலில் ஆணவமாகிய காட்டை வெட்டி அகங்காரமாகிய கல்லைப் பிளந்து மௌனம் எனும் வித்தை விதைத்து அன்பு என்ற தண்ணீரைப் பாய்ச்சி ஞானமாகிய பயிர் வளர்கின்றபோது சாந்தமாகிய வேலியைக் கோலி அந்த ஞானப் பயிரிலே முக்திக் கதிர் தோன்ற அதைப் பாழ்படுத்த காம, குரோத, லோப, மோக, மத, மாச்சரியமான பறவையினங்கள் வர, ஜீவாத்மாவாகிய வள்ளி, திடப் பிரக்ஞை என்ற பரண் மீதமர்ந்து பக்தி என்ற கவணிலே பகவந் நாமாவாகிய கல்லை வைத்து ஆயலோட்டி நின்றாள்.

வள்ளி செய்த தவம்தான் நாரதர் வடிவில் வந்தது. ஓங்காரப் பொருளான விநாயகர் அருள் புரிந்ததும் உலக மாயை மறைந்தது. ஜீவாத்மாவாகிய வள்ளிக்கு முருகப் பெருமான் பிரணவ உபதேசம் செய்தார்.

ஜீவாத்மாவாகிய வள்ளி பரமாத்மாவாகிய முருகனிடம் ஒன்றுபடுவதே வள்ளித் திருமணம் என உணர்க.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
அறுமுகம் வாழ்க வெற்பை
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானைதன் அணங்கும் வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்கசீர் அடியா ரெல்லாம்.

தமிழக அரசால் தமிழறிஞர்களின்
படைப்புகளை நாட்டுடைமையாக்கும் திட்டத்தின்
கீழ் இடம்பெற்ற நகரத்தார் தமிழ் அறிஞர்கள்

முனைவர் வ.சுப. மாணிக்கம்
(மேலைச் சிவபுரி)

சக்தி காரியாலயம் வை. கோவிந்தன்
(ராயவரம்)

சொ. முருகப்பா
(காரைக்குடி)

முல்லை பிளஸ். முத்தையா
(தேவகோட்டை)

குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா
(ராயவரம்)

தமிழ்ப்பண்ணை சின்ன அண்ணாமலை
(தேவகோட்டை)

கம்பனடிபொடி சா. கணேசன்
(காரைக்குடி)

கவிஞர் நாரா. நாச்சியப்பன்
(ஆத்தங்குடி)

தமிழ்க்கடல் ராய. சொக்கலிங்கம்
(காரைக்குடி)

பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியார்
(மேலைச்சிவபுரி)

வேண்டுவன தரும் திருப்புகழ்

அண்டர்பதி குடியேற மண்டக்ரர் ஊருமாற

அண்டர்மன மகிழ்மீற

அருளாலே

அந்தரியொ(டு) உடனாடு சங்கரனும் மகிழ்கூர

ஐங்கரனும் உமையாளும்

மகிழ்வாக

மண்டலமும் முனிவோரும் எண்திசையில் உளபோரும்

மஞ்சனனும் அயனாரும்

எதிர்காண

மங்கையுடன் அரிதானும் இன்பமுற மகிழ்கூற

மைந்துமயி லுடனாடி

வரவேணும்

புண்டரிக விழியாள! அண்டர்மகள் மணவாள!

புந்திநிறை அறிவாள

உயர்தோளா!

பொங்குகடலுடன் நாகம் விண்டுவரை இகல்சாடு

பொன்பரவு கதிர்வீச

வடிவேலா

தண்தரள மணிமார்ப! செம்பொன்னழில் செறிருப!

தண்தமிழின் மிகுநேய

முருகேசா

சந்தமும் அடியார்கள் சிந்தையது குடியான

தண்சிறுவை தனில்மேவு

பெருமாளே!

அர்ச்சனைத் திருப்புகழ்

சீதள வாரிஜ பாதா! நமோநம
நாரத கீத விநோதா நமோநம
சேவல மாமயில் ப்ரீதா! நமோநம

மறைதேடுஞ்

சேகரகமான ப்ரதாபா! நமோநம
ஆகம சார சொருப நமோநம
தேவர்கள் சேனைமகீபா! நமோநம

கதிதோயப்

பாதக நீவுகுடாரா! நமோநம
மாவசு ரேசர்கடோரா நமோநம
பாரினி லேஜய வீரா! நமோநம

மலைமாது

பார்வதி யாள்தரு பாலா! நமோநம
நாவல ஞான மனோலா நமோநம
பால குமார சுவாமி! நமோநம

அருள்தாராய்

போதக மாமுகன் நேரான சோதர
நீறணி வேணியர் நேயா! நமோநம
பூமக ளார்மரு கேசா மகோததி

இகல்ரா

போதக மாமறை ஞான! தயாகரா!
தேனவிழ் தீபநறா வாரு மார்பக
பூரணி மாமதி போல் ஆறு மாமுக!

முருகேசா

மாதவர் தேவர்களோடேழு ராரியும்
 மாமலர் மீதுறை வேதாயு மேபுகழ்
 மாநிலம் ஏழினும் மேலான நாயக!

வடிவேலா

வானவர் ஊரினும் வீறாகி வீறள
 காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு
 வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வே! சுராதிபர்

பெருமானே

கோலமிடுதல்

சூரியன் உதிப்பதற்கு முன் வாசல் பெருக்க வேண்டும்

வீட்டுவாசலில் அரிசி மாவால் கோலமிடுவதால் கெட்ட
 ஆவிகள் வீட்டிற்குள் நுழையாது.

கோலமிடுவதை வேலையாட்கள் செய்யக்கூடாது.

அமாவாசை, திவசம் ஆகிய நாட்களில் வாசலில் கோலம்
 போடக்கூடாது,

கோலமிடும்பொழுது கபகாரியங்களுக்கு ஒரு கோடு
 கோலம் போடக் கூடாது. அகபகாரியங்களுக்கு
 இரட்டைக்கோடு கோலம் போடக்கூடாது.

தெற்குப் பார்த்து நின்று கோலம் போடக்கூடாது. போடும்
 கோலம் தெற்கில் முடியக்கூடாது.

தீயவை நீக்கும் திருப்புகழ்

வேல்இ ரண்டெனு நீள்விழி மாதர்கள்
காதலின் பொருள் மேவின பாதகர்
வீணில் விண்டுள நாடிய ருமைகள்

விலைகூறி

வேளை யென்பதி லாவசை பேசியர்
வேசி என்பவ ராமிசை மோகிகள்
முது நெஞ்சழி ஆசையி லேழல்

சிறியேனும்

மால யன்பர னார்இமை யோர்முனி
வோர் புரந்தரன் ஆகிய ரேதொழு
மாத வம்பெறு தாளினை யேதி

மறவாதே

வாழ்த ருஞ்சிவ போகந னுனெறி
யேவி ரும்பி வினாவுட னேதொழு
வாழ்வ ரந்தரு வாய்அடி யேன்தீர்

களைவாயே

நீல சுந்தரி கோமானி யாமளி
நாட கம்பயில் நாரணி பூரணி
நீடு பஞ்சமி சூலினி மாலினி

உமைகாளி

நேயர் பங்கெழு மாதவி யாள்சிவ
காம சுந்தரி யேதரு பாலக!
நீர்பெரு ருஞ்சடை யாரருள் தேசிக!

முருகேசா

ஆலில் நின்றுல கோர்நிலை யேபெற
மாநில ங்கள் எலாநிலை யேதரு
ஆய னந்திரு ஓரக மால்திரு

மருகோனே

ஆட கம்பயில் கோபுர மாமதில்
ஆல யம்பல வீதியு மேநிறை
வான தென்சிறு வாபுரி மேவிய

பெருமானே

சென்னை முருகன் திருத்தலங்கள்

கந்தகோட்டம்

“தருமமிகு சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்
வளர்தல மோங்கு கந்தவேளே”

— வள்ளலார்

சென்னை பாரிமுனை அருகே உள்ள பூங்கா நகர் இருசப்ப செட்டி தெருவில் இக் கோவில் உள்ளது. ராமலிங்க சுவாமிகளின் இளம் பருவத்தில் கண்ணாடியில் தோன்றி காட்சி கொடுத்த கந்தன் உறையும் கோட்டம் இது.

சென்னை நகரத்திற்கு பெயர் வர காரணமான சென்னப்ப நாயக்கரின் உறவினர் பெத்தியாலு நாயக்கர் திருப்போளூர் கார்த்திகை விழா காண போயிருந்தார். அன்று இரவு கனவில் வந்த குமரன் என்னை சென்னை கொண்டு போவீர்கள் என்று சொல்ல நினைவுக்கு வந்த நாயக்கர் அருகிலிருந்த புற்றை உடைக்க அங்கு முத்து குமரப்பன் சிலையை கண்டார்.

அதை 1595 மார்ச்சு 13ஆம் நாள் சென்னைக்கு கொண்டு வந்தனர். 1673 டிசம்பர் 29ந்தேதி சிறு கோவில் கட்டப்பட்டது. வள்ளலார் காலத்தில் கூட இது சிறு மண் கோயிலாக இருந்தது. பிறகு 177 ஆண்டு கழித்து தான் (1847ல்) இது கருங்கல் கோயிலாக உருவெடுத்தது. சிதம்பர சுவாமிகளும், இராமலிங்க சுவாமிகளும் போற்றி பாடிய தலம் இது.

வல்லக்கோட்டை முருகன்

சென்னையிலிருந்து சுமார் 40 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது இத் திருத்தலம். தாம்பரம் வழியாக செல்லலாம். அருணகிரி பெருமானின் கனவில் 'கோடை நகர் மறந்தனையோ' என்று முருகப் பெருமான் கேட்க வந்து திருப்புகழ் பாடப்பெற்ற தலமாகும். திருமுருக கிருபானந்த வாரியாரும் இத்தலத்தை போற்றியுள்ளார். இங்கு முருகர் வள்ளி தெய்வானை சமேதரராய் காட்சி அளிக்கிறார். இத் தலம் கோடை நகர் என்னும் பெயருடன் வழங்கி வருகிறது.

கோதை மலை வாழுகின்ற நாதரிடமாக நின்ற

கோமாளிய நாதிதத்த குமரேசா

கூடிவரு சூரர் தங்கள் மார்வையிறு கூறுகண்ட

கோடை நகர் வாழ வந்த பெருமானே

— அருணகிரிநாதர்

திருப்போரூர் முருகன்

சென்னையில் இருந்து மகாபலிபுரம் செல்லும் பாதையில் சுமார் 50 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள திருத்தலமாகும்.

இத் தலப் பெருமான் பழமையான புராண சிறப்புமிக்க சுயம்பு மூர்த்தியாக பக்தர்களுக்கு காட்சி தந்து அருளுகிறார். திருக்கோயிலை தரிசனம் செய்பவர்க்கும் இக் குளத்தில் மூழ்கி வணங்குபவர்க்கும் ஊழ்வினையில் வந்த பாபமும் உடல் ரீதியான நோய்களும் குணமாகி நற்கதி அடைவர்.

இத்தல முருகப் பெருமான் செப்பு திருமேனியில் வில்லேந்திய வேலனாகவும், குருநாதனாக இறைவனுக்கு

அருள் புரியும் காட்சியும் காண்போரை கவரும், இப் பெருமானே சிதம்பர சுவாமிகளுக்கு ஞான அருள் தந்தருளியவர். திருப்போரூர் திருக்கோயிலை சிதம்பர முனிவர் புதுப்பித்தார்.

குமரா நம என்று கூறினார் ஓர்கால்
அமரா வதியாள் வரன்றி - யமராசன்
கைபுகு தார் போரூரான் கால் புகுவார் தாயுதரப்
பைபுகுதார் சேரார் பயம். - சிதம்பர முனிவர்

குன்றத்தூர்

சென்னையிலிருந்து 30 கி.மீ. தொலைவில் குன்றத்தூர் முருகன் கோவில் உள்ளது. பெரிய புராணம் இயற்றிய சேக்கிழார் பெருமான் அவதரித்த திருத்தலம் இது. குன்றின் மீது கோயில் கொண்டுள்ள முருகர் வள்ளி தேவசேனை சமேதரராய் காட்சி தருகிறார்.

திருவான்மியூர்

இத் திருத்தலத்தில் சண்முக கவசமும், குமாரச் தவமும் பாடியருளிய பாம்பன் சுவாமிகள் கோயில் கொண்டுள்ளார். சென்னையிலிருந்து மகாபலிபுரம் செல்லும் பாதையில் அமைந்துள்ளது. கிழக்கு நோக்கி முருகப் பெருமான் பாலசுப்ரமண்யனாக அமர்ந்திருந்து அருளாட்சி புரிகிறார்.

வட பழநி

சென்னை கோடம்பாக்குத்தில் அமைந்துள்ளது. இவ் விடத்தின் பழைய பெயர் சாலிக்கிராமமாகும். கோடம்பாக்கம் என்றால் எட்டுப் பாம்புகளுள் ஒன்றான கோடகன்

வழிபட்ட இடம் என்று அர்த்தம். கோடகன் பாக்கமே இன்று கோடம்பாக்கமாகிவிட்டது.

அண்ணாசாமி நாயக்கர் என்ற முருக பக்தர் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பழநி சென்று படம் வாங்கி வந்து தன் வீட்டில் வழிபடலானார். அக்காலத்தில் பழனி சென்று வருவது சிரமமானதால் முருகன் படம் வைத்த இடத்தையே பழநியாக எண்ணி வழிபடலானார். அவ்விடமே இன்று கோயிலாயிற்று. பழநியிலிருந்து வடக்கே வந்தமையால் இது வடபழநி என்று பெயராயிற்று. முருகப் பெருமானுடன் சேர்ந்து அருள்புரியும் வள்ளியம்மையும், தேவசேனாயம்மையும், அருணகிரிநாதரும் ஆறுமுக உற்சவரும் தனித் தனி சன்னதிகளில் அருளாட்சி புரிகின்றனர். முருகப் பெருமான் தண்டபாணி தெய்வமாய் கிழக்கு நோக்கி அருளாட்சி புரிகிறார்.

விரதம் தேவையில்லை

சுவாமியிடம் தங்கள் பிரார்த்தனை நிறைவேற பக்தர்கள், சாப்பிடாமல் கடுமையாக விரதமிருந்து வழிபடுவார்கள். அதிலும், முருகப் பெருமானை வணங்கும் பக்தர்கள் ஐப்பசியில் வரும் கந்தசஷ்டியின் போது 6 நாட்கள் பாலும், பழமும் மட்டும் சாப்பிட்டு விரதமிருப்பர். ஆனால் சென்னை அருகிலுள்ள சிறுவாபுரியில் உள்ள முருகன் கோயிலில், எவ்வித விரதமும் அனுஷ்டிப்பதில்லை. அருணகிரியார் இங்கு வந்து சுவாமியை வணங்கி திருப்புகழ் பாடியபோது, முருகப்பெருமான் உடனே காட்சி தந்தார். சுவாமியைக் கண்ட மகிழ்ச்சியில் அருணகிரியார், 'மகிமீற, மகிழ்கூர, மகிழ்வாக, மகிசூற, இன்பமுற என பாடினார். இவர் பாடிய திருப்புகழ் 'அர்ச்சனை திருப்புகழ்' ஆகும். இங்கு வரும் பக்தர்கள் தம் பிரார்த்தனை நிறைவேற, மனமுருக வணங்கினால் மட்டும் போதும். இங்கு முருகப்பெருமான், வள்ளியை கரம்பிடித்து மணக்கோலத்தில் காட்சி தருவது மற்றொரு சிறப்பம்சம்.

கோவிலூர் மடாலய பாட நூல்கள்

14 வேதாந்த நூல்கள்

முன்னாளில் தென்னகத்தில் வேதங்களைப் பயின்றவர்கள் அதிக அளவு இருந்தனர். அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் வேதத்தின் வழிநூலான உபநிடதங்களையும் அதன் சாரமான வேதாந்தத்தையும் பயின்று மேன்மை பெற்றிருந்தனர். வேதாந்த நூல்கள் பெரும்பாலும் வடமொழியில் இயற்றப்பட்டு இருந்ததால் அவை வடமொழியிலேயே பயிற்றுவிக்கப்பட்டன. இவைகளைப் பயில வடமொழி அறிவு இன்றியமையாததாயிற்று, எனவே இந்நூல்களைப் பயில்பவர்கள் குறைவாகவே இருந்தனர்.

பிராமணர்களே அதிக அளவில் அத்வைத சித்தாந்த நூல்களைப் பயின்று பாடசாலைகளை அமைத்து அவற்றைப் போதித்து வந்தனர். பிராமணரல்லாதார்கள் வேதங்களைப் பயின்று பாடசாலைகளை அமைக்கும் வழக்கம் இல்லை. என்றாலும் பின்னாளில் பிராமணர் அல்லாத வேதாந்த அறிஞர்கள் தமிழகத்தில் பலர் தோன்றினர். அவர்கள் வேதங்களையும் அதன் அங்கங்களையும் பயின்று அதன் பிழிவாக உள்ள வேதாந்தக் கருத்துக்களைத் தமிழ்மொழியில் சிறந்த செய்யுள் நடையில் நூலாக இயற்றினர். மேலும் பல வடமொழி, கன்னட, வேதாந்த நூல்களையும் மொழிபெயர்த்தனர். அதனையொட்டி வேதாந்த மடாலயங்களும் தோன்றலாயின. இவ்வகையில் முதலில் தனிச்சிறப்புடன் தோன்றிய வேதாந்த மடம் கோவிலூர்த் திருமடமாகும்.

வேதாந்தம் என்பது பரந்த கடலைப் போன்றது. சிறந்த தத்துவ, தர்க்க அமைப்புகளைக் கொண்டது. அது சம்பந்தமான

எல்லா நூல்களையும் பயின்று அதன் முடிவை அறிவது இயலாதவொன்று. எனவே குறிப்பிடத்தக்க 14 வேதாந்த நூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவித்தனர். இவ்வகையில் கோவிலூர் மடத்தில் 14 வேதாந்த சாத்திரங்கள் பயிலப்பட்டு வந்தன. அதையொட்டி தமிழகத்தில் பிற இடங்களில் இருந்த வேதாந்த மடாயங்களிலும் இந்நூல்களே போதிக்கப்படலாயிற்று.

பதினான்கு வேதாந்த சாத்திரங்களாவன:-

1. நாநா ஜீவ வாதக்கட்டளை
2. கீதாசாரத் தாலாட்டு
3. சசிவன்ன போதம்
4. மகாராஜா துறவு
5. வைராக்கிய சதகம்
6. வைராக்கிய தீபம்
7. இலட்சாண விருத்தி
8. வேதாந்த சூடாமணி
9. கைவல்ய நவநீதம்
10. விவேக சூடாமணி
11. அஞ்ஞவதைப் பரணி
12. பஞ்சதசீ
13. கீதைத்திரயம்
14. ஞானவசிட்டம்

என்பனவாம்.

இதில் 13வதாக உள்ள கீதைத்திரயம் என்பது 3 நூல்களின் தொகுப்பாகும். எனவே இந்த நூல்களை பதினாறு என்று சொல்வதும் மரபு. பின்னாளில் இதனையொட்டி வேதாந்த நூல்களைப் பதினாறு என்ற எண்ணிக்கையளவில் வகைப் படுத்திக் கூறும் வழக்கமும் வந்தது.

இவைகளைத் தவிர, தோத்திர வடிவமாகச் சொல்லப்பட்ட வேதாந்த நூல்கள் பலவாகும். இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை ஸ்ரீமத் தாயுமானவ சுவாமிகள் அருளிச் செய்த நூல்களாகும். இனி இந்தப் பதினான்கு வேதாந்த நூல்களின் அமைப்பைக் காணலாம்.

1. நாநா ஜீவ வாதக்கட்டளை

ஸ்ரீமத் சேஷாத்திரி சிவனார் அருளியது

வேதாந்தப் பாட வரிசையில் முதல் நூலாகத் திகழும் இந்நூல் ஸ்ரீசேஷாத்திரி சிவனார் என்பவரால் இயற்றப் பட்டதாகும். இந்நூல் நான்கு வேதத்துள் மூன்றாவதாக உள்ள சாமவேதத்தின் ஞானபாதக் கருத்தை விவரித்துக் கூறும் சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் கூறப்பட்டுள்ள “தத்துவமசி” என்ற மகாவாக்கியத்தின் விரிந்த பொருளாக அமைகிறது. இந்நூல் உலக உற்பத்திக்குரிய பலவகையான தத்துவங்களை விரிவாகக் கூறுவதாகும். இது உரை நடையில் அமைந்துள்ளது.

— வருடம்: 1961 — பக்கம் 516 (கிரவுன்)

2. கீதாசாரத் தாலாட்டு

திருவேங்கடநாதர் அருளியது

இந்நூல் திருவேங்கடநாதர் அருளிச் செய்ததாகும். கீதையின் சாரம் எனிய தமிழில் தாலாட்டுப் பாடல் அமைப்பில் பாடப்பட்டுள்ளது. இதில் 105 பாடல்கள் உள்ளன. காப்புச் செய்யுள் ஐவகைப் பொருளும், நான்கு கரணங்களும், மூன்றுவகை குணங்களும் இரண்டு வினைகளும் ஒன்றித் திகைத்து நிற்க பொய்யான மாய இருள் அகல ஞான கரியனாக அவதரித்த வெண்சங்கேந்திய கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம் என்று தொடங்குகிறது.

இறுதிப்பாடல் ஆதிமூலபரம்பொருளான திருமால் அர்ச்சனனுக்கு ஆதிமறைகளின் பொருளை உணர்த்தியதை இப்பொழுது கூறினோம். இதை விரும்பிக் கற்றுக் கேட்பவர்கள் உலகில் சிறப்புற வாழ்ந்து முத்தி பெறுவர் என்று பலன் கூறுகிறது. இடையில் உள்ள பாடல்கள் யாவும் தாலாட்டு பாடல் அமைப்பில் உள்ளன. - வருடம்: 1942 - பக்கம் 56 (டெமி)

3. சசிவன்ன போதம்

தத்துவராய சுவாமிகள் அருளியது

இது ஸ்ரீதத்துவராய சுவாமிகளால் இயற்றப் பெற்ற மோகவதைப் பரணி என்ற நூலின் ஒரு பகுதியாகும். கடவுள் துதியாக 2 பாடலும் நூலாக 110 பாடல்களும் உள்ளன. நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், மண், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா ஆகிய எட்டு வடிவாக இருக்கின்ற பரம்பொருளுக்கு வணக்கம் செய்து இந்நூல் தொடங்குகின்றது.

வடமொழியில் அமைந்த சூதசங்கிதை முத்தி காண்டத்தின் ஏழாம் அத்தியாயத்தில் சசிவர்னன் என்பவனுடைய கதை பரமேசுவரனால் திருமாலுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில், குருசேவை மகிமை, பக்தி முதலியன சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. சசிவர்னன் அடைந்த ஞானப் பேரறிவைக் கூறுவதால் சசிவர்ன போதம் எனப்பெயர் பெற்றது. இதற்குத் திருப்புவனம் வேதாந்தமடம் ஸ்ரீகாசிகானந்த சுவாமிகளால், பதார்த்த பாஸ்கரன் என்ற உரைநூல் வரையப் பெற்றுள்ளது. மேலும் இதற்குப் பல உரை நூல்கள் உள்ளன. விருத்தாசலப் புராணத்திலும் சசிவர்னன் கதை ஒரு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது இங்கு எண்ணத்தக்கதாகும்.

- பக்கம் 84 (சிறியது)

4. மஹாராஜா துறவு

ஸ்ரீகுமாரதேவ சுவாமிகள் அருளியது

இந்நூல் விருத்தாச்சலத்தில் எழுந்தருளியிருந்த குமாரதேவ சுவாமிகளால் அருளப் பெற்றதாகும். இது ஒரு நெடுங்கதைபோல அமைந்துள்ளது. விருத்தாச்சலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள பெரியநாயகி அம்பிகையே குமாரதேவரின் நாவில் வீற்றிருந்து இதனை அருளிச்செய்தாள் என்பர். இதில் பாயிரமாக ஒன்பது பாடல்களும் நூலாக 116 பாடல்களும் ஆக 125 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கோவை, பேரூர் ஸ்ரீமத் சாந்தலிங்கசாமி சமதி நிலையத்தில், இந்நூலில் அமைந்துள்ள சிறப்புப் பாயிரத்தின் முதற்பாடல் தினமும் வழிபாட்டின் போது பாடப்படுகின்றது. – பக்கம் 56 (சிறியது)

5. வைராக்கிய சதகம்

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் அருளியது

இந்நூல் மேற்சொன்ன குமாரதேவரின் குருபிரானான பேரூர் ஸ்ரீமத் சாந்தலிங்க சுவாமிகளால் இயற்றப்பெற்றதாகும். இதன் முதற்பகுதி சாத்திர வடிவாகவும், பிற்பகுதி தோத்திரவடிவாகவும் உள்ளது. பின்பகுதியான 50 பாடல்களும் தத்துவக் கருத்துகளுடன் தில்லை நடராஜப் பெருமானைப் போற்றி வணங்குவதாக அமைந்துள்ளது.

வருடம்: 1965 பக்கம் – 96 (கிரவுன்)

6. வைராக்கிய தீபம்

தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் அருளியது.

இதுவும் பேரூர் ஸ்ரீமத் சாந்தலிங்க சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டதேயாகும். பாயிரம் உட்பட 101 செய்யுள்களைக் கொண்டதாகும். வருடம்: 1965-பக்கம் – 134 (கிரவுன்)

7. இலக்ஷணா விருத்தி

ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் அருளியது

இது ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகளால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்டதாகும். இதற்கு பிரஹ்ம நாமாவளி என்றும் பெயர் வழங்குகின்றது. இதில் பரம்பொருளுக்கு உரிய 108 நாமங்கள் சொல்லப்பட்டு அதன் பொருளை விவரிப்பதுபோல் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. இந்த நாமங்கள் எந்த ஒரு கடவுளின் தன்மையையும் பெயரையும் குறிக்காமல் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த வடிவாக விளங்கும் பிரம்மத்தையே விளக்கி நிற்கின்றது. பிரமத்தின் (லட்சணத்தை) விரிவாக விளக்கிக் கூறுவதால் “லட்சணா விருத்தி” எனப்பெற்றது. இதில் பாயிரம் உட்பட 115 செய்யுள்கள் உள்ளன. இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் ஸ்ரீகருணாநிதி என்னும் சிதம்பரஞான தேசிகராவார். தமிழ்மொழி பெயர்ப்பில் பாயிரமாக 6 பாடல்களும் முதல்பகுதியாகிய நித்யசன யுக்தி என்னும் பகுதியில் 72 பாடல்களும் இரண்டாம் பகுதியான சமாதி யுக்தியில் 36 பாடல்களும் வேண்டுகோளாக ஒரு பாடலும் ஆக 115 செய்யுள்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. (1940 - பக்கம் - 52, கிரவுன்)

8. வேதாந்த சூடாமணி

ஸ்ரீபிரம்மானந்த சுவாமிகள் அருளியது

இதன்மூலம் கன்னடமொழியில் ஸ்ரீநிஜகுணயோகீசுவரரால் இயற்றப்பட்ட விவேக சிந்தாமணி எனும் நூலாகும். இந்நூலின் வேதாந்த பரிச்சேதம் எனும் பகுதி நல்லற்றுார் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று வேதாந்த சூடாமணி என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இது பாயிரம் உட்பட 184 செய்யுள்களைக் கொண்டதாகும்.

- வருடம்: 1987 - பக்கம் 294 (கிரவுன்)

9. கைவல்ய நவநீதம்

ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ தாண்டவராய சுவாமிகள் அருளியது

தமிழில் அமைந்த வேதாந்த நூல்களில் தலையானது கைவல்ய நவநீதமேயாகும். வியாச மகரிஷி ஜீவனுக்கும் பிரம்மத்திற்கும் உள்ள இணைப்பை விளக்கியும், உபநிஷதங்களைப் பயில்வோருக்கு உண்டாகும் ஐயங்களை நீக்கும் பொருட்டும். உபநிஷதங்களின் சாரமாக 555 சூத்திரங்கள் அடங்கிய ஒரு நூலை இயற்றினார். அந்த நூலே “பிரம்ம சூத்திரம்” என்பதாகும். இந்நூலுக்கு நீலகண்டர், ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதர் முதலிய அநேகர் உரையெழுதியுள்ளனர். வடமொழியில் அமைந்த இந்த உரைநூல்களுக்குப் பாஷ்யம் என்பது பெயர். இந்த “பிரம்ம சூத்திரத்தினை நன்னிலம் ஸ்ரீ தாண்டவராயசுவாமிகள்” தமிழில் மொழி பெயர்த்து “கைவல்ய நவநீதம்” என்று பெயரிட்டார். இதில் 288 செய்யுள்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் தத்துவ விளக்கப்படலம், சந்தேகம் தெளிபடலம் என்ற இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டதாகும். முதல் பகுதியில் 101 பாடல்களும் பின்பகுதியில் 180 பாடல்களும் பாயிரமாக ஏழு பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த நூலுக்குப் பலர் உரையெழுதியுள்ளனர் என்றாலும் ஸ்ரீ கோவிலூர் பொன்னம்பல ஞானதேசிக சுவாமிகள் இயற்றிய “தத்துவார்த்த தீபம்” என்ற உரை நூலே சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகின்றது. - வருடம்: 1967 - பக்கம் 510 (டெமி)

10. விவேக சூடாமணி

ஸ்ரீரமண மஹரிஷியின் தமிழ் வசனம்

இது ஆதிசங்கரபகவத்பாதரால் இயற்றப்பட்டதாகும். இதனைத் தமிழில் பலரும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். என்றாலும் திருவிடைமருத்தூர் உலகநாதசுவாமிகள் தமிழில் மொழி பெயர்த்த நூலே கோவிலூர் மடத்தில் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. - வருடம் 1931, பக்கம் 96 (கிரவுன்)

11. அஞ்ஞவதைப் பரணி

ஸ்ரீ தத்துவராய சுவாமிகள் அருளியது

இது தத்துவராய சுவாமிகளின் அடங்கன் முறையில் இடம் பெற்றுள்ளதாகும். போர்க்களத்தில் ஆயிரம் யானைகளைக் கொன்ற வீரனுக்கே பரணி நுதல் மரபு என்றாலும், சீடர்களின் அஞ்ஞானத்தை யானையாக உருவகித்து ஆயிரக்கணக்கான சீடர்களின் அஞ்ஞானமாகிய யானைகளை வென்றத் தனது குருபிரானின் மீது தத்துவராய சுவாமிகள் பரணி இலக்கியம் பாடியுள்ளார். இந்நூல் தத்துவக் கருத்தை உள்ளடக்கிய கற்பனைக் கதையாகப் படைக்கப் பெற்றுள்ளது. இடையிடையே வேதாந்தக் கருத்துக்கள் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன அஞ்ஞானத்தை ஒரு அரசனாகவும் அகங்காரம் முதலியன அவனுக்குச் சேனைகளாகவும் அவர்களை ஞானம் என்கின்ற அரசன் அழிப்பதாகவும் புனைந்து பாடப்பட்டுள்ளது. இது 493 தாழிசைகளைக் கொண்டதாகும். இதன் பாட்டுடைத் தலைவர் இவருடைய ஆசிரியரான சொரூபானந்தர் ஆவார்.

12. பஞ்சதசீ

ஸ்ரீவித்தியாரண்ய சுவாமிகள் அருளியது

இது ஸ்ரீ வித்தியாரண்ய சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டதாகும். 1. சித்திர தீபம், 2. திருப்தி தீபம், 3. கூடஸ்த தீபம், 4. தியான தீபம், 5. நாடக தீபம், 6. தத்துவ விவேகம், 7. பஞ்ச விவேகம், 8. பஞ்ச கோச விவேகம், 9. துவி விவேகம், 10. மகாவாக்கிய விவேகம், 11. யானைந்தம், 12. ஆத்மானந்தம், 13. அத்துவிதானந்தம், 14. வரபானந்தம், 15. விஷயானந்தம் ஆகிய பதினைந்து சுவைப்புகளில் ஞானம் பேசப்படுகின்றது. இதில் வேதாந்த விஷயத்தில் சீடனுக்குத் தோன்றும் சந்தேகங்கள் கேள்விகளாக கேட்கப்பட்டு

அதற்குரிய பதில்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இவ் பாகத்தில் 605 சந்தேகங்கள் எழுப்பப்பட்டு அதற்குரிய விடைகள் காணப்பட்டுள்ளன. கோவிலூர் மடாலயத்தில் நித்தியானந்த சுவாமிகள், வீர சுப்பையா சுவாமிகள் ஆகியோர் மொழிபெயர்த்த பஞ்சதசீ நூல் பாடமாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன.

வருடம் - 1959, பக்கம் 900 (டெமி)

13அ. ஈசுவர கீதை

வேதாந்த பாடத்தின் வரிசையில் பதிமூன்றாவதாகத் திகழ்வது ஈசுவர கீதையாகும். இது பதினெண்புராணங்களில் இரண்டாவதாக விளங்கும் கூர்மபுராணத்தின் இடையில் அமைந்துள்ளது. இப்புராணம் நான்கு பகுதிகள் கொண்டது. இவை (ப்ராஹ்மீ, பகவதீ, கௌரீ, வைஷ்ணவீ என்று பெயர் பெறுகின்றன. இவற்றில் முதலாவதான ப்ராஹ்மீ சம்ஹிதை பூர்வார்த்தம், உத்தரார்த்தம் என்ற இரண்டு பகுதிகளையும் 5567 சுலோகங்களையும் உடையதாகும். இதில் உத்தரார்த்தத்தில் 11 அத்தியாயங்களைக் கொண்டதாக ஈசுவரகீதை விளங்குகின்றது. இதில் 495 சுலோகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இது ஈசுவரன் நாராயணனுக்கு உரைத்ததாக உள்ளது.

வட மொழியில் உள்ள இந்த நூலினை ஸ்ரீதத்துவராய சுவாமிகள் 338 செய்யுள்களால் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஸ்ரீ தத்துவராய சுவாமிகள் இந்நூலுக்குச் 'சிவப்பிரகாசம்' என்ற பெயரினை வரைந்துள்ளார்கள். இதற்குப் பல உரை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

13ஆ. பிரம்மகீதை

ஈசுவரகீதையை மொழிபெயர்த்த தத்துவராய சுவாமிகளே இதனையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். வடமொழியில் உள்ள சூத சங்கிதை யக்ஞ வைபவ காண்டம் உபரி பாகத்தில் 12

அத்தியாயங்களில் பன்னிரண்டு உபநிடதங்களின் பொருளைக் கூறுவதாய் இது அமைந்துள்ளது. இதனைப் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களும் 547 பாடல்களும் கொண்டதாகத் தத்துவராய சுவாமிகள் பாடியுள்ளார். இதற்குத் தத்துவராயர் சூட்டியுள்ள பெயர் “சொருபானந்த சித்தி” என்பதாகும்.

13இ. பகவத்கீதை (அ) ஹரிகீதை

இது மகாபாரதத்தின் இறுதிப் பகுதியில் உள்ள யுத்த பருவத்தில் உள்ளதாகும். இதனைப் பலரும் பல்வேறு மொழிகளில் பெயர்த்துள்ளனர். இது குருஷேத்திர யுத்தத்தின் ஆரம்பத்தில் போர்க்களத்தின் மத்தியில் மனம் கலங்கி நின்ற அர்ச்சுனனுக்குப் பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் உபதேசித்ததாகும். இது 18 பகுதிகளை உடையது. இவை கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் என்று வழங்கப்பெறும். இதனைப் பட்டனார் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

14. ஞான வசிட்டம்

ஸ்ரீஆளவந்தார் முனிவர் அருளியது

இது வசிட்டரால் ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ஞானம் பெருகும் பொருட்டு உபதேசிக்கப் பெற்றதாகும். இது வடமொழியில் அமைந்த இராமாயணத்தில் ஒரு லட்சம் சுலோகங்களைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது என்பர். காஷ்மீரதேசத்து ஸ்ரீஅபிநந்த பண்டிதர் என்பர் இதனைச் சுருக்கி 6000 சுலோகத்தில் “லகுயோக வாசிட்டம்” என்ற நூலாக்கினார். 16 ஆறாயிரம் சுலோகங்களையும் தமிழில் ஆறு பகுதிகளும், முப்பத்தேழு கதைகளும் கொண்ட 2055 பல்வகை உருத்தப் பாடல்களால் வீரை ஆளவந்தார் முனிவர் என்பவர் மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

இந்தத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்குக் கோவிலூர் மடாலயம் ஸ்ரீ துறவாண்டவரின் மாணவராகிய ஸ்ரீ நித்யானந்த

சுவாமிகள் “சம்சாரதாரணி” என்ற பேருரையை மொழிபெயர்த்து இணைத்துள்ளனர். இந்த உரையுடன் ஸ்ரீ வாசிஷ்ட சந்திரிகை, ஸ்ரீ வாசிஷ்டதாத்பரியப் பிரகாசம் முதலியவற்றுடன் இணைந்த ஸ்ரீவீரசேகரம் எனும் உரையை வீரசேகர ஸ்ரீ சுப்பையதேசிக சுவாமிகள் தொகுத்துள்ளார். இதுவே இப்பொழுதுள்ளவற்றுள் மிகப்பெரிய பதிப்பாகும். இது சென்னை வேப்பேரி ஆனந்தாசிரமத்தின் வெளியீடாக 1928ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. – வருடம் 1928, பக்கம் 1000 (டெமி)

வாசிட்ட சமாப்தி: வேதாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கையும் நன்கு படித்துக் கற்றுத் தேர்ந்தபின் சீடர்கள் குருவுக்குச் சிறப்பு வழிபாடுகள் செய்து பாத காணிக்கை செலுத்துவர். வேதாந்தபாடங்களில் உச்சநிலையில் இருப்பது ஞானவாசிட்டம். ஆதலால் இந்நிகழ்ச்சி வாசிஷ்ட கமாப்தி என்று அழைக்கப் படுகின்றது. கோயிலூரில் வேதாந்தப் பாடங்களைப் பயில்பவர்கள் பயிற்சியின் முடிவில் இந்த வாசிட்ட சமாப்தியைச் சிறப்பாகச் செய்து குருவுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவர்.

கலாசேஷத்ரா பப்ளிகேஷன்ஸ்,
84, கலாசேஷத்ரா ரோடு,
திருவான்மியூர், சென்னை-41.
போன் - 2452 1390.

கோவிலூர் மடாலயம்,
கோவிலூர் - 630 307.
சிவகங்கை மாவட்டம்
போன்: 04565 - 236846

அருள்மிகு ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில்

(வள்ளிமலை, காட்பாடி வட்டம், வேலூர் மாவட்டம்)
திருக்கோயில் தல வரலாறு

சிறப்பு அம்சங்கள்

குன்றிருக்கும் இடமெல்லாம் குமரன் இருக்கும் இடமெனப் போற்றப்படுகிறது. மால்முருகன் திணைப்புணங்காத்த திருமகளாம், இச்சா சக்தியாம் இன்னருள் வள்ளியுடன் திருவடி பதித்து திருவிளையாடல் புரிந்த திருத்தலமே வள்ளிமலையாகும். கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதரால் 11 பாடல்கள் பாடப்பெற்ற தலமாகும். கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் தமது கந்தபுராண நூலில் வள்ளிமலையின் வளமிக்க வனப்பையும், வள்ளியை மணம் முடித்த திருமுருகன் பெருமையையும் 267 விருத்தப் பாடல்களில் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

இத்திருக்கோயிலின் நுழைவு வாயிலின் வலதுபுறம் ஸ்ரீவரசக்தி விநாயகர் தெற்கு நோக்கிக் காட்சி அளிக்கிறார். அங்கிருந்து கல்படிக்கட்டு பாதையில் நடந்தால் எதிரே கிழக்கு நோக்கி சண்முகர் சன்னதி உள்ளது. அதற்கு மேற்குப் பகுதியில் சரவணப் பொய்கை தெப்பக்குளமும் ஸ்ரீ வள்ளியம்மன் தனிச் சன்னதியும் உள்ளது. மலைக்கோயில் செல்லும் மலைப்படி ஸ்ரீ வள்ளியம்மன் சன்னதியிலிருந்து தொடங்கி 444 படி ஏறினால் மலைமீது ஒரே பாறையில் குடையப்பெற்ற குகைக்கோயில் தெற்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது சிறப்பம்சமாகும். மலைமேல் உள்ள இக்குடைவரைக் கோயில் ஒரே பாறையைக் குடைந்து

அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயில் கி.பி. 856 முதல் கி.பி. 17க்குள் உள்ள இடைப்பட்ட காலத்தில் பல்லவர்களால் கட்டியிருக்கக்கூடும் எனக் கருதப்படுகிறது. இடையில் படித் திருப்பணி செய்யும்போது 8 கால் மண்டபத்தின் கீழ் சித்தர்கள் தவமிருப்பது தெரியவந்ததால் புதுப்பிக்கப்படாமல் உள்ளது சிறப்பாகும். பல முனிவர்கள் தவமிருந்து அருள்பெற்றதாலும் ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சுவாமிகள் ஆஸ்ரமம் உள்ளதாலும் சிறப்புப் பெற்றதாகும்.

அமைவிடம்

தொண்டை நன்னாட்டில் இன்றைய வேலூர் மாவட்டத்தில் காட்பாடி வட்டத்தில் திருவலம், காட்பாடி இரயில் நிலையங்களுக்கு வடக்கே 19 கி.மீ. தொலைவிலும் நீவாநதிக் கரை மேல்மாடி கிராமத்திற்கு மேற்கிலும் மகிமண்டலம் கோட்டைக்குக் கிழக்கிலும் தெங்கால் ஸ்ரீ மௌனகுரு சுவாமிகள் ஆஸ்ரமத்திற்கு தெற்கிலும் காட்பாடி - பொன்னை - சாலையில் அமைந்துள்ளது.

வழித் தடங்கள்

வேலூரிலிருந்து, சோளிங்கர் - திருத்தணி செல்லும் வழித்தடத்தில் 25 கி.மீ. தூரத்திலும், இராணிப்பேட்டை யிலிருந்து பொன்னை செல்லும் வழித்தடத்தில் 22 கி.மீ. தூரத்திலும் வள்ளிமலை உள்ளது. திருவலம் - பொன்னை சாலையில் கோட்டநத்தம் கிராமத்தில் இறங்கி மேற்கே சிறிது தூரம் நடந்தால் சன்னதியை அடையலாம். காட்பாடி வள்ளிமலை சாலையில் வந்தால் திருத்தலத்தில் இறங்கலாம்.

முக்கிய திருவிழாக்கள்

இத்திருக்கோயிலில் சித்திரா பெளர்ணமி, வைகாசி விசாகம், ஆடிக்கிருத்திகை, தெப்பத் திருவிழா, கந்தசஷ்டி

லட்சார்ச்சனை, தைப்பூசம், மாசிமகம் பிரம்மோற்சவத் தேர்த்திருவிழா, பங்குனி மாத கடைசியில் படிவிழா ஆகிய திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இவைகள் தவிர மாத, வார, ஏறுபடிகளும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

பிரம்மோற்சவ தேர்த்திருவிழா

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிரம்மோற்சவத் தேர்த்திருவிழா மாசி மகத்திற்கு முன் பஞ்சமி திதியில் கொடியேற்றத்துடன் துவங்கி ஆறு நாட்கள் வாகன உற்சவப் புறப்பாடு நடைபெறும். 7ஆம் நாள் முதல் 10 ஆம் நாள் முடிய நான்கு நாட்கள் தேர் மலையை (8 கி.மீட்டர்) சுற்றி வருதல் வேறெங்கும் காணப்படாத சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.

பக்தர்கள் நான்கு நாட்களும் தேருடனேயே வலம் வந்து விரதம் இருந்து வழிபடுதலும், 11ஆம் நாள் காலையில் வேடுவர்கள் தேனும் தினைமாவும் படையல் செய்தலும், வேடர்புரி உற்சவம் நடத்தி ஸ்ரீவள்ளியம்மை திருக்கல்யாணம் செய்வித்தலும் சிறப்பு வாய்ந்ததாகும்.

இவ்வள்ளிமலையில் காணத் தகுந்த இடங்கள்

ஸ்ரீ வள்ளி ஆயலோட்டிய மண்டபங்கள், சூரியன் காணாகனை, கணேசகிரி, திருப்புகழ் ஆஸ்ரமம், வள்ளிகோயில், வள்ளிகுளம் (முன் காலத்தில் வள்ளி மஞ்சள் தேய்த்துக் குளித்த குளத்தில் இன்றைக்கும் மஞ்சள் தேய்த்த கல் மஞ்சள் பூ பூக்கும் மகிமை பெற்ற குளம் வள்ளி குலம்), சரவணப்பொய்கை, எட்டுக்கால் மண்டபம், சமணர் குகை மற்றும் மான் கருவுற்ற ஓடை ஆகியவை காணக்கூடிய சிறந்த இடங்களாகும்.

பௌர்ணமி கிரிவலம்

பௌர்ணமி நாட்களில் பல ஊர்களிலிருந்தும் பக்தர்கள் தனியாகவும், பஜனைக் குழுவினருடனும் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து இறைவனின் புகழைப் பாடிய வண்ணம் கிரிவலம் (சுமார் 8 கி.மீ. தூரம்) வருவது வியந்து போற்றுதற்குரியதாகும்.

பூஜை முறைகள்

இத்திருக்கோயிலில் நான்கு காலப் பூஜை நடைபெற்று வருகிறது. காலசந்தி, உச்சிக்காலம், சாயரட்ஷை, அர்த்தஜாமம் ஆகிய காலங்களில் பூஜை நடைபெறுகிறது. இதில் காலைசந்தி மற்றும் சாயரட்ஷை பூஜை உபயதாரர்கள் மூலமாகவும் நடைபெறுகிறது. ஸ்ரீசண்முகர் சன்னதி மற்றும் ஸ்ரீவள்ளியம்மன் சன்னதிகளில் காலசந்தி பூஜை மட்டும் நடைபெறுகிறது.

வழிபாட்டு நேரங்கள்

மலைக்கோயில் காலை 7.30 மணி முதல் பகல் 12.30 மணி வரையிலும் மாலை 2.00 மணி முதல் இரவு 7.00 மணி வரையிலும், கீழ்கோயிலில் காலை இரவு 7.30 மணி வரையிலும், வழிபாட்டு நேரமாகும். விசேஷ நாட்களில் வழிபாட்டு நேரம் மாறுபடும்.

எத்தலத்திலும் இல்லாத சுவையான செய்தி

மாசி மகத்தில் முருகன் வள்ளியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நாள் குறிக்கப்பட்டவுடன், ஈஸ்வரர் (சிவன்) தம் மகன் முருகனை அழைத்துக்கொண்டு வள்ளி மலையைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களுக்குச் சென்று திருமணப் பத்திரிகையும் தாம்பூலமும் வைப்பார். இப்படி நான்கு நாட்கள் தொடர்ந்து

பக்தர்கள் தோளில் இருவரையும் தூக்கிக் கொண்டே கிராமம் கிராமமாகச் செல்வர். வீட்டிற்கு வீடு தாம்பூலம். நாட்டுச் சர்க்கரை வைத்து “முருகன் திருமணத்திற்கு வாருங்கள்” என்று ஈஸ்வரர் அழைப்பார். ஊர் மக்களும் தந்தையையும் மாப்பிள்ளை முருகனையும் மகிழ்வுடன் வீதிகளில் கோலமிட்டு வரவேற்பர். மரியாதை செய்வர். இப்படி நான்கு நாட்கள் செல்லும் ஊர்கள், கோட்டந்தம், சத்திரம்புதூர், கொண்ட குப்பம், ஒட்டனேரி, தகரகுப்பம், குமணந்தாங்கல், வெப்பாறை போராடி ஊர், வீரந்தாங்கல், சிவபுரம், சின்னகீத்த குப்பம், சோமநாதபுரம், பெரிய கீத்துக்குப்பம், மலைக்கு மேல்புரம், பெருமாள் குப்பம், தாட்டூர், சின்ன பெருமாள் குப்பம், பொதுச்சேரி, எருக்கம்பட்டு, வள்ளிமலை, பள்ளேரி மேல்மாடி முதலிய ஊர்களாகும். இப்படி ஆண்டு தோறும் கோவில்களில் திருமணத்திற்குப் பத்திரிகை வைப்பது எங்காவது உண்டா என்று தெரியவில்லை. இப்படி அழைப்பதால் இவ்வாண்டு மாசித் தேர்விழாவில் தேர் நிலைகுத்தும் பொழுது ஐந்து இலட்சம் மக்கள் கூடினர்.

நகரத்தார் சத்திரம் இல்லாத வள்ளிமலை

வள்ளிமலையில் 23 வகையான சத்திரங்கள் படத்தில் உள்ளதுபோல இரண்டு வரிசைகளில் உள்ளன. சத்திரவிவரம் பிறிதோர் இடத்தில் தந்துள்ளோம். அனைத்தும் பயன்பாட்டு நிலையில் உள்ளன. நகரத்தார்கள், தலைக்காவிரி, காசி, பழநி, திருத்தணி, திருவெற்றியூர், மதுரை, இராமேஸ்வரம், திருச்செந்தூர், மயிலம் வைத்தீஸ்வரன் கோவில், சுவாமிமலை கயா, திருவாலங்காடு, நாசிக், அயோத்தி, திருவண்ணாமலை என பல தலங்களில் அன்னதானத்துடன் சத்திரங்கள் நூறாண்டுக்கு முன்பே எழுப்பியவர்கள். ஆனால் எப்படியோ வள்ளிமலை தலம் விடுபட்டுவிட்டது. இக்குறையை நிவர்த்தி

செய்ய வள்ளிமலை நகரத்தார் வழிபாட்டு மன்றம் வள்ளிமலையில் இடம் வாங்கி சத்திரம் கட்டிட முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளது. உலகெங்கும் பரந்து வாழும் நகரத்தார்கள் இப்பணிக்கு உதவிட வேண்டுகிறோம். உன்னதமான ஓர் சத்திரம் உருவாகிட நீங்கள் பின்வரும் முகவரிக்கு நிதியை அனுப்பி வைக்கலாம்.

வள்ளிமலை நகரத்தார் வழிபாட்டு மன்றம்

2B/34, ஒத்தவாடைத் தெரு, டாக்டர் பெஞ்சமின்
லே அவுட் முத்துக்கடை, இராணிப்பேட்டை - 632 402.

வள்ளல் அண்ணாமலை செட்டியார், பேராசிரியர் கண. சிற்சபேசன், பேராசிரியர் சொ.சொ. மீ. சுந்தரம், கவிஞர் சோலைநாதன், திருமதி. உமையாள் முத்து, டாக்டர் ராஜ் கணேசன், நடிகர் கே.எஸ். நாராயணன், லேனா காசிநாதன், பூச்சரம் திரு. பழநியப்பன், கல்யாணி சிதம்பரம், தையல்நாயகி, எம். சுப்பிரமணியம் (இராயவரம்) தாம்பரம் நகரத்தார் சங்கம்.

“ஆச்சி வந்தாச்சு” ஆசிரியர் நா. பழநியப்பன் தேவகோட்டை ஆர் இராமநாதன், வள்ளிமலை அறங்காவலர் போலீசு என்பி. சிவப்பிரகாசம், வள்ளிமலை நகரத்தார் மன்றத்திற்கு கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக வருகை தந்து சிறப்பித்த பெருமக்கள்.

ஆசியுரை வழங்கியவர்கள்: தவத்திரு. கோவிலுர் ஆதீனம் பேரூர் ஆதீனத்தலைவர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகள், தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் தவத்திரு. குமாரத் தேவர் மட ஆதீனம், தவத்திரு ஊரன் அடிகள், திருவாடுதுறை, ஆதீனம், திருப்பனந்தாள் ஆதீனம், பிச்சைக் குருக்கள்.

நன்றி: ஆச்சி வந்தாச்சு இதழ்

சிறுவாபுரி முருகன் கோயில்
அபிஷேகம் மற்றும் அர்ச்சனைகளுக்கு

ஆனந்த் குருக்கள்
9444280595

மோகன் குருக்கள்
9444171529

ஸ்ரீபாலசுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோவில்
சின்னம்பேடு, பொன்னேரி தாலுகா

சென்னையிலிருந்து 35 மைல் தொலைவில்
நெல்லூர் நெடுஞ்சாலையில் உள்ளது.

திருப்பரங்குன்றத்தில் நகரத்தார் கல்யாண மகால்

வணக்கம்! நகரத்தார் சமூகத்தை நாளும் காத்துவரும் கலியுக தெய்வமாம் கந்தக் கடவுளுக்கு நம்மவர்கள் சென்றவிடமெல்லாம் கோயில் அமைத்தார்கள். அந்த அழகு தெய்வத்தின் அறுபடை வீடுகளில் முதல் வீடாம் திருப்பரங்குன்றத்தின் அருகினில். அவனது அருட்பார்வையில் நமது தெப்பத்தில் உடனாக வந்து, நமது விடுதியில் உள்ள அருள்தரு மரகத விநாயகர் சந்நிதியில் எழுந்தருள்வது நம் முன்னோர்கள் செய்த புண்ணியம்.

நமது முன்னோர்கள், இரு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் மிகச் சிறப்பாக அமைத்து கொடுத்த இத்தனை பெருமை மிகு விடுதியை கட்டிக் காப்பது நமது கடமை. மதுரை நகரத்தார் சங்கமும் கடந்த காலத்தில் இவ்விடுதியை செவ்வனே பராமரித்தும், பல மெய்யன்பர்களின் உதவி கொண்டு மேம்படுத்தியும் வந்திருக்கிறது. இந்நிலையில் இவ்விடுதியின் முன்புறம் உள்ள தெப்பக்குளத்தை அரசு சுற்றுலாத்துறையும், கோயில் நிர்வாகமும் சேர்ந்து அழகுபடுத்த இருக்கிறார்கள். இதற்கு நம் நகர விடுதியிலிருந்தும் நமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளோம். இத்தருணத்தில், நம் விடுதியின் முன்புறமுள்ள காலி மனையில் அழகிய திருமண மண்டபம் கட்டத் திட்டமிடப்பெற்று அதற்கு நமது சங்கப் பொதுக் குழுவின் ஒப்புதல் பெறப் பெற்றுள்ளது.

இந்தக் கட்டுமானப் பணிகளைச் செவ்வனே செய்ய பாகனேரி கயிலைமணி திரு.மு.பழ. கண்ணப்ப செட்டியார் அவர்களைத் தலைவராகவும், நெற்குப்பை திரு. ராம.கரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்களைச் செயலாளராகவும், வலையபட்டி திரு. அக்ரி.கப. சொக்கலிங்கம் அவர்களைப் பொருளாளராக

வும் மற்றும் பல நகரத்தார் பெருமக்கள் உறுப்பினர்களாகவும் கொண்டு ஒரு குழு அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. இக்குழுவும் பலமுறை கூடித் திட்டமிட்டு, அங்கு ரூபாய் ஒரு கோடியில் ஒரு திருமண மண்டபம் கட்ட முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கு, பொன். புதுப்பட்டி கொடைவள்ளல் கோலாலம்பூரில் இருக்கும் திரு.ப. ராம.கப. அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கள் ரூ. 25 இலட்சம் நன்கொடை தர இசைவு தந்துள்ளார்கள்.

06.03.2010 (மாசித் திங்கள் 22ஆம் நாள்) சனிக்கிழமையன்று காலை 10.32 மணிக்கு மேல் 11.00 மணிக்குள் திருப்பரங்குன்றம் நகரவிடுதியில் வாஸ்த்து (பூமி பூஜை) செய்யப் பெற்றுள்ளது. நகரத்தார் பெருமக்கள் அனைவரும் வந்திருந்து இந்நிகழ்வினைச் சிறப்புற நடத்தித் தந்தார்கள்.

குறிப்பு: ரூ.25,000/-மும் அதற்கு மேலும் நன்கொடை தருபவர்களுடைய பெயர்கள் கல்வெட்டில் பொறிக்கப்படும்.

A/c Payee only - Cheque / DD அனுப்ப வேண்டிய விவரம்:
THIRUPPARANKUNDRAM NAGARA VIDUTHI BUILDING
COMMITTEE Payable at MADURAI.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

தலைவர், நகரத்தார் சங்கம்,
25, வடக்குச் சித்திரை வீதி, மதுரை - 625 001.

போன்: 0452 - 26223368

இப்படிக்கு

அக்ரி. சுப. சொக்கலிங்கம் - தலைவர், 9442566120

சு.மு.மு.சுப. வெங்கடாசலம் - செயலர், 98421 35999

மதுரை நகரத்தார் சங்கம்.

முத்து.பழ. கண்ணப்ப செட்டியார் - தலைவர், 9894222301

ராம. கரு. ஞானசம்பந்தன் - செயலர், 94437 11495

திருப்பரங்குன்றம் நகர விடுதி கட்டிடக்குழு.

பட்டினத்தார் ஜீவசமாதி

நம்மினத்தைச் சேர்ந்த பட்டினத்தார் முக்தி அடைந்த திருவொற்றியூரில் உள்ள ஜீவசமாதிக் கோயில் பல ஆண்டுகளாக புனரமைப்புச் செய்ய முடியாமல் சிதலமடையும் தருவாயில் உள்ளது.

எங்கள் சங்கத்தின் பெரு முயற்சியினால் 11.3.2010 அன்று பூமி பூஜை செய்து தற்போது உள்ள இடத்தில் சுற்றிவர 12 அடி உயர சுவர் எழுப்பி கோவில் கர்ப்பக்கிரகம், முன்மண்டபம், தியான மண்டபம், மூலஸ்தானக் கோபுரம், ராஜ கோபுரம் ஆகியவைகளைக் கட்டி குடநீராட்டு விழா நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மதிப்பீடு ஒரு கோடி ரூபாய்.

கோவிலுர் ஸ்ரீநாச்சியப்ப சுவாமிகள் பட்டினத்தார் ஜீவசமாதி கோயிலை புனரமைப்பு செய்வதில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டுள்ளார்கள். நகரத்தார்களும் பக்தர்களும், நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள திருப்பணி முயற்சி வெற்றியடைய கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு நன்கொடை அளித்து உதவ வேண்டுகிறோம்.

காசோலை அல்லது வரைவோலை எடுக்கும் விபரம்

THIRUVOTTIYUR NAGARATHAR SANGAM

A/c. Pattinathar Koil Building Fund,

S.B. A/c. No. 24760100006017

Bank of Baroda, Wimco Nagar, Chennai - 600 019.

தபால் அல்லது கொரியர் மூலம் அனுப்பும் முகவரி

திருவொற்றியூர் நகரத்தார் சங்கம்

67C/4, ராஜேஸ்வரி நகர், திருவொற்றியூர்,

சென்னை - 600 019.

போன்: 044 - 25730396, 94444 64758

வள்ளிமலைக்குச் சென்றால் அடையும் பேறு

ஆரூரில் பிறக்க முக்தி
சிதம்பரம் தெரிசிக்க முக்தி
திருவண்ணாமலையை நினைக்க முக்தி
வள்ளிமலைக்கு வந்தாலே முக்தி

எண்ணியவ பெறுவர்

வள்ளிமலை சென்று வணங்குவார் மாநிலத்தில்
வெள்ளிமலை போல மிகவோங்கி - உள்ளியனை
எல்லாம் பெறுவர் இனியராய் இன்புறுவர்
பல்லாண்டு வாழ்வார் பரிந்து.

- திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்

பொற்கிழி விருதுபெற்ற பேராசிரியரின் பெருந்தன்மை

கோவை பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் பேராசிரியர்
முனைவர் திரு.ஆறு. அழகப்பனுக்கு நாடகப் பணிக்காக
வழங்கிய பொற்கிழி ரூ. 25,000/-ஐ அவர் அப்படியே
வள்ளிமலை வழிபாட்டு மன்றத்திற்கு வைப்பு நிதியாக வழங்கி
வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு உதவினார்.